

11

ଶ୍ରୀମତୀ - ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା

5

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା - ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା

September - 1968

44
20/1/93

ଗୁରୁ ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ

ଉପସୂଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ପବିତ୍ର ମୋହନ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ବାଉଁ

ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ନିମନ୍ତେ ଆଗ୍ରହ ଆହମତାକରୁ ମାନବ ମନର ଅନ୍ୟତମ ମୌଳିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି-
 ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇ ଆସିଅଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ କେବଳ ଯେ କଳା, ବିଜ୍ଞାନ, ଧର୍ମ, ସାହିତ୍ୟ ଆଦି
 କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାନବ ଜାତିର ସଫଳ ସୂଚକ ସମ୍ଭବନାମୟ ଏକ ଅସୀମ ଦଗଳ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଅଛି ତାହା
 ନହେଁ ; ବହୁ-ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ମନୁଷ୍ୟର ଚରଣ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ସଂସାରର ସମାଜ ଓ ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ
 ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏହା ମୂଳଦୁଆ ସ୍ୱରୂପ ରହି ଆସିଅଛି । କିନ୍ତୁ ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଶିଶୁକୁ ଲଳନ ପାଳନ କରି ମଣିଷ
 କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଦର୍ଶ୍ୟ, ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ପରମର୍ଶ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିପରି ଏହି
 ପ୍ରବୃତ୍ତିଟିର ଉପାଦାନ-ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ତାହାହେଲେ
 ସୂକ୍ଷ୍ମ ସଙ୍ଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା, ନିର୍ଭୁଲ ବିଚାର-ଓ ସୁପରିଚ୍ଛଳିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରବୃତ୍ତିଟି-ସଂପେକ୍ଷ ଶକ୍ତି
 ସଞ୍ଚୟ କରିପାରିବ । ଏହି ସବୁ ପ୍ରକରଣ ମୂଳରେ ଯାହାଙ୍କର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଉଦ୍ୟମ ନିହିତ ରହିଛି, ସେ
 ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ଶିକ୍ଷକ ବା-ଗୁରୁ । ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରଗତି ନିୟମ ନିଷ୍ଠା ତାଙ୍କୁ ଗୌରବର
 ଅଧିକାରୀ କରିଦେଇ-ପଡ଼, କିନ୍ତୁ ଧନ ସମ୍ପଦ ଦେଇ ପାରିନାହିଁ ।

ଭାରତ ବର୍ଷରେ ବୈଦିକ-ଯୁଗର ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଶିକ୍ଷକ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଅପରିସୀମ ସମ୍ମାନର ପାତ୍ର
 ଥିଲେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଚଳନ୍ତି ଦେବତାରୂପେ ପୂଜା କରୁଥିଲେ । କାଳର ଆବର୍ତ୍ତନରେ ସେହି
 ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ-କେତେକ ପରିମାଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଯାଇ-ଥାଇପାରେ ; କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରେଣୀ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଯେ
 ସମାଜର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ଅଂଶ ରୂପେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଅବଦାନ ଏବେ
 ସୁଦ୍ଧା ଯେ ଅମୂଲ୍ୟ ଓ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚିତ-ହେଉଛି, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତଥାପି ଶିକ୍ଷକଙ୍କ
 ଜୀବନ ତଥା ଜୀବନ ଯାପନର ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଆମ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ଲୋକେ ଯେଉଁଭଳି
 ନିର୍ଲୋପ ମନୋରାଜ୍ୟ ପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବାସ୍ତବିକ ଦେହନାଦାୟକ । ଏ-ଭଳି ମନୋରାଜ୍ୟ କେବଳ-ଯେ
 ଏକ ଶିକ୍ଷକ ଓ ସଭ୍ୟ ଜାତିରୂପେ ଆମର ଅଧିକ ପକ୍ଷରେ-ଉପହତକ ତାହାକୁହେଁ ; ଆମର ନୈତିକ
 ଚରଣ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଶକ୍ତି କାରକ ।

ମମତା ଦେଶରେ 'ଗୁରୁ ଦିବସ' ପାଳନ କରି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଅକର୍ଷଣ
କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୭୨ ମସିହାରୁ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି, ତାହା
ଦ୍ଵାରା ଆଶା ଓ ଆଶ୍ଵାସନାର ବିଷୟ । ଏହି ଦିବସର ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ବରୋଧ୍ୟ ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡକ୍ଟର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ
ଜନ୍ମ ଦିନରେ ଏହି ଦିବସ ପାଳନ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ଜୀବନ ସମାଜରୁ ଅଜ୍ଞାନତା
ଦୂରୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ସାଧନାର ଏକ ପ୍ରତୀକ । ତେଣୁ ଏହି ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରତି ବର୍ଷେ
ପ୍ରତି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ଅର୍ପଣ କରିବା ଦିଗରେ ପ୍ରଥମ ଚିନ୍ତା ଆରମ୍ଭକର
ମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚର ହେବା ଉଚିତ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହି ଅବସରରେ ମୋର ଅନୁରୋଧ ଯେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ
କଲ୍ୟାଣାର୍ଥେ ଗଠିତ ଜାଗସ୍ଵ ପାଠଶାଳାପନ୍ଥ ପାଣ୍ଠି ପାଇଁ ଯଥାଶକ୍ତି ଦାନ ଦେଇ ଏହି ଦିବସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
ସାପାଳ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ କରନ୍ତୁ ।

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି

ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାନନ ତ୍ରିପାଠୀ, ଅ.ଇ. ଏ. ଏସ୍., ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେକପୁର, ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ଭୋଟାକଲ ଭଗର ନିକଟ ଶକ ।

x

x

ଶ୍ରୀ ଅବୋଧ ନାରାୟଣ ଚୌଧୁରୀ, ଅ.ଇ. ଏ. ଏସ୍., ବର୍ତ୍ତମାନ ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାର ଜଳପାଳ ।

x

x

ଡାକ୍ତର ରାଧାଚରଣ ପଣ୍ଡା, ଜଣେ ବୈଷ୍ଣବ ଚିନ୍ତକରୂପେ ପରିଚିତ ।

x

x

ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ ନନ୍ଦ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ବିଭାଗର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ।

x

x

ଶ୍ରୀ ଅତୁତାନନ୍ଦ ଜେନା, ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାର ପଞ୍ଚାଶୋଡ଼ା ମଣ୍ଡଳର ଜଣେ ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ପାଦକ ।

x

x

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମିଶ୍ର, ସମ୍ବଲପୁର ପଞ୍ଚନାୟକ ଡୋର ଅଧିକାରୀ

ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ କଲ୍ୟାଣ ପାଣ୍ଡିକୁ ମୁକ୍ତହସ୍ତରେ ଦାନ କରନ୍ତୁ

ଭାରତର ସବୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଚୋପାଟି ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆପଣାରି ନିବେଦନମାନ ଆସିଥାଏ । ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବହୁ ସମୟରେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଭୂତଳ ଉତ୍ତୋଷପୋଷ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଧନାୟ ନ ଥାଏ ।

କ୍ୟାଣ୍ଟିନରେ ଏଗ୍ରୀଓମେଣ୍ଟ ଆରୁ ୧୮୯୦ ଅନୁପାତୀ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ଓ ପାଣ୍ଡି ଖୋଲା ଯାଇଛି । ଏହି ପାଣ୍ଡି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏକ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟି ରହିଛି । ପୁଣ୍ୟ ଟ୍ରଷ୍ଟଟି ରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟି କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଛି । ଓଡ଼ିଶା ର ମଧ୍ୟ ଏକ ରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ତେଜୀରାମାୟାନ୍, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଡିଭିଜନ୍ ଇ (ସ୍କୁଲ ସମୂହ) ସେକ୍ରେଟେରୀ ତଥା କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଜାତୀୟ ପାଣ୍ଡିର ଅର୍ଥ ଶେଷ ତଥା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କେବା ସତେ ସତେ ସମସ୍ତଙ୍କର ତଥା ସେମାନଙ୍କର ପୋଷ୍ୟବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ନିରୋଧକାରୀ ଥାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଜାତୀୟ ଟ୍ରଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷସାରା ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ତଥାପି କନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନିରାକାରୀ ସକାଶେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବ୍ୟମୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ପାଣ୍ଡିକୁ ଉପକ୍ରମିତ କରି ଦବସହୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୭୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖକୁ ଶିକ୍ଷକ ଦାନସ୍ତ ଭବନେ କରାଯାଇ ପୁଣି ହୋଇଛି ।

ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ରୂପକ ଏକ ମହତ୍ଵ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ସକାଶେ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ କଲ୍ୟାଣ ପାଣ୍ଡିକୁ ସ୍କୁଲ ଦାନ କରା ନମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରାଯାଉଛି ।

ବୋଇରାଳ ମନ୍ଦିର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଓଡ଼ିଶା ସଭ୍ୟତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ସରକାରୀ ଘୋଷଣା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟର ସଂଗ୍ରହ ପଦ୍ଧତି 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ'ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ଆକାରରେ ବି ଏହି ପତ୍ର କାଗଜ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଅଛି । ସେ ଭଳି ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ମୂଲ୍ୟାଠି ବଦଳି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲାଭ ହୁଏ ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ପତ୍ରକାଗଜର ପ୍ରକାଶିତ ମହାମତ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରା ସବୁ ପ୍ରକରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ଦୋର ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଲାଭ ।

- ପ୍ରକାଶକ—ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ମାସ ୧୫ ଟଙ୍କା
- ପ୍ରକାଶକ—ପଞ୍ଚାନନ ତ୍ରିପାଠୀ, ଆ. ର. ଏ. ସ୍ୱ. କର୍ତ୍ତୃକ, ଭେଦସମ୍ପର୍କ, ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ପ୍ରୋଟୋକଲ, ଖୁବୁଳ ପଲ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ।
- ସହକାରୀ ସମ୍ପାଦକ—ବିଶ୍ୱକର୍ମ ଦାସ
- ମୂଲ୍ୟ—ପ୍ରତି ପତ୍ର ୫ ୦ ୦
- ପ୍ରକାଶକ—ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ବିଭୁବନ, ଓଡ଼ିଶା
- ଫୋନ୍—୧୧୧୧

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୭୮

୨୫ଶ ଭାଗ ୨ୟ ସଂଖ୍ୟା

ଆଶ୍ୱିନ ୧୮୯୦

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଢନ୍ତୁ—

- ୧। ମାନବର ଅଧିକାର : ଦେବେଇ ମୌଳିକ ଡ଼ାଏ ।
- ୨। ଉତ୍କଳ ଲିଖିତରେ ଓଡ଼ିଶାର ସୁଧ୍ୟାତ୍ମକ ଓ ସଂସ୍କୃତିଗତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ।
- ୩। ଭୁବନେଶ୍ୱରର ସମସ୍ତ ହେତୁଗୁଣ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ।
- ୪। ଶାସନ କାଳର ପଦ୍ଧତିଗୁଣ ଓ ଉପଲେଖ ।
- ୫। ଭୁବନେଶ୍ୱର ଲିଖିତରେ ସୁଧ୍ୟାତ୍ମକ ଅଗ୍ରାଧି ..
- ୬। ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସିକ ବିଭବ ..
- ୭। ଗ୍ରାମ୍ୟ ପତ୍ରପତ୍ର ପଦ୍ଧତିଗୁଣ ..
- ୮। ଭଦ୍ରକ ଗାଁର ଇତିହାସ ..
- ୯। ଭୁବନେଶ୍ୱରର କର୍ତ୍ତୃକାଗାର ..
- ୧୦। କାଗଜ ପ୍ରକାଶନ ଓ ଯୁକ୍ତ ସମାଜ ..
- ୧୧। ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗୋପାଳ କୃଷିର ଅବସ୍ଥିତି ..
- ୧୨। ପ୍ରମୁଖ ରାଜ୍ୟ ..

ମାନବିକ ଅଧିକାର : କେତେକ ମୌଳିକ ତଥ୍ୟ

ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ମାନବିକ ଅଧିକାର ପାଳନ ଲାଗି ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ତହିଁର ବିଶେଷତମ ବାର୍ଷିକୋତ୍ସବ ପାଳନ ହେଉଛି । ଏହି ବର୍ଷଟିକୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମାନବିକ ଅଧିକାର ବର୍ଷ କୁହାଯାଉଛି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମାନ ଅଧିକାର ଓ ସବୁ ଲୋକ ତଥା ସବୁଦେଶର ଏକ ସାଧାରଣ ପୁର ବା ମାନ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଯେଉଁ ବହୁମୁଖୀ ଗପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉଁ, ମାନବିକ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଘୋଷଣାପତ୍ର ତହିଁର ଏକ ସାମୂହିକ ପରିପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର । ଏହିସବୁ ଆଦର୍ଶକୁ ଆମଦେଶର ସଂବିଧାନ ଆଇନଗତ ଓ ସାମ୍ବିଧାନିକ ରୂପରେଖ ଦେଇଛି ।

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ମାନବିକ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କୀୟ କେତେକ ମୌଳିକ ତଥ୍ୟ ରୂପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ରୂପରେ କେତେକ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଛି ।

୧୯୪୮ ଡିସେମ୍ବର ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ଜାତିସଂଘର ସାଧାରଣ ଆସେମ୍ବଲି ମାନବିକ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରି ଯେଉଁ ଘୋଷଣାପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା "ଆମ ଜୀବନକାଳରେ ଲାଗୁ ମହାସମର ଘଟି ମାନବ ସମାଜ ଅକଥମୟ ଶକ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଘୋର କରୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ଉପାୟ କରିବା ମୌଳିକ ମାନବିକ ଅଧିକାର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର

ମୂଲ୍ୟ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରୂପରେ ପୁନର୍ବାର ଆମର ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ କରିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଗ୍ରେଟ ଓ ବଡ଼ ଦୋଷର ସମାନ ଅଧିକାର ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏହି ଘୋଷଣାର ଲକ୍ଷ୍ୟ" ।

ଅଠର ବର୍ଷପରେ ମାନବିକ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦୁଇଟି ଚକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଘୋଷଣାକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ ରୂପ ଦିଆଗଲା ଓ ଏହି ଚକ୍ତିନାମାରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରେ ତାହା ବଳବତ୍ ହେବା

ଓ ୩୫ଟି ସଭ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପରେ ଆଇନକର ରୂପ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୁଇନାମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଦିଗରେ ସ୍ଥିର କରାଗଲା । ସାବନାମାନ ମାନବିକ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦେବାଇ ଚିଠିରେ ମାସିକାନ୍ତର ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବାରୁ ଜାତିସଂଘର ସାଧାରଣ ଆସେମ୍ବଲି ଏହି ବର୍ଷଟିକୁ ଆନୁର୍ଜୀବନ ମାନବିକ ଅଧିକାର ବର୍ଷରୂପେ ଅଭିହିତ କରିବା ଲାଗି ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।

ଦେଶ ଦେଶ ଓ ଜାତି ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ଲାସ୍ମା ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ

ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ଏକ ବାର୍ଷିକ ପଠାଇ ଶରତର ଶାନ୍ତିପଥ ଡକ୍ଟର ଜାତିର ହୋପେନ୍ ଉକ୍ତି ଗୋଷ୍ଠୀପଥର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ କହିଛନ୍ତି :—

“ଗତ ଦୁଇଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ମାନବିକ ଅଧିକାର ପ୍ରତି ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବାରେ କେବଳ ଯେ ଦିଶୁ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇପାରିଛି ତାହା ନୁହେଁ, ଅଧିକତ୍ର ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କରାଯିବାପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏକ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଦ୍ୟା ଓ ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ଦେଶରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି ଓ ମାନବିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପରିସର ଅତି ବ୍ୟାପକ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କେତେକ ସ୍ଥାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ବି ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ କି ଔପନିବେଶିକ ସମ୍ପର୍କ ମୁକ୍ତି ଲାଭୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ମନୋବୁଦ୍ଧିକୁ ଦମନ କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ହେନୈତିକ ସ୍ୱାଧୀନତାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ ତଥା ଜାତିରେ ଦମନ ଲାଗୁ ରଖିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର ବିବେକ ଅପମାନିତ ହୋଇଛି ।

“ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜାତିସଂଘର ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟସଭା ମାନବିକ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ

ବୁଝାମଣା ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ମାନବ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଗତବୃତ୍ତନ୍ତରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଏହି ଗୁଡ଼ିକର ସଂପ୍ରସାରଣ ଲାଗି ସେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଉଚିତ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୌଳିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ମାନବିକ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ଥିର ରଖାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଦେଶ ଓ ଜାତି ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ଲାସ୍ମା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।”

ମାନବିକ ଅଧିକାର କହିଲେ କ’ଣ ବୁଝାଏ

ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଯତ୍ନ ପାଇଁ ମାନବଜାତିର ଯେଉଁ ନିୟମାବଳୀ ରହିଛି ଓ ସାମାଜିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନବର ଅନ୍ତର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ମାନ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ହୋଇପାରେ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ମାନବିକ ଅଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଦ୍ୟା ଯେଉଁସବୁ ସମ୍ପର୍କ ସୂଚ୍ୟା ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛି ଏହା ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳମାନ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ମାନବିକ ଅଧିକାର ଦିଗରେ କହିବା ସମୟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ଦିଶାଇବା ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ଆମ ଜୀବନର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ଓ ଆମର ମାନବିକ ଗୁଣାବଳୀ ଧୀ-ଶିଖି ଓ ବିକାଶ ବ୍ୟବହାରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯାହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହେବ ଓ ଆମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୁଦ୍ଧି ପୂରଣ ହେବ ତାହା ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମାନବିକ ଅଧିକାର କହିଥାଉଁ । ମାନବିକ ଅଧିକାର ଆମର ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତା ; ତାହା ବ୍ୟାପକ ମନୁଷ୍ୟପରି ବଞ୍ଚି ପାରିବା ନାହିଁ ।

ଲୋକମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ କରାଗଲେ ଗଜନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ଅଧିକାର

ଆୟୁଷ, ଦେଶ ଭେଦ ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା ଓ
ଦଶମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା
ସୃଷ୍ଟି ଓ ଅଧିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସମ୍ପର୍କ ଜୀବନ-
ପତନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପର ସୃଷ୍ଟି କରବାକୁ ଭୁଲନ୍ତି
ନା କରାଯାଏ । ମାନବ ଅଧିକାର ଦାବୀକର ଓ
ଇନଜିନିୟରଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତ୍ରିମ ଭିନ୍ନ ଦେବାଦ
କରି ଉପା ; ଏହା ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି—ପୁରୁଷ,
ଓ ଶିଶୁର ଦୈନିକ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ।

**ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଏଡ଼େ
ମୌଳିକ ?**

ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ କହିଲେ ସାମାଜିକ ଅଧିକାର
ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅଧିକାର ସ୍ୱୀକୃତ
କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମଟି ସାମାଜିକ ଅଧିକାର ଯଥା—
ସାମାଜିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାର ଭିନ୍ନ ସ୍ୱୀକୃତ
କରାଯାଇଛି । ବହୁଜନ ଧର୍ମ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମାଜର
କାଣି ସାଧାରଣ ଦେବା ସମୟରେ କେତେଗଣାଦ୍ୱାରା
କରି ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ଅଭ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି
କିଛି । ଏହାପରେ ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଓ
ସୃଷ୍ଟିକ ଅଧିକାର ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଛି । ଜନସାଧାରଣ
ପ୍ରତିକେତେ କୁଣ୍ଡିଲେ ଯେ ନାଗରକ ଓ ରାଜନୈତିକ
ଅଧିକାର ସହିତ କେତେକ ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଓ
ସୃଷ୍ଟିକ ଅଧିକାର ଉପଭୋଗ କର ନପାଏ ତେବେ
କରି ଓ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାରର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ
କରି ନାହିଁ, ସେହି ସମୟରୁ ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ
କରିବା ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ।

**ଗଣକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାର କହିଲେ
କ'ଣ ବୁଝାଏ ?**

ପ୍ରଥମଟି, ବହୁତା, ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପଭୋଗ କରିବା
ପ୍ରକାର ନିରାପତ୍ତ ରଖି କରିବା ସକାଶେ ଆମର
କାର ରହିଛି । ଆମକୁ ଦାସତ୍ୱର ଶୃଙ୍ଖଳ ମଧ୍ୟରେ
କା ଯାଇପାରବ ନାହିଁ ବା ଆମରୁଟିକ ଅଧିକା

ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହୀନତର ପରିଚାରେ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ
ନାହିଁ । ଆମର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ।
କେବଳ କାହାର ଶିକ୍ଷାକ ପାଇଁ ଆମକୁ ଗିରଫ ବା
ନିର୍ଦ୍ଦାୟିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ ଉତ୍ତରରେ କୌଣସି ଅପରାଧର ଅଭିଯୋଗ
ଆଣେ, ତେବେ ନ୍ୟାୟୋଚ୍ଚର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆମର
ଅଧିକାର ରହିଛି ଓ ଅପରାଧ ସାଦ୍ୟତ୍ୱ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆମକୁ ଅନପରାଧୀରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ନବରତନ
ଦସ୍ତଖେତରୁ ଆମର ପରିବାର, ଗୃହ ତଥା ଚିଠିପତ୍ରକୁ
ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାଯିବ । ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାର
(ପରସ୍ପିକୁଟେଡ୍) ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ଆଶ୍ରୟ
ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଧିକାର ଆମର ରହିଛି । କୌଣସି
ଦେଶର ନାଗରକରୁ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆମର ଅଧିକାର
ରହିଛି । ବଦଳ କରି ପରିବାର ଗଠନ କରିବାର
ଅଧିକାର ଆମର ଅଛି ଓ ଆମ ପରିବାରର ନିରାପତ୍ତ
ପାଇଁ ଆମେ ଦାବୀ କରିପାରିବା । ସମସ୍ତ ଅର୍ଜନ
କରିବା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଆମର ଅଛି ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେତେକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର
ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ରାଧାରରେ
ସ୍ୱାଧୀନତା, ବିବେକ ତଥା ଧର୍ମଗତ ସ୍ୱାଧୀନତା,
ମହାତ୍ମ ପ୍ରକାଶ ଓ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସଭା ଓ ସଭାରେ
ଯୋଗଦାନ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା । ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦାୟନ କରିଥାରେ ନିଜ ଦେଶର
ସରକାର ଗଠନରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ମଧ୍ୟ
ଅଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ ଦେଶର ସାଧାରଣ ଶୁକ୍ଷ୍ମ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମାନ ଅଧିକାର ରହିବ ।

**ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ଅଧିକାର କହିଲେ
କ'ଣ ବୁଝାଏ ?**

ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କାମ କରିବାର, ନିଜର ପସନ୍ଦ
ମୁତାବକ ଧରା ଅବଲମ୍ବନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟୋଚ୍ଚର ଓ

ଅନୁକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ କାମ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କର୍ମ ସଂପ୍ଳାନର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ରହିଛି, ଯେପରିକି କେହି ବେକାର ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ କନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ସମାନ ଧରଣର କାମ ନିମନ୍ତେ ସମାନ ପରିମାଣର ବେତନ ପାଇବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅବସର ଉପସ୍ଥଳ ଓ ବିଶ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ତରର ଜୀବନଯାପନ ନିମନ୍ତେ ବି ଆମର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯଥସ୍ଥ ଖାଦ୍ୟ, ଯୋଗ୍ୟ ପରିଚ୍ଛେଦ, ବାସଗୃହ, ଡାକ୍ତରୀ ବିକଳତା ଓ ସାମାଜିକ ସୁବିଧା ଏବଂ ନିରାପଣ ପାଇଁ ହିତାହାର ଅଛି । ମାତା ଓ ଶିଶୁମାନେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ମାଲବାପାଇଁ ହିତାହାର ଅଟନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାପାଇଁ ଏବଂ ସମାଜର ସାଂସ୍କୃତିକ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କ ଅଭାବରେ ନିଜର ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅଧିକାର ରହିବା ଉଚିତ । ଏ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଅଧିକାର ବୋଲି କିଏ କହିଛି ?

ପୂର୍ବ ଖାବନର ପ୍ରାରମ୍ଭକୁ ବହୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ତଥା ବିଶ୍ୱ ଲିଭିବାପରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିଥିବା ବହୁ ମନୁଷୀ ମାନବ ଅଧିକାରର ସ୍ୱରୂପ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହାର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ଜାତିସଂଘ ଏହି ମାନବ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ, ନାଗରିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାକୃତ ମାନବ ଅଧିକାର ଘୋଷଣାପତ୍ରରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ୧୯୪୮ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୧୦

ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଜାତିସଂଘ ସାଧାରଣ ଅସେମ୍ବଲରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଦେଶ ହେଲେ ଗଣ୍ଡୁ ଏହାର ବିରୋଧ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଏହି ମାନବ ଅଧିକାର ଆଇନରେ ପରିଣତ ହେଲା କି ?

ଘୋଷଣାପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଗଣ୍ଡୁ ଓ ସମସ୍ତ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାନବ ଅଧିକାର ହେଉଛି ଏକ ସାଧାରଣ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଏହି ଆଇନ ନୁହେଁ ଯାହାକୁ ପାଳନ କରି ପାଇଁ ଗଣ୍ଡୁମାନେ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗଣ୍ଡୁ ଦୃଢ଼ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହୋଇ ଏହି ଘୋଷଣାପତ୍ରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ସେହି ଅଧିକାରର ଅଭାବ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ସେ ସମସ୍ତ ଗଣ୍ଡୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଏହା ସୁଖର କଥା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଣ୍ଡୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଗଣ୍ଡୁର ସମ୍ବେଧନାରେ ଏହି ମାନବ ଅଧିକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଘୋଷଣାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବେଧନା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ ଅନେକ ସମ୍ବେଧନା ଏହି ଘୋଷଣାପତ୍ରର ଶରୀରୀ ପରିଚାଳନା ହୋଇ

ଆତ୍ମନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିକାର କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝାଏ ?

ଜନସାଧାରଣ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ସ୍ଥିତି ସ୍ଥିର କରିବା ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାମାଜିକ ସାଂସ୍କୃତିକ ବିକାଶ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ପାଇଁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଆତ୍ମନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିକାର । ତେଣୁ ସମ୍ପଦ ଓ ସମ୍ବଳ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ସାଧାରଣକର ଯେଉଁ ଅଧିକାର ରହିଛି, ତାହା ଉପରେ ଥିବା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହା ଉଭୟ ଏକ ରାଜନୈତିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ

ମାନବ ଅଧିକାର ଏବଂ ଏହାର ଗୁଣ୍ଡି ଉପରେ ଆଘାତ ଆସିବ, ଏହି ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅଧିକାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଅନୁରୋଧରେ ଅନୁରୂପ ଉପଦେଶ ।

କ୍ରିମିନାଲ ଅନୁରୂପ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରକୁ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା କି ?

ସାଧାରଣତଃ ଗୁଣ୍ଡି କ୍ରିମିନାଲ ଗୁଣ୍ଡି କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ କ୍ରିମିନାଲ ଅନୁରୂପ ନାଗରିକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଧିକାରଜନତ ଦାୟିତ୍ଵଗୁଣ୍ଡି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାମାଜିକ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅଧିକାରଜନତ କ୍ରିମିନାଲ ଅନୁରୂପ ଦାୟିତ୍ଵ ଗୁଣ୍ଡି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏ କୌଣସି ଗୁଣ୍ଡି ଗୁଣ୍ଡି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା କି ନା ଏବଂ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ଜନତ ଅଧିକାର ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଜନତ ଅଧିକାର ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପୁନର୍ଥୁ ପେନାଲ୍ ସିଷ୍ଟମ୍ ଓ ହୋମି- ଓଡ଼ିଆ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ, ଏ ପ୍ରକାର ଅଧିକାରରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ।

ଅଧିକାରଗୁଣ୍ଡିକୁ କିଏ ଉପଭୋଗ କରିବ ?

ନୀତି, ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ, ଭାଷା, ଧର୍ମ, ଗଜନୈତିକ ଉପଦେଶ, ଜାଗାପୁରୀ, ସମାଜ, ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଜନ୍ମଗତ ଉପଦେଶରେ କ୍ରିମିନାଲ ଓ ଘୋଷଣାପତ୍ରରେ ଉପଦେଶ ଅଧିକାରଗୁଣ୍ଡିକ ସବୁ ଲୋକଙ୍କଦ୍ଵାରା ଉପଭୋଗ ହେବ । ମାନବିକ ଅଧିକାରର ଉଚ୍ଚତମ- ଉପଦେଶ ଉପଦେଶ ରହିବ ଯେଉଁ ଏହି କ୍ରିମିନାଲ ଅଧିକାରଗୁଣ୍ଡିକାରୀଙ୍କଦ୍ଵାରା ମୂଳବସ୍ତୁ ।

ବ୍ୟକ୍ତି କ'ଣ କରିପାରେ ?

ମାନବିକ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବେ ସତର ମନେକରିବା ।

ଯେ ଆମେ ଅନେକ ଏହାକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିଥାଉଁ । ମାନବିକ ଅଧିକାର କ'ଣ, ତାହା ଆମେ ଦୃଢ଼ପୂର୍ବକରେ ଜାଣି ରଖିବା । ନୀତି ଏବଂ ଅଧିକାରକୁ ଆମର ନେତୃତ୍ଵରେ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଧ୍ୟାନପାରିବା ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ କୌଣସି ଯୁବକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅଧିକାର ଯୋଗୁଁ କଲେଜରେ ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ଦେଲେ ଆମ ସମାଜ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ଆମର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ପାଏନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ ମାନବିକ ଅଧିକାର ଘୋଷଣାପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ମେଧା ଉଚ୍ଚରେ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପାଇବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ ଉପଦେଶ ଘଟଣାରେ ଆମ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଗୁଣ୍ଡିରେ ପରିଣତ କରିବା କି ସମାଧାନର ପଦ୍ଧତି ନାହାଣି କରିବା ଉଚିତ ।

ଅଧିକ ଆମେ ଆମ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ପୂର୍ବକରେ କଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ଆମ ନିଜପାଇଁ ସେହି ଅଧିକାରର ଉଚ୍ଚତମ ସାଧନ କରିବା ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦାୟିତ୍ଵ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଆମ ଗୁଣ୍ଡିଗଣେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନେଇ ଏହି ଦାୟିତ୍ଵ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । କାରଣ ଆମର ପ୍ରକାର ବେଶୀ ମାତ୍ରାରେ ଆମ ନିଜ ସ୍ଵାଧୀନତା ଲୋକ ଉପରେ ହିଁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବେପାରୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଶି ତଥା ଆମ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆମେ ମାନବିକ ଅଧିକାର ଲୋକର ପ୍ରତିକାର କରିପାରିବା ଓ ପରାଧର ଅଧିକାରକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇପାରିବା । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଗୁଣ୍ଡିକୁ ପୃଥକ ଅନ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡିମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଆଦର୍ଶ ଗୁଣ୍ଡିରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବା ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡିରେ ଗୁଣ୍ଡି ମାନବିକ ଅଧିକାରର ଉଚ୍ଚତମ ସାଧନପାଇଁ ଯାହା କରିପାରିବ ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଆମେ ନିଜେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବା ।

ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ମାନୀରେ ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ସିଂହଦେଓଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵସିତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନ

ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜେନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କୁ ସିଂହଦେଓଙ୍କୁ ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ମାନୀରେ ସଦ୍‌ଗୁଣ ସମୃଦ୍ଧି ଆଶ୍ରୟ ଓ ସମାଦର ସହକାରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସିତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜାପନ କରିପାରିଥିଲା । ତାଙ୍କର ଜର୍ମାନୀ ପରିଦର୍ଶନ ଓଡ଼ିଶା ପକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଐତିହାସିକ ଘଟଣାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ସିଂହଦେଓ ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ମାନୀ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପୂର୍ବୋପାୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏକ ମାସ ପରିଭ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ସେ ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ମାନୀ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ସରକାରଙ୍କର ଅଗ୍ରଣୀୟ ରୂପ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ମାନୀ ରାଜ୍ୟ କାଳରେ ସେ ଫ୍ରାଙ୍କଫର୍ଟ, ହେଡେଲବର୍ଗ, ସ୍ପେଜିନ୍‌ଜେନ, ଉଲ୍‌ସବର୍ଗ, ମ୍ୟୁନିଚ, ଦାମ୍‌ସର୍ଗ, ବର୍ଲିନ୍ ଓ ବର୍ଲିନ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ମାନୀରୁ ଫେରିବା ବାଟରେ ସେ ଲଣ୍ଡନ, ପ୍ୟାରିସ, ଜେନେଭା ଓ ବ୍ରେସ୍ ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ ।

କଣେ ଅତି ଶିଷ୍ଟ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ

ଓଡ଼ିଶା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉଲ୍‌ସବର୍ଗ ପରିଦର୍ଶନ ସଂପର୍କରେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶକଣ ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ମାନୀର

ହେଡେଲବର୍ଗର ଟ୍ୟାକ୍ସେଟ୍ ନଟ ନାମକ ଗୋ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଶ୍ରୀ ସିଂହଦେଓଙ୍କୁ “କଣେ ଅତି ଶିଷ୍ଟ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ” ରୂପେ ଅଭିହିତ କରି ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ତାଙ୍କର ୧୯୭୮ ଅତି ଶିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନ ସଂପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, “ମହାରାଜା ସିଂହଦେଓଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶିଷ୍ଟ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ । ସେ ଅତି ବିଚାର ବିନୟ । ଗତକାଳ ସେ ପରିଦର୍ଶନକଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖିଥିଲେ, ‘କୃଷକମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନ ମନେ ଓ ଆତ୍ମଗୌରବ ଏବଂ ସେମାନେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ପରିଚିତ ଦେଖିଲେ ମନ ଆନନ୍ଦ ଆସେ’ । ଏହି ଲେଖାଟି ପଢ଼ିଲେ ଗୋ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତ, ତାହା ବେଶ୍ ବୁଝାଯାଏ । ଉକ୍ତ ଉତ୍ତର-ପଦ୍ମବର୍ଣ୍ଣୀ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର (ସେକ୍ସ ଓ ଦୁଇକୋଟି) ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସିଂହଦେଓ ଏହା କେବେ ଉଲ୍‌ସବର୍ଗ—ବେଲ୍‌ବାଲ୍‌ରେ ଏକତମସ୍ତ୍ର ମେମ୍ବରଙ୍କ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ପରିଦର୍ଶନ

ମାନଙ୍କ ମନରେ ରହିଥିଲା । ସେହି କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ବା
ମାନଙ୍କର ପଶୁପାଳନ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ପାଦନ ଓ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଉପାୟରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ
ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ।
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ରଖିବାର
କାଶିକ ସଂପର୍କରେ ସରକାରର ମୁଖ୍ୟ ଓ ୧୭
ଶତରୁ ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କହି କମ୍
ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ଥିଲେ । ସେ କହିଲେ ଯେ
ମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଭଳି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇପାରିନାହିଁ ।”

ଏହି ରୂପେ ଦେଖିଥିଲେ—ସେ ଗୋଟିଏ ଚରଣର
ପରତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ବହୁ ମଣିମୁକ୍ତାରେ ଭୂଷିତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ନରୁଥିବା ଖଣ୍ଡା ଧରିଥିଲେ ।
ସେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବନ୍ଧ୍ୟର ସଜା ଥିଲେ କିନ୍ତୁ
କର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକେ ଆଜି ତାଙ୍କୁ ଏହି ରୂପେ ଦେଖୁଛନ୍ତି—
ସଜନୀୟ ସନ୍ତାନ ବା ସଜନୀୟ ଅନୁରକ ବ୍ୟଖାତ
ସେ ଗୋଟିଏ ସାତା ଜଳାରଖର ସୁତ୍ ଓ ଜାକେଟ୍
ପରିଧାନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଦ୍ଵାରା ସେ
ପ୍ରକୃତରେ ସଜ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ।”

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିକୃତିର ପରିପ୍ରକାଶ

ସାମ୍ବାଦକମାନଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ମୁଖ୍ୟ-
ମନ୍ତ୍ରୀ ପରବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ଦେଇ-
ଥିଲେ ତାହା ଖବର କାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏଥିରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା “ଓଡ଼ିଶା କର୍ତ୍ତମାନ
ଗୋଟିଏ ବିକାଶଶୀଳ ସଜ୍ୟ । ଏଠାରେ ବହୁତ
ଖଣିଜ ସମ୍ପଦ ଭରପୂର ହୋଇ ରହିଛି ଓ ସେ ଗୁଡ଼ିକ
ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଳର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ଓଡ଼ିଶାର
ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଗ୍ରଗତି ହୋଇଛି ।
ପଣ୍ଡିତ ଜର୍ଣ୍ଣାଲ ସାଧାରଣତଃ ସମେତ ଯେଉଁ
ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏ ଦେଶରେ ସହାୟତା କରିଛନ୍ତି,
ସେମାନେ ଧନ୍ୟବାଦୀ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଏ
ଦେଶରେ ଅଗ୍ରଗତି ଦ୍ରୁତତର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ।
ଏହି ନୀରୀକ୍ଷଣ ଦୁଇ ଭୋଟି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଅନେକଙ୍କୁ ଜୀବନଧାରଣ ଉପଯୋଗୀ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ
ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ମିଳୁ ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
କହିଥିଲେ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ
ଜନ ସମାଜରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଗତି ହାସଲ ନଗ୍ରହାଇ
ପାରିବ, ତାଙ୍କ ଗତ୍ର ବାଳରେ ମହାବଳୀ ସଜେଇ,
ନାଗ୍ରହଣ ସିଂହଦେଓ ସେହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହକା
ଅଧିକ ସାକ୍ଷାତ ଓ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ
କରିବେ” ।

ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋବୃତ୍ତିର ପ୍ରଶଂସା

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହକାର ସାକ୍ଷାତ କରାଯାଇବା ପରେ
ସାମ୍ବାଦକର ମମ୍ବାଦତା ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ
ତାଙ୍କୁ (ଶ୍ରୀ ସିଂହଦେଓଙ୍କୁ) ପଚାରିଲେ ଯେ ଚିତ୍ତ ଧର୍ମ-
ପାରେ ତାଙ୍କୁ କେଉଁ କଥାଟି ଖବର ଭଲ ଲାଗିଲା,
ସତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ସିଂହଦେଓ କହିଲେ, “କୃଷିକ-
ମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଓ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବ
ଦେ ସାମ୍ବଲ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ
କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ପାମି ବା କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର
କ୍ଷଣାନ୍ତରରେ କରାଯାଉ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ନିରୂପଣ କରନ୍ତି ।”

ସଜନୀୟ ସନ୍ତାନ ବିହୀନ

ହେଡ଼ିକର୍ମରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ
କାଳରେ ‘ରେନିନେକର କିରୁକ୍ତ’ ନାମକ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନଙ୍କର ଆଉ ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଶ୍ରୀ ସିଂହଦେଓ
କଦା କପରି ଜଣେ ସଜା ଥିଲେ ଓ କର୍ତ୍ତମାନ କପରି
ଜଣେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତାହାର
କ ଦୃଢ଼ସାଗ୍ରାହୀ ଭବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦେଇଛନ୍ତି—
୧୯୪୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ

ଭ୍ରମତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହେବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ଭଦ୍ୟମ

ଆମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ଓ ଯୋଜନା ପଦ୍ଧତିର ଅନ୍ୟତମ ବିଭିନ୍ନ ଦେଉଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ବାବଦରୁ ଯେଉଁ ସମୃଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବଳନା ଅର୍ଥ ରହୁଛି, ସେମାନେ ଯୋଜନା ବାବଦ କେ ପାଇଁ ନିଜରାଜ୍ୟ ଭିତରୁ ଅଧିକ ସମ୍ବଳ ଉଠାଇ ପାରୁଥିବା ସ୍ଥଳ ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଦୁର୍ବଳ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷରେ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଦେଉଥିବା ସମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରହର ପରିସର ଯଥେଷ୍ଟ ସଂକୁଚିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ବସ୍ତୁତଃ ସବୁ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ସମତାରକ୍ଷା କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମ୍ବଳର ଅଧିକ ଶାନ୍ତ ପ୍ରତିପାକୃତ ଦୁର୍ବଳ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା କେବଳ ଯେ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଦେଶର ବୃଦ୍ଧିର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ।

ପଞ୍ଚମ ଅର୍ଥ ନିମିଷନଙ୍କ ନିକଟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯେଉଁ ସ୍ଵାରକପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଏହି ବିଚାରଧାରାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ଏହି ସ୍ଵାରକ ପତ୍ରର ସାରକଥା ଆମର ଉପର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଅନୁଦାନ ତଳେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ସାମ୍ବାଦକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସ୍ଵାରକ ପତ୍ରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ କେତେକ ଉପାଦେୟ ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ।

ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଓଡ଼ିଶାରେ ମୁଣ୍ଡପିଣ୍ଡ ଆୟ ସବୁଠାରୁ କମ୍ । ଖାର୍ଡ଼ି ଦ୍ରବ୍ୟ କିଣା-କଣି କରିବାରେ ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଓଡ଼ିଶାରେ ମୁଣ୍ଡପିଣ୍ଡ ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ-

ଥାଏ । ପରିବାର ପିଣ୍ଡ ମାସକୁ ଟ ୫୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ ହେବା ଯଦି ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ସୀମାରେ ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ତେବେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତି ଦୁର୍ବଳ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମା

୮

ତୁ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଦେଖାଯିବ । ଓଡ଼ିଶାରେ
ପରିଚାଳିତ କାଳ ଓ ଚିତ୍ରାପିଳାଳୁ ସଂପ୍ରଦାୟର
ରାଜସଂଖ୍ୟା ଅତ୍ୟଧିକ ଏବଂ ତାହା ଏହି ରାଜ୍ୟର
ରାଜ ସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା ୫୦ ଭାଗ । ସମାଜର
ଓ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନୁକୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ
ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ୱର୍ଥର ଉନ୍ନତବିଧାନ କରବାରେ
ରକାରୀଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି ।

ସମ୍ବଲପୁର ସୁଶାସନ ବନ୍ଧନ ଆବଶ୍ୟକ

ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଏକ ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ କି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ
ଅନୁକୃତ ଅବସ୍ଥା ଜୀବନ୍ତ ହୋଇ ରହିଛି, ସେଠାରେ
ଜୟ ଓ ଅଭାବ ମଧ୍ୟରେ ସାମାଜିକ୍ୟ ନ ରହିବା
ଭୀତିକ । ତେଣୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆୟରୁ ଅଧିକ ଭାଗ
ପ୍ରାକୃତ କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏହିଥିରୁ ହିଁ
ପ୍ରକଟ ବୁଝିହେବ ।

ଜାତୀୟ ସଂଘଟର ଅନ୍ୟତମ ଦିଗ ଆଞ୍ଚଳିକ
ସମ୍ପଦ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାତୀୟ ସଂଘଟ ପରିଷଦର ଯେଉଁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି, ସେ କମିଟି ପୁସ୍ତକ ଆଞ୍ଚଳିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ଭଳି
ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନୁକୃତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଦିଶେଷ ଯତ୍ନ କର-
ାଗଲେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହୋଇ ପାରିବ । ଏହି
ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମ୍ବଳର ଅଧିକ ଭାଗ
ପ୍ରାକୃତ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଉପଭୋକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧିତ
ହେବ ।

ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବୋଧ

କେବଳ ବ୍ୟୟ ସଂକୋଚ କରିବା ଲାଗି ଓଡ଼ିଶା
ସରକାର ଯେ ଯଥେଷ୍ଟ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି, ତାହା
କୃତଜ୍ଞ ; ଅଧିକତ୍ର ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ମହଙ୍ଗାଭଣ୍ଡ ବାରମ୍ବାର ବଢ଼ାଇବା
ଓ ଶିଳିଙ୍ଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଦାବଦ

ଅତରଳ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା
ଉପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁପ ପଡ଼ିଛି ।

ତେଣୁ ରାଷ୍ଟ୍ରାଭିଷି ଓ କୋଠାବାଡ଼ି ଲଭ୍ୟାଦର
ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଦାବତ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ କମାଇ ଦେବା
ପାଇଁ ସରକାର ଦାୟ ହୋଇଥିଲେ । ଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ,
କର୍ମନେତ୍ରି ଦାବତ ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଇବା ପାଇଁ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଓ ନୂତନ ଗୁରୁତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ
କଟକଣା ଜାରିକରି ସରକାର କୋଠର ବ୍ୟୟ-
ସଂକୋଚ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ । ଚୁଣାସୁ
ପୋଜନା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୩୨.୨୫ କୋଟି
ଟଙ୍କା ଅତରଳ ସମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ।
ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନୋଟି ବାର୍ଷିକ ପୋଜନା ପାଇଁ ୮.୦୧
କୋଟି ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆଶା କରିଛନ୍ତି ।
୧୯୭୯-୭୦ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଚତୁର୍ଥ
ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ପୋଜନା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର
୨୧.୯୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ତ
ରଖିଛନ୍ତି । ଟିକସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ
ଭୂ-ରାଜସ୍ୱ ଓ ଜଳବର ଉପରେ କେତେକ ବିଦାତ
ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଏଭଳି ବିଦାତର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ
ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁପ ବିଶ୍ରାନ୍ତୀରୁ । ଏହି ବିଦାତ
ବିଆପିବା ପରେ ରାଜ୍ୟର ମୁଣ୍ଡପିଣ୍ଡ ଟିକସ ଆଦାୟର
ପରିମାଣ ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ

ଓଡ଼ିଶାର ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ ମୌଳିକ
ବୈଷମ୍ୟ ରହିଛି ଯାହାପଲରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା
ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ତାହାକୁ ଅର୍ଥ କମିଶନ ଠିକ୍
ବାଟରେ ପକାଇବା ଉଚିତ । ଏହିଭଳି ଅଧିକ ଟଙ୍କା
ଉଠାଣର ପ୍ରଧାନ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି—

- (କ) ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଜସ୍ୱ
ନିଅଣ୍ଡ ହେବାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ହେଲା (୧) ମହଙ୍ଗା-
ଭଣ୍ଡ ବୃଦ୍ଧି, (୨) ଶିଳିଙ୍ଗ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି,

(ନ) ଯୋଜନା ବାବଦ ବ୍ୟୟ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ନ ମିଳିବ ; ଏବଂ

(ଖ) ରାଜ ପରିଶୋଧ ବିଶେଷତଃ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥିବା ରାଜ ପରିଶୋଧର ଭର ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବ ।

କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅସମତା

ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ସେହି ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ଲାଗି ଦରକାର ହେଉଥିବା ଅର୍ଥକ ସମ୍ବଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ବିଷମତା ବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୂର କରିବା ଲାଗି କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସାହାଯ୍ୟ ବିଆଣିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବିଧାନରେ ରହିଛି । ଯାହା ହେଉନା କାର୍ତ୍ତିକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖା କରିବାର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିନାହିଁ, ତାହା ଅଙ୍ଗତ ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୂପେ ଜଣାପଡ଼େ ।

ମହଙ୍ଗାଭଣ୍ଡ ସଂପର୍କରେ ଅର୍ଥ କମିଶନ ଆପଣା ଗୁରୁତ୍ୱ ଭରଣ ପୂରଣ ହୋଇ ପାରୁଥିବା ଭଲ ଗୋଟିଏ ସୂତ୍ର ଯୁକ୍ତ କରିଦେବା ଉଚିତ, ଯଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମିଳିବାପରେ ଭଣ୍ଡ ବଢ଼ାଇବା ଫଳରେ ଯେଉଁ ଅତିରିକ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାହା ଭୁଲାଇବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବା ଉଚିତ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ମହଙ୍ଗା ଭଣ୍ଡର ହାର କେନ୍ଦ୍ର ହାରଠାରୁ ଅଧିକ ନ ହୋଇଛି ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରିଲିଫ୍ ପାଣ୍ଠି

ରିଲିଫ୍ ବାବଦ ଖର୍ଚ୍ଚର ଆକାର ପ୍ରକାର ଏପରି ଯେ ସେ ସଂପର୍କରେ ଆଗରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୂଚନା ବିଆପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କେଣୁ ଅଙ୍ଗତର ହାରହାର ରିଲିଫ୍ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଅର୍ଥ କମିଶନ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରିଲିଫ୍ ପାଣ୍ଠିକୁ ଅଧିକ ସମ୍ବଳ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାପାଇଁ କେବଳ ସେ ସୁପାରିଶ କରିବା ଉଚିତ ତାହା ନୁହେଁ, ଅଧିକନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ରିଲିଫ୍ ପାଣ୍ଠିରେ ଜମାଥିବା ଅର୍ଥ

ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷରେ ଯଦି ଅଧିକ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ସେ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ଅଧିକ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ କେନ୍ଦ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବାପାଇଁ ଅର୍ଥ କମିସନ ସୁପାରିଶ କରିବାର ଦରକାର ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟରଣ

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ରାଜ ଅଣାଦି ତାହାର ପରିଶୋଧ ବିଷୟଟି ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱ ବନେଟ ଗୋଟିଏ ନ୍ୟାୟ ଦେୟ ରୂପେ ବିବେଚିତ । ରାଜ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ୨୭୫ (୧) ଅନୁକ୍ରେମ ଅନୁସାରେ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ମିଳି ଆବଶ୍ୟକ । ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜସ୍ୱ ଏକାଞ୍ଚିତରେ ନିଅନ୍ତୁ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟରଣ ରାଜ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ନୂଆ ରାଜ ଅଣାଦି ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ରୂପେ ରାଜ ଆପେ କମିସିନା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଭାବରେ ବଢ଼ି ବସୁ ଲାଗୁ । ଯେଉଁ ସବୁ ଯୋଜନାରେ ରାଜ ମୁଲ୍ୟ ରୂପେ ବିନୟକୁ ହୋଇଛି ସେହିସବୁ ଯୋଜନା ମିଳୁଥିବା ଆୟ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱ ବାବଦ ଆୟର ଅଂଶ ଅଟେ । ଚୂଳ୍ଲୀ ପକ୍ଷଠାରୁ ଆଦାୟ ହେବା ଅର୍ଥ ରାଜର ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅଂଶ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏହାକୁ ଗୁଡ଼ିକଲେ ରାଜ ପରିଶୋଧ ବିଷୟଟିକୁ ରାଜସ୍ୱ ବନେଟ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଦେୟ ରୂପେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହେବ । ତାହା ହେଲେ, ରାଜ ଭାର ବଢ଼ି ରାଜିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରିଶୋଧ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଦାୟ ଭୁଲାଇବା ଲାଗି ଆୟ ରାଜ ସାହାଯ୍ୟ ହାସଲ କରିବାପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେହେତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସରକାରୀ ଉକ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରିଥାନ୍ତି । କେଣୁ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଉପରେ ଆଘ ଆସିପାରେ ।

ଭାରତରେ ସମସ୍ତ ଆକାରରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ଆମର ଏହି ପ୍ରଚଳନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ଯୁଗ ଯେ, ଯେଉଁ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜସ୍ୱ ହ୍ରାସକରଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ସେମାନେ ଯୋଜନା ଖର୍ଚ୍ଚ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ରାଜ୍ୟରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରୁଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁର୍ବଳ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯୋଜନା ଖର୍ଚ୍ଚ ଉନ୍ନତକାରୀ ପଦ୍ଧତି ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପରିସର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୀମାବଦ୍ଧ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ଦରିଦ୍ରତାର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶିକ୍ଷାର ଗତରେ ବିକାଶ ଧାତୁର ହେବା ଅଧିକ ଓ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହିଭଳି ରାଜ୍ୟମାନେ ନିଜ ରାଜ୍ୟରୁ ପଥେଷ୍ଟ ସମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବାପାଇଁ ସମର୍ଥ ନ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଆର୍ଥିକ ଅନାଟନ ଯୋଗୁଁ ଶିକ୍ଷାର ଯୋଜନା ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥ ବନ୍ଧନ ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ପ୍ରଶାଳି ପୁର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସମ୍ବିଧାନର ୨୭୫ (୧) ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଅର୍ଥ କମିଶନ ଯେ କେବଳ ଗ୍ରାଣ୍ଟର ଅନୁଗ୍ରାହ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନୁହେଁ, ଆର୍ଥିକ ଦିଗରୁ ଦୁର୍ବଳତାର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜସ୍ୱ ହ୍ରାସକରଣ ଯେପରି କିଛି ଅର୍ଥ ବଳକା ରହେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ।

ଉନ୍ନତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସମତା

ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କର ଟିକସ ବନ୍ଧନ ଦାୟିତ୍ୱ ସଂପର୍କୀୟ ପରିକଳ୍ପନା ଫଳରେ ଯଦି କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ରାଜସ୍ୱ ବାବଦରେ ବଳକା ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୁଏ ତାହା କେବଳ ଶେଷରେ ହେବା ସମ୍ଭବ ତାହା ହେଲେ ତରକାର ପଡ଼ିଲେ ସମ୍ବିଧାନର ୨୭୫ (୧)

ଅନୁକ୍ରମ କରିଆରେ ସବୁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡପିଣ୍ଡ ଭାବରେ ସେହିଭଳି ବଳକା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । ସଂସେପରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, କେନ୍ଦ୍ର ପାଣ୍ଡିରୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ ସମ୍ବଳ ଅର୍ଥନୀତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁର୍ବଳତାର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ହସ୍ତାନ୍ତରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେପରିକି ସବୁ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସମାନ ସ୍ତରରେ ରହିବ ନାହିଁ ; ଯେଉଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ବନାମ ଅନୁକୃତ ଅବସ୍ଥା

ମୁଖ୍ୟତଃ କେବଳ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଐତିହାସିକ ଘଟଣାରୁ ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କେତେକ ରାଜ୍ୟ ଆନେକାଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛନ୍ତି, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ କଥା । ଏହି କାରଣରୁ ସେହିସବୁ ଅଂଚଳରେ ବହୁକାଳ ପୂର୍ବରୁ ସହର, ନଗର ପ୍ରାପିତ ହୋଇ ପାରିଛି ଓ କଳକାରଖାନା ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରୁ ଶିଳ୍ପ-ଉତ୍ପାଦନା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥିଲେ, ସେହି ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁକୃତ ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ଆଉ ବେଶୀ କାଳ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ହିସାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦୈନିକ ରହିଛି, ତାହାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥ କମିଶନ ଉପସ୍ଥାପିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିବେଚନା କରିବା ଉଚିତ । ଏଥିପାଇଁ କମିଶନଙ୍କୁ ସମ୍ବଳ ବନ୍ଧନ ସଂପର୍କୀୟ ଏକ ଉପସ୍ଥାପିତ ପରିକଳ୍ପନା କରିବାକୁ ହେବ । ତାହାହେଲେ ଅନୁକୃତ ରାଜ୍ୟମାନେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେବାପାଇଁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଓ ଭାରତର ଉନ୍ନତତର ରାଜ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ଅଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ତରରେ ଉପମତ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନୋନ୍ମୁଖୀ ର ପରେଖ

ପଞ୍ଚାନନ ତ୍ରିପାଠୀ

ଆମ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନୋନ୍ମୁଖୀ ରୂପରେଖ କଣ ଆମପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ? ନା ତାହା ପଛରେ ଆମ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ଏକ ବିଶୁଦ୍ଧତାରେ ପରିଣତ କରିଦେବାଭଳି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ରହିଛି ? ଏସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଜି ଆମ ଆଗରେ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାର ଧାରଣ କରିଛି ଏବଂ ଏ ସଂପର୍କରେ ଉତ୍ତର ଘଟଣାରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମର ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ମଚାରୀ, ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ଜନସଂସାଧନ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ପ୍ରଶାସକରୂପେ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାନନ ତ୍ରିପାଠୀ ଏହି ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ଆମର ବିଶ୍ୱାସ, ପ୍ରବନ୍ଧଟି ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ମକ ପାଠକପାଠିକାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉପାଦେୟ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭର ପରିବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଆମେ ଆମର ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପରେଖ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଁ ତାହା ମୂଳରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇଟି କାରଣ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ କାରଣଟି ହେଲା, ଭାରତକୁ ଏକ ସାବ୍‌ଲୋମ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶାସନ ବିଧାୟକ ସଭାର ପ୍ରସ୍ତାବ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣଟି ହେଲା, ଆମେ ଯେଉଁ ସମ୍ବିଧାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ସେଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଓ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ମାତ୍ର । ଏହି ଦୁଇଟି କାରଣ

ସ୍ୱାଧୀନତା-ପୂର୍ବକାଳର ସ୍ଥାଣୁ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ସେତେବେଳକାର ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଧାନ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା ଶାନ୍ତିଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା ଓ ଗୃହସ୍ତ ଆଦାୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନବ ତଥା ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ କରିଛି ।

ଯୋଜନାର ନୂତନ ଆଭିମୁଖ୍ୟ

ସାବାଳକ ନିର୍ବାଚନ ଉପରେ ଭିତ୍ତି କରି ପ୍ରାଥମିକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସରକାର ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ

ଦେଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସେଥିରେ ସାମାଜିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେତେକ କଟକଣା ରଖାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ ନିଜର ନିଜସ୍ୱତା ସଂପର୍କରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମନରେ ଏଭଳି ଏକ ଭେଦନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ଯାହା ୧୯୪୭ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହା ସତ୍ୟ, ସମାଜ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସତ୍ୟ ; କାରଣ ଏକ ଉନ୍ନତତର ଜୀବନ ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବା ଦିଗରେ ସହାୟକ ହେବାପାଇଁ ମଣିଷର ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ସବୁଦେଲେ ତାର ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ଆସିଛି । ୧୯୪୭ ମସିହା ପରେ ଲୋକେ ଯେଉଁ ସବୁ ସରକାରକୁ ଶାସନସମତାରେ ରହିବା ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ କଲେ, ସେସବୁ ସରକାର ଲୋକଙ୍କ ଏହି ଆଶାଆକାଂକ୍ଷା ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହିବା ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଯେଉଁ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିନେ ଶାନ୍ତି ଝୁଙ୍କା ଲାଗି ଓ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ, ଏହି ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଜନଜୀବନର ଯେକୌଣସି ଦିଗକୁ ଯେତେକ ପ୍ରଭାବିତ ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଦରକାର ପଡ଼ୁଥିଲା ସେତେକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ଆଦରି ରହିବାପାଇଁ ଗୁଡ଼ି ଦେଉଥିଲା । ସେହି ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ ଜନତ ନୂତନ ଜାଗରଣ ସହିତ ନିଜକୁ ଖାପ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଅନ୍ତତଃପକ୍ଷେ ଦୁଇଟି ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଧିତ ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ବିଧାନସଭା ଉପାୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ସଂସ୍ଥା । ଯୋଜନା ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକେ ଭବିଷ୍ୟତ ଉନ୍ନୟନପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦିଗରେ ସହାୟକ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ସୁଯୋଗ ରହିଲା, ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ

ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନିଜ ନିଜର ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଜରିଆରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନୟନ ସଂପର୍କୀୟ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟରେ ସିଧାସଳଖଭାବେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ସେହିପରି ସୂଚନା ରହିଲା । ସ୍ୱାଧୀନତା-ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଯୋଜନା ଯେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ କଥା ଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । କାରଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ଓ ତାହା ପରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ଜୀବନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ଏବେ ଲୋକଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ବିକାଶ ସାଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେପରି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାହେଉଛି, ସେପରି ଆକାର ଧାରଣ କରି ନ ଥିଲା ।

ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିକେନ୍ଦ୍ରିକରଣ

ହମେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଶାସନକଳର ମୂଳଦୁଆ-ରୂପେ ବିବେଚିତ ଗ୍ରାମ-ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପଦ୍ଧତିରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଗଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସଫଳ ହେଉନାହିଁ । କାରଣ ସ୍ୱାଧୀନତା-ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ପଞ୍ଚାୟତର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନ ଥିବାରୁ ସେତେବେଳେ ଶାସନ ସଂସ୍ଥାର ଅଂଶରୂପେ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସତ୍ତା ନ ଥିଲା । ଏହା ପରେ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଦୈନିକ ଗ୍ରାମଗୋଷ୍ଠୀ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନୟନ ସଂପର୍କରେ ପରମର୍ଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବେସରକାରୀ ଓ ସରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ମନୋମାତ କମିଟିମାନ ଗଠନ କରାଗଲା । ସେହି ସଂଗେ ସଂଗେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ କୃଷି, ଶିଳ୍ପ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବିକା ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ବେସରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଘନଷ୍ଟ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି ସେହି ଜିଲ୍ଲାର ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ

ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣା ଉନ୍ମତ୍ତ ପରିଷଦ ଓ କୋର୍ଡ଼ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ସଂଗଠିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଓ କୁଳ ପ୍ରଭୃତିରେ ମନୋନୟନଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାଥମିକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରାମାଣ୍ଡଳର ଉତ୍କଳ ଜନ-ପାଧ୍ୟାୟଣକ ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଲେନାହିଁ । ତେଣୁ ଉନ୍ମତ୍ତ ଯୋଜନା ଓ ଚରାଧିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଅନୁଭବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୁଷ୍ଟି କରିବା ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଲା ଏବଂ ତା'ର ଫଳରେ ଜନ୍ମନେଲା 'ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିଚେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ'ର ଚିନ୍ତାଧାରା । ପୁରୁଣା ମନୋନୟନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବଦଳାଇବା ଚାହା ପ୍ରାଥମିକ ପୁଷ୍ଟି କରାଗଲା ଆଉ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଏହି ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗ୍ରାମ ପ୍ରଭୃତି ଆରମ୍ଭ କରି ଜଣା ପ୍ରଭୃତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ-ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ସବୁ ପ୍ରଭୃତିରେ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଗଲା । ଫଳରେ କେନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ମେଣ୍ଟିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ପ୍ରଭୃତିରେ ଲୋକ-ପ୍ରତିନିଧି ରହିବାର ଏକ ନୂଆ ପରମ୍ପରା ପୁଷ୍ଟି ହେଲା । ଶାନ୍ତି କଳ ଉପରେ ଏହା ନୂଆ ପରମ୍ପରାର ପ୍ରଭାବ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ପୁଷ୍ଟି କଲା ଯେ ଏହାକଳର ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତିକଳର ପ୍ରସାର ଓ ଦୃଷ୍ଟିରତ୍ନୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରବିଳ ଅନୁଭବ କଲେ ଶାନ୍ତିକଳର ସହଜମ୍ପ ସଂସ୍ଥା ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲା, ଏବେ ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରବିଳ ଅପେକ୍ଷା 'କୁଳ' ଏକ ନୂତନ ପ୍ରଶାସନିକ ସଂସ୍ଥା ରୂପେ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅଧିକତର ବନ୍ଧୁ ସମ୍ପର୍କ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ସେହିପରି, ଅଧିକତର ଜଲପାଳ ବା 'କଲେକ୍ଟର' କେବଳମାତ୍ର ଉପରୁ ଆସୁଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କମ୍ପା ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ରହି

ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧ ଭବେତନା ଅନୁସାରେ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପଞ୍ଚାୟତି, କୁଳ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରଭୃତିରେ ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି-ସଂସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଲୋଚନା ହେଉଛି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, ସେସବୁ ଦୃଷ୍ଟି ପରେ ରଖି ଶାନ୍ତି ଶେଷରେ ସେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ସବୁ ସଂସ୍ଥାରେ ଲୋକମତ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ଶାନ୍ତି ଶେଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ଚାହା ପରକାର ଜଲପାଳକ ଜରିଆରେ ହିଁ ଅନୁସଂସ୍ଥା ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଜଲପାଳକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖା ଦେଇ ତାହା ସମ୍ପର୍କ ଯୋଗ୍ୟ ।

ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ

କୃଷି ଶାନ୍ତି ଅମଳରେ ସରକାରୀ ମାତ୍ର ଉପ-ମହଲର ଅମଳକଳ ଦାନ ହିଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହେଉଥିଲା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଏହି ମହଲର ସଂସାରକଣ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିବାରୁ ତଳ ପଦ୍ଧତିରେ ଥିବା କର୍ମାନୁଷ୍ଠାନରେ ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ମାତ୍ରର ପ୍ରଭାବ, ପ୍ରତିଫଳ ଯଥାର୍ଥତା ସମ୍ପର୍କରେ ବଡ଼ ସମୟରେ ପ୍ରତି-ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ଏହି ମହଲ ବଦଳିଗଲା । ସରକାରୀ କର୍ମାନୁଷ୍ଠାନଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନ ମତାମତ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ଅଭାବରୁ ସେ ଏହା ବଦଳିତ ଚାହା କୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ମତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦାୟିତ୍ଵରେ ରହିଲେ ସେମାନେ ନିଜେ ଲୋକ-ଦ୍ଵାରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ମାତ୍ର ନିୟମକ ପଦରେ ଅଧିକତର ଦେବା ଫଳରେ ଲୋକେ କ'ଣ ଚାହାଁଉଛନ୍ତି ତାହା ଭଲଭାବେ ବୁଝିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ । ତେଣୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଲୋକମ-

ଲୋକ-ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଏକତ୍ରତା ଦାୟିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା
ଲେ ସେହି ମତକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ
ହୋଇଛି ପ୍ରଶାସନକ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାମାନଙ୍କର ।

ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ

ସମ୍ବିଧାନରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଗୁଣ୍ଠର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ
ରେ କୁହାଯାଇଛି : “ନେତୃତ୍ୱ ଗୌରବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମାଲିକାନା ତଥା ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଏପରି ଭାବରେ ବଞ୍ଚନ
କରାଯିବ ଯେ ତାହା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଉପକାରରେ
ସାଧିତାଗ୍ରହ” ଏବଂ “ଅର୍ଥନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏପରି
ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ ଯେ ତାହାଦ୍ୱାରା ଧନ-
ମୂଳ ଓ ଉତ୍ପାଦନ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ ହୋଇ
ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନୁକୂଳ ହେବ ନାହିଁ” ।
ଏହି ମତ ଅନୁସାରେ ସରକାରୀ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଶାସନକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଉ
କିଛି ଧରଣର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ହୋଇଛି, ଯାହାର ନାମ ‘ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ’
କିମ୍ବା ‘ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ’ କଥାଟା ଯେ କୃତ୍ତିତ୍ୱ
ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ସେତେବେଳେ
ରାଜ୍ୟର ଏବଂ ତାହାର ଉପାଦାନ ଗୋଟିଏ
ଗୋଟିଏ ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ରୂପେ ବହୁ ବସ୍ତୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ
ତାହା କେବଳ ଏକ ଔପକ୍ରମିକ ଶକ୍ତିର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ
ପୂରଣ କରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିଲା । କେତେକ
ମୌଳିକ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ଗୁଣ୍ଠର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଗ୍ରହଣ
କରି ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଶିଳ୍ପମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା,
ତାହା ଫଳରେ ଏହି ସବୁ ମୌଳିକ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ
ଦେଖିବାରେ ସରକାରୀ ମାଲିକାନା ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ-
ମାନରେ ଶିଳ୍ପ ସଂଗ୍ରାହଣ ପଦ୍ଧତି କରାଗଲା ।
ଉପରୋକ୍ତ ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଳ୍ପ
ସଂଗ୍ରାହଣର ପରିଚାଳନା ନିମନ୍ତେ କେତେକ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ପଢ଼ିଥାଏ ଏବଂ ସେଥି

ପାଇଁ ଶିଳ୍ପ ସଂଗ୍ରାହଣ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ
ପରିଚାଳନା ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖା ଦେଇଥାଏ ।
କଳାକାର ଓ ଉତ୍ପାଦନ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭିନ୍ନ
ବସ୍ତୁକୁ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରକାର ଶାସନ ପଦ୍ଧତିରେ
ସେତେକ କଟକଣା ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
କରାଯାଇଥାଏ, ତାହା ଗୁଣ୍ଠର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ମତରେ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହେବାରେ ସହାୟକ ହେବ
ନାହିଁ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରାଯିବାରୁ ସ୍ୱୟଂ-ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
‘କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳା’ ବା ‘କର୍ମାନ୍ୱୟାନ’ ଗଠନ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ
କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସଂଗ୍ରାହଣର ଫଳରେ ଯଥେଷ୍ଟ
ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଲା, ଯଦିଓ ଏକତ୍ରତା କାର୍ଯ୍ୟ
ଉପରେ ଯେତେକ ଯେତେକ ଗୁଣ୍ଠର ପାଳାମେଣ୍ଟ ଓ
ସାଧ୍ୟ ବିଧାନ ସହର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରଖାଗଲା, ସରକାରୀ
ଉଦ୍ୟୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏ ଯେଉଁ ନୂତନ ପ୍ରଶାସନକ
ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସ୍ୱରୂପାତ ହେଲା, ତାହାକୁ ବହୁତଃ
ପରିଚାଳନା ନୁହାଁ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ଉଲ୍ଲେଖ
ଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ।

ଶାସନ ଓ ସାମାଜିକ

ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେତେକ
ପରିସରରେ ସାମାଜିକ ଆକାର ଧାରଣ କରିଛି
ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରେ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶାସନ ଉପରେ
ଥିବା ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଲୋକ-ପ୍ରତିନିଧି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ଶାସନର ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଲୋକ-ପ୍ରତିନିଧି ରହିଥିବାରୁ ଏଭଳି
କହିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ
ଶାସନକରଣ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୋଷ୍ଠୀ ବା
ସଂପ୍ରଦାୟର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କୌଣସି ସାମାଜିକ ଦଳର ଆଗ୍ରହ ଅନୁସାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ବା ପ୍ରଶାସନକ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାରେ କୌଣସି
ସାମାଜିକ ଗୁଣ୍ଠ ବା ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ

କରୁଛନ୍ତି । ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ସଂସ୍ଥାରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସମତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ-ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସମିତ ରଖି ନିରାପତ୍ତ ଓ ନିରାପେକ୍ଷ ମନୋଭାବ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଯେଉଁ ପରମ୍ପରା ସରକାରୀ ଶାସନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହି ଆସିଛି, ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ନିର୍ବାଚନ ଲୋକ-ପ୍ରତିନିଧି ଓ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସହଯୋଗ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଆଦାନପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସଂଗଠନ ଫୁଲଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସବୁ ସ୍ତରର ଲୋକେ ଯେପରି ସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି, ଏ ସମସ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହାଫଳରେ ସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରହି ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ଦୃଢ଼ଭାବେ କରିବା ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ସହଜ ହୋଇପାରିଛି । କେବଳ ଯେତେକ ନୁହେଁ, ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ମଚାରୀ ନିଜର କର୍ମପନ୍ଥା ସ୍ଥିର କରିବା ବେଳେ କିଭଳି ଉପାୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟକ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହାଧିକ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ଯେ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାଣ-ପ୍ରାଣୁର୍ଥ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ତାହା ନୁହେଁ, ଯେ କୌଣସି ଅବସ୍ଥା ଓ ପରିସ୍ଥିତିର

ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାପାଇଁ ଶାସନକଳକୁ ଅଧିକ କରାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହୋଇଛି । ସତେ ସତେ ଏହା ଫଳରେ କେହିଭୁଲ ବଦଳ କେତେକ ପରିମାଣରେ ବିଷୟ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିପାଦରେ ସାମାନ୍ୟ ଶିଥିଳତା ଦେଖାଦେଇଛି । ଏ କିଛି କଥା ନୁହେଁ । ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନଭାବେ ଓ ଆପୋଷ ମିଳାମିଶାରି ମନୋବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସହିତ ପରା କରିବା ପରେ କୌଣସି ମାତ୍ର-ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାରି ନାହିଁ ; ତାହା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥାଏ । ଏ ଆତ୍ମଲେଖଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ : "In a Democracy everybody's business quite proper takes precedence over anybody's business. This is confusing, because anybody knows anybody's business and nobody can really understand everybody's business." "(ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ବିଷୟ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥର ସମ୍ମାନ ପାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଭ୍ରମାତ୍ମକ । କେହି ଯେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ସମ୍ମାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ କ'ଣ, ତାହା ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ ।)"

ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲାରେ ଚାଷର ଅଗ୍ରଗତି

ଅବୋଧ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରୀ

ବସାଧାରଣଙ୍କ ଅଦମ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା, ବଳସ୍ତୁ
ଲବ୍ଧ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚନ୍ଦ୍ରାଧାର
ର ମରୁଡ଼ିକନତ ଅଗ୍ରବଗ୍ରହ ବଲାଙ୍ଗୀର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ଭଲବଣାଳୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ
ହୁଏ । ସୁ ୧୯୭୭-୭୮ ବେଳକୁ ତାଲୁକା
ରୁଷ ବସୟରେ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ରୂଷୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲେ କହିଲେ ଚଳେ । କିନ୍ତୁ ସୁ ୧୯୭୭-୭୮
ର ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଧାନ ରୂଷରେ ବଲାଙ୍ଗୀର
ରୁଷୀମାନେ ଯେଉଁ ଅଭୁତପୂର୍ବ ପାରଦର୍ଶିତା
ର ପାରିଥିଲେ ତାହା ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ
ହୁଏ । ପୂର୍ବବର୍ଷ କେବଳ ମାତ୍ର ୧୫୪୭ ଏକର
ର ତାଲୁକା ରୁଷ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ତା'
ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୭୭-୭୮ ସାଲରେ ୫,୪୯୪
ଜମିରେ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଧାନ ଉତ୍ପାଦନ
କୁ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ରୁଷୀ ସମସ୍ତ ହୋଇପାରିଥିଲେ ।

ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଧାନରୂଷରେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ
ଲଥିଲା ସୁ ୧୯୭୭-୭୮ ଖରିଷ୍ଟ ଋତୁରେ
କିଛି ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପର ସଫଳତାର ନିଦର୍ଶନ
ଲୋକସିଂହା ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଅନୁଗତ

କୁଟେନପାଲ ଗ୍ରାମର ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର ଧରୁଆ
ସମସ୍ତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ଏକର ପିଚ୍ଛ ୧୯୫ ମହଣ
୫ ସେର ୮ ଛଟାକି ଧାନ ଅମଳ କରିବାରେ । ଏହି
ଆଦର୍ଶ ରୁଷୀକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା
ସରକାର ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର ଧରୁଆଙ୍କୁ ଉପହାର
ଦେଇଥିବା * ଅଣ୍ଟା ଚକ୍ରି ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ
ପାଣି ପମ୍ପ ଓ ଲୋକସିଂହା ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି
ରୁଷୀକୁଳର ଅଗ୍ରଣୀ ହିସାବରେ ଏହି ଆଦର୍ଶ ରୁଷୀଙ୍କୁ
ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରୀର ଗ୍ରେସ୍ତର ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କରି
ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହଦେଓ ତାଙ୍କର ନବବର୍ଷର
ଶୁଭେଚ୍ଛା ମାଧ୍ୟମରେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର ଧରୁଆ ଓ
ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ପଟୋଟିସ ସହିତ ଶ୍ରୀ ବୃତ୍ତା ଛବିଆ
ତଥା ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ପଟୋଟିସ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ
ଉପହାର ଦେଇ ଏ ଉଭୟ ରୁଷୀଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଉଚ୍ଚ
ଆସନରେ ଅଳଂକୃତ କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର
ଏହି ନବବର୍ଷ ଉପହାର ଏ ଜିଲ୍ଲାର ରୁଷୀମାନଙ୍କ
ମନରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ କରିଥିଲା । ପ୍ରବଳ
ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍ଦୀପନାରେ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ
ମନରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମନୋଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହେଲା ।

ପ୍ରସଙ୍ଗ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର-୧୯୭୮

ଅଧିକ ଅମଳଗମ ଧାନ ବୃଷରେ ସୁ ୧୯୭୭-୭୮
ଖରାପ୍ ରୁକୁରେ ଯେଉଁ ସଫଳତା ହାସଲ କର-
ଯାଇଥିଲା ତା'ର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ସେ ବର୍ଷ ରବି
ବୃଷରେ । ଜଳସେଚନର ପ୍ରତିକୂଳ ଅବସ୍ଥା ସମସ୍ତ

ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଗୁଣୀମାନେ ଅଭାବିତ ବସ୍ତୁର
ରକ୍ଷାକରଣ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇ ବାହାର ପ୍ରଦେଶ
ଯେଉଁସବୁ ଜାଗାରେ ସାମାନ୍ୟ ପାଣିର ସୁବିଧା
ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନିଯୋଗ କରି ବିଭିନ୍ନ ରକ୍ଷା

ବସନ୍ତର କଳ୍ପା ଅଧୀନସ୍ଥ ଭୋଗସିଦ୍ଧି ରୁକୁର ଜନେକ ଦୃଶ୍ୟ ଶ୍ରୀ ରୂଢ଼ା ଛଡ଼ିଆ ଏକର ପ୍ରତି ୧୫
ଡାଲରୁ ନେଟିଲ-୧ ଧାନ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । ଚଷମରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ତାଙ୍କରୁ ପାସବନ୍ଦୁ ଓ ସେ ତା
କଲେଇ ବଢ଼ା ସହଜ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ।

କରଗଲା । କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଲଗୁଡ଼ିକରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ମାଟିବନ୍ଧ
ପକାଇ ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର ଜଳଭଣ୍ଡାର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା ।
ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକରୁ ପମ୍ପ ସାହାଯ୍ୟରେ

ପାଣି ଉଠାଇବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରି ଦୁଇ
ଯେଉଁ ଜମି ଲଞ୍ଜଳମୂଳ ପୁଣି କରି ନ ଥିଲା
ଜମି ବିଭିନ୍ନ ଶିଷ୍ୟ ସମ୍ଭାରରେ ଭରପୁର

ମାନଙ୍କ ମନରେ ନୂତନ ଆଶାର ସୂଚକ କଲ ।
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସଦର ଦ୍ଵିତୀୟ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଅଞ୍ଚଳର
 ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ଉଲଗ୍ନ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସୁବକ୍ଷୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାରେ ବର ପକାଇ ୭୦ ଏକର
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଉଠିଆ କରିପାରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଉକ୍ତ ଧରଣର ଆକ୍ର, ମକା ଓ ବିଭିନ୍ନ
 ପରିବା ଗୁଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ନାଗପୁଣ୍ୟ ସିଂହ ଦେବ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ
 ଦର୍ଶନ କରି ସୁବକ୍ଷୟ ଗୁଣୀକର ଯୁଗୋଚିତ
 ଦର୍ଶନ ଉଦ୍ୟମର ଭୂସୂଚୀ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ ଓ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଉଦ୍ଘାଟନ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଗୁଣୀ-
 ନ ବ୍ୟାପକ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହି ଗୁଣ କରବାର
 ସାଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିଯୋଗିତାକୁ ବାପନ ଗୁଣୀମାନେ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣପୂର୍ବକ ନିଜର କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର
 ଦର୍ଶନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବହୁ ଦିନରୁ ପଡ଼ିଆ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଜମିଗୁଡ଼ିକରେ ବିଭିନ୍ନ ରକ୍ଷି ଫସଲ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ କରବାକୁ ସମସ୍ତ ହୋଇ ମାରିଥିଲେ ।
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଗୁଣୀକର ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରରେ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ କରି ପାରିଥିଲେ ବଲଙ୍ଗର ଜିଲ୍ଲାର
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କଠୋର ପରିଶ୍ରମ ଓ ଦୃଢ଼
 ନୀତିକା ମାଧ୍ୟମରେ ।

ସୁ ୧୯୭୭-୭୮ ରହି ରୁକୁରେ ୨୦,୭୯୦ ଏକର
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଧାନ ଫସଲ କରିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଜଳସେଚନ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଅଞ୍ଚଳରେ
 ୨,୦୦୦ ଏକର ଜମିରେ ରହି ଗୁଣ କରବାର ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ୭୯୦ ଏକର ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନର ଏହି
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସୀମା ଦେଖି ଅନେକେ ଭୁଲୁଥିଲେ କରବା
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏପରି ଏକ ଯୋଜନା ଯେ କେବଳ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ବିଭାଗୀୟ ପ୍ରକାଶ ବୋଲି କରବାକୁ

ଲାଗିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗୁଣୀକର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ,
 ନେତୃତ୍ଵର ପ୍ରବଳ ଚେଷ୍ଟା ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଓ
 ସରକାରମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ କର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କର
 ଯଥୋଚିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଫଳରେ ଅସମ୍ଭବ ଯେ ସମ୍ଭବ
 ହୋଇପାରିଲା ଏହା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ସୁମୁଗ୍ଧ
 ହୋଇଗଲେ । ତାହାଛଡ଼ା ଧାନଗୁଣ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇଥିବା ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଗୁଣୀମାନେ
 ୨୨,୮୨୦ ଏକର ଜମିରେ ଫସଲ କରି ଏକ ଉତ୍ପାଦ
 ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିଲେ ।

ଦିନକା ଓ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତିର
 ଜଳସେଚନ ଅଞ୍ଚଳରେ ତାହାଛଡ଼ା ଧାନର ଦ୍ରବ୍ୟ ସେ
 ଅଞ୍ଚଳର ଗୁଣୀମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟର ମୁଖରେ ପ୍ରତିଫଳିତ
 ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପରିଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ମନରେ
 ନୂତନ ଆଶାର ଉତ୍ତ ଖେଳ ଯାଇଥିଲା । କାହାରି
 ମନରେ ଆଉ ଆଶଙ୍କାର ଲେଖନୀ ରହିଲା ନାହିଁ ଓ
 ଗୁଣୀଙ୍କ ଆଶା ଦୃଢ଼ରୁ ଦୃଢ଼ତର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଉକ୍ତ ଗୁଣ ଦିଗରେ ଯେଉଁ ବଳିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ
 ନିଆଗଲା ତାହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ
 ଯୋଜନା ଉପରେ । ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ
 ସଂଗ୍ରହ ଭୁଲନାରେ ଏ ବର୍ଷ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରହର ପରିମାଣ
 ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି । ସୁ ୧୯୭୪-୭୫ ବର୍ଷର ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ
 ସଂଗ୍ରହର ପରିମାଣ ଯାହାକି ୭୦୦ ଟନ୍ ମାତ୍ର ତାହା
 ୧୯୭୭-୭୮ର ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରହର
 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରିମାଣ । କିନ୍ତୁ ୧୯୭୭-୭୮ ଜୁନ୍ ଶେଷ
 ସୁଦ୍ଧା ୨୫,୦୦୦ ଟନ୍ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ
 ପାରିଥିଲା ।

ବଲଙ୍ଗର ଜିଲ୍ଲା ଆକ୍ରମଣରେ ୧୯୭୭-୭୮
 ସାଲରେ ବିଶେଷ ଅଗ୍ରଗତି କରିଥିଲା । ଏ ଅଞ୍ଚଳର
 ଗୁଣୀମାନେ ଆକ୍ରମଣରେ ଆଗରୁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ନ ଥିଲେ
 ମଧ୍ୟ ପରାସ୍ତମୂଳକ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ
 ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୧,୫୦୦

ବରଫର କିଣ୍ଡାରେ..

ଏକର ଜମିରେ ସଫଳତାର ସହିତ ଆଳୁଗୁଣ୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆଳୁର ଓଜନ ୫୦୦ ଗ୍ରାମରୁ ୧ କେଜ ହେବାର ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଆଳୁ ଗୁଣ୍ଡରେ ଏହି ନୂତନ

ସଫଳତା, ଅନେକ ଗୁଣ୍ଡର ଆଖି ଫିଟାଇ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନୂତନ ସଞ୍ଚାର କଲ । ଏ ଜିଲ୍ଲାର ମୃତ୍ତିକା ଗଠନ ଆପଣାର ଶ୍ରେଣୀ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥିବାରୁ ପରେ

ଲୋକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ଏବଂ ଗୁଣ୍ଡମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜମିରୁ ଗୋଟିକରୁ ଅଧିକ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାପାଇଁ ବରଫର କିଣ୍ଡା ଶାସନସମ୍ମତ ଭାବରେ ବାହୁମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଗଠିତ କାଳୀମାନ ଲେଖାଯାଇଛି । ଚପରେ ଶିଳ୍ପମଣ୍ଡଳୀ ଶ୍ରୀ ହରିହର ପଟ୍ଟେଲ ଓ କିଶୋରୀ ଶ୍ରୀ ଏ. ଏଲ୍. ଉର୍ଦ୍ଧା, ଫିଲ. ଏ. ଏ. ଗୋଟିଏ କାନ୍ଥ ଦେହର ଲେଖାକୁ ଲିଖି କରୁଛନ୍ତି ।

ମାନଙ୍କରେ ଆଳୁ ଗୁଣ୍ଡର ବହୁଳ ପ୍ରସାର ହେବାର ଆଶା କରାଯାଏ । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଳୁ ଗୁଣ୍ଡପାଇଁ ବରଫର ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ ଥିବାର ଦେଖି ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ୮ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ।

(ଅବଗତ: ୩) ପୃଷ୍ଠା ୧୦

'ପ୍ରାଚୀ' ନଦୀର ଆନ୍ତରାତ୍ମିକ ବିଭବ

ରାଧାଚରଣ ପଣ୍ଡା

ଓଡ଼ିଶାର ଅଧୁନା ଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ 'ପ୍ରାଚୀ' ନଦୀର ପୌରାଣିକ ମାତାମୁଖ୍ୟ ତଥା ଆନ୍ତରାତ୍ମିକ
ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ରାଧାଚରଣ ପଣ୍ଡା କେତେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ତଥ୍ୟ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଟିରେ
ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ।

'ପ୍ରାଚୀ' ନଦୀ ସଂପର୍କରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗବେଷଣାର ଯଥେଷ୍ଟ ଅବକାଶ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା
ତାଙ୍କର ପଣ୍ଡାକର ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଅଛୁ ।

“ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡେ ପ୍ରାଚୀ ଶର ସମ
ଭୂତ ରକ୍ଷଣେ ନାହିଁ ଆନ,
ସେ ଶରେ ଯାଇ ତପ କର
ଅନ୍ତେ ମୁକତି କଲେବର ॥”

[ପ୍ରାଚୀ ମାତାମୁଖ୍ୟ]

ଓଡ଼ିଶାରେ ସବୁ ଅଛି—ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ
କର ରାମାୟଣ—ମହାଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ କାହିଁ
କାହିଁକି ମିଳେ । ଲଙ୍କାଧିପତି ରାବଣ 'ଅମର'
ର ପାଇବା ପାଇଁ ମହାଦେବଙ୍କ ଠାରେ 'ପହ'
ଲ । ଶେଷ ଆତ୍ମତ୍ୟ ଦେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ବର

ମିଳିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ରାବଣ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି
ନିଜର ଏହି ମୁଣ୍ଡ ଛୁଣ୍ଡାଇ ଯଜ୍ଞରେ ଆତ୍ମତ୍ୟ ଦେଲା
ତଥାପି ବର ନାହିଁ । ଏଣୁ ଶେଷ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ
ଛୁଣ୍ଡାଇଲା ବେଳେ ମହାଦେବଙ୍କର ନିଦ ଭଙ୍ଗ ଲା ।
ସେ ଭଠି ତାକୁ 'ଅମର ବର' ଦେଲେ । “ପ୍ରାଚୀ

ମାହାତ୍ମ୍ୟରେ ଲେଖା ଅଛି—ସବଣ ପ୍ରାଚୀ କୂଳକୁ ଆସି ଏଠା ଅମରେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ତପ କରି “ଅମର ବର” ପାଇଥିଲ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଜଳା ନିମାପଣା ଥାନା ଭୂକର୍ମାପୁର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅମରେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଯଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡ ଓ ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ଥିଆ ହୋଇଛି ।

ବନବାସ କଲ ବେଳେ ସମତପ୍ତ ନିଜ ଶ୍ରୀ ଓ ଶରକୁ ଧରି ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟକୁ ଆସି ଥିଲେ ସେ ‘ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ’ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଛି ।

ମହାଶ୍ୱରତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ‘ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବ’ ଦେଉଳ ‘ବରୁଚ ସଙ୍ଗ’ ପ୍ରଭୃତି ଚଳିକା ଶାରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମଗିରି ଥାନାରେ ଦେଖା ଯାଏ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବଯୁଗର ‘କଳିଙ୍ଗ’କୁ ଜୟକରିବା ପାଇଁ ‘ଚଣ୍ଡାଶୋକ’ ଆସି ଘୋର ସୂକ୍ଷ୍ମର ରକ୍ତନଦୀ ବୁଢ଼ାଇ ଶେଷକୁ ଏଠାରେ ‘ଧର୍ମାଶୋକ’ ହେବାପରେ ଯେଉଁ “ଅଶୋକଶିଳାଲିପି” ଧରଣପାହାଡ଼ରେ ଲେଖି-ଯାଇଥିଲେ—ସେ ଲେଖା ଏବେମଧ୍ୟ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ୭ ମାଇଲ ଦକ୍ଷିଣରେ ଥିବା ଧରଣରେ ଅଛି ଏବଂ ଅଶୋକଙ୍କ କୁ-କାର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନେବା ପାଇଁ “କଳିଙ୍ଗ ସଜରତ୍ନବର୍ତ୍ତୀ—ମହାମେଘ ବାହନ-ଖାରବେଳ” ଜଳନ୍ତରୁ ହାତୀ ସୈନ୍ୟ ନେଇ ପାଟଳୀ-ପୁରକୁ ଧ୍ୟାୟ କରି ସେଠାରୁ ବୋହୁ ଆଣିଥିବା ଅମାପ ସପତ୍ନୀରେ ନିଜପାଇଁ ଏକ “ମହାବିଜୟ ପ୍ରାସାଦ” ୩ କୋଟୀ ମୁଦ୍ରାରେ ‘ପ୍ରାଚୀ’ ତୀରରେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା କଥା ଉଦୟଗିରି ଗୁମ୍ଫାର “ହାତୀଗୁମ୍ଫା-ଲିପି” ରେ ପଞ୍ଚ ଲେଖାଅଛି, ଏହିଲିପି ଦୀର୍ଘ ୧୫୦ ବର୍ଷତଳେ ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପାଠ କରିବାପାଇଁ ନିର୍ମାଣ ଓ ଇଲିଶ୍ଟ୍ରୁ ଲିପିଚିତ୍ର-କ୍ରମାନେ ଆସିଥିଲେ । ଶେଷକୁ ୧୯୧୭ ରେ ଭାରତର ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲିପିଚିତ୍ରକର୍ତ୍ତା ଏ. ପି. ଜୟସାଲ

ଏ ଲିପିର ପାଠୋଦ୍ଧାର କରି ଯେଉଁ ଲେଖା ଗୁପ୍ତି-ସମୟରେ ପଞ୍ଚ ପାଠ୍ୟ—

“ଉଦୟ ପ୍ରାଚୀଶରେ ସଜନିବାସ’
ମହା ବିଜୟ ପ୍ରାସାଦ କରାୟତ୍”

କିନ୍ତୁ, ଜୟସାଲ—ଓଡ଼ିଶାର ଭୌଗୋଳିକ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ନଥିବାରୁ ‘ପ୍ରାଚୀ’ ନଦୀକୁ “ଗୋଟିଏ ଗ୍ରେଟିଆ ନଦୀ” ଭାବେ ଗଣ୍ଠିଗିରି ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଧରଣ ନିକଟରେ ଥିବା ବୋଲି ଲେଖି ‘ଭୁଲ’ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ତାହା ଏ ଭୁଲ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲି ।

ଜୟସାଲଙ୍କ ଏହି ‘ଭୁଲ’ ପାଠକୃପା କରି କଳିଙ୍ଗ ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବେଣୀ ମାଧବ ବରୁଆ ନିଜର “Old Brahmi Inscriptions of Khari-giri—Udayagiri” ଲେଖି ଇଲିଶ୍ଟ୍ରୁ ‘ଉଦୟ ପ୍ରାସାଦ ପାଇଥିଲେ ବରୁଆଙ୍କର ଏ ‘ଭୁଲ’ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଦେଖାଇଥିଲ । ଏଣୁ ବରୁଆ ନିଜ ପୁସ୍ତକ “ଦ୍ୱି-ପାଦ୍ୟ ସଂସ୍କରଣ” ରେ ନିଜର ଭୁଲ ସ୍ୱୀକାର ମୋତେ ପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରକ୍ରେମେ ମୋର ସଂଶୋଧିତ ଲେଖା ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ଦୀର୍ଘ ୧୦ ବର୍ଷ କାଳ ମୁଁ ପ୍ରାଚୀନତା ତାହାର ସେଠା ପ୍ରାଚୀନ କାର୍ତ୍ତ୍ୱିଗୁଡ଼ିକର ‘ଚିତ୍ରାବଳୀ’ ‘ପ୍ରାଚୀନ ଇତିହାସ’ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲି । ମୋ ଲେଖା ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜର ପତ୍ରିକାମାନେ ପ୍ରକାଶ କରି ମୋତେ ‘ପୁରସ୍କାର’ ଦେଇଥିଲେ ।

ପ୍ରାଚୀ ନଦୀଟି ପୁଣ୍ୟ ଜଳାର ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରଧାନ ନଦୀଥିଲା । ଏହା ମହାନଦୀର ‘ଭ୍ରାତୃ’ ନାମକ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି କଟକ ପୁଣ୍ୟ ଜଳାର ସ୍ରାଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଦୀର୍ଘ ୫୦ ମାଇଲ କଲପରେ ବରଗୋପସାଗରରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ମହାନଦୀ ଉତ୍ପତ୍ତି ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୦ ମାଇଲ ଗରୁଡ଼

କୃଷକମାନଙ୍କର ଠାରୁ ୧୭ ମାଇଲ ଢଳକୁ ଥିବା
ନିକୋପାଣ୍ଡା ଗ୍ରାମ ଠାରୁ ‘ପ୍ରାଚୀ’ ନାମରେ ନାମିତ
ପଠାରୁ ପ୍ରତି ଦୂର ମାଇଲରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ନିକ ମନ୍ଦିର, ଶର୍ପିଂଗା ଅଛି, ଠାଏଁ ଠାଏଁ ଅନେକ
କଷ୍ଟମନ୍ଦିର ଓ ବୌଦ୍ଧ ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ।
ଓଡ଼ିଶାରେ ବହୁତା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନଦୀର
ମହାତ୍ମ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ଏକ
‘ପ୍ରାଚୀ ମହାତ୍ମ୍ୟ’ ଅଛି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନଦୀ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଇଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

‘ପ୍ରାଚୀମହାତ୍ମ୍ୟ’ ‘ଅଷ୍ଟାଦଶସୂତ୍ର’ର ‘ପଦ୍ମସୂତ୍ର’
ରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରାଚୀସୂତ୍ର
ନିଶ୍ଚୟ ପଢ଼ିବ ଲେଖିଥିଲେ । ପରେ ବାକିର ଗୋବିନ୍ଦ
ରଥେ ଏହାର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ” ଏହି ସୂତ୍ରରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ପ୍ରାଚୀ ଶବ୍ଦରେ “ବାଦ୍ୟ ଶବ୍ଦ” କି ମନ୍ଦିର ବନ୍ଧନ
ସମୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା । ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଶିବ
ମନ୍ଦିର । କିନ୍ତୁ ବହୁବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଅଂଚଳର
କଷ୍ଟମନ୍ଦିର ଓ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଯୁଗର ଦେବାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ମଧ୍ୟ ତଥାପି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ, ଅସଲ କଥା—ପ୍ରାଚୀ ଶବ୍ଦର ଦାର୍ଢ଼ୀ
ମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅତି ପୁରୁଣା କାଳର ‘ଅଶୋକ
ସ୍ତମ୍ଭ’ (?) ବଡ଼ ପୋଡ଼ାଇଟା ତଥାପି “ବାମ୍ଫି”
(ବଡ଼ ନୁଆ) ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିଲା ଓ ଏବେ
ମଧ୍ୟ ଅଛି । ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ‘ପୁରୁରାଣୀ’ ଓ
‘ଉଦ୍ୟାନ’ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଖାରବେଳଲପିରେ
ସ୍ଥିତ ‘ପୁଅଦକ’, ‘ଚଢ଼ାଗ’, ‘ନବର’ ଏବଂ
ସଂଖ୍ୟ “ବୋଇତ କୁଦ” ପ୍ରଭୃତି କେଉଁ ଯୁଗର ?
ସହା ଜାଣିବା ଦରକାର । ‘ଗୌରାଣୀ’ ଗ୍ରାମରେ
୪ (ଚଉଦାଶ) ବାମ୍ଫି ଥିଲା ଏଇ ନିକଟରେ
ଏକ ‘ସର ମଣ୍ଡପ’, ଓ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଅମରେଶ୍ୱର
ମନ୍ଦିର ପ୍ରଭୃତି ଦେଖା ଯାଏ । ମୋ “ପ୍ରାଚୀ” ଲେଖା

ମୁଁ ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖି ନିଏସ୍ତାଲଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲି
କିନ୍ତୁ ସେ କୌଣସି କାରଣରୁ ମୋ ଲେଖାକୁ
‘ବହାର ଓଡ଼ିଶା’ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ଲାନ ମଧ୍ୟ ଦେଲେନି,
ସେଇ ଲେଖା ଦେଖି “ବରୁଆ” ନିଜର ଦ୍ୱୀପାୟ
ସଂସ୍କରଣରେ ‘ପ୍ରାଚୀ’ ନାମକୁ ପ୍ଲାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ଏହା ଛଡ଼ା ଏଇ ଲେଖା ମୁଁ ଇଂଲଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଲି ।
ମୋ ଲେଖା ଦେଖି ସେ କାଳର ବହାର-ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରେଟ୍
ଲିଟ ପାର୍ ଏଡ଼. ଓ. ଓ. ଗେଇଟ ଖଣ୍ଡିଏ ଚିଠିରେ
ଲେଖିଥିଲେ—

1-10-1935
The Croft,
Park Hill,
Ealing U. 5

“ I was much interested in the
papers of which you sent a reprint to
the Secretary, Royal College of
Arts.

No doubt Mr. Jayaswal & others
will give it their careful considera-
tion.

E. U. Gait”

ମୋ ମତରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଚରମରୁ ଏକ
‘ବିଶେଷଜ୍ଞ’ ବଳ ବସି ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁଣି
ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କଲେ ବିଶେଷ ଉପକାର ସାଧିବ
ହୁଅନ୍ତା । ସେ ଭଳି ଆଲୋଚନାରେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ
ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଖାରବେଳଙ୍କ “ମହା ବିଜୟ
ପ୍ରସାଦ” ପ୍ରାଚୀ ଶବ୍ଦରେ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଯୋଗାଇ
ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତୁ । ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚୀନ
କଳିଙ୍ଗ—ଖାରବେଳ ଯୁଗର ଇତିହାସ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁଆ
ଲେଖି ହେବ ।

ଅପଣ ଜାଣନ୍ତି କି.....

ସମଗ୍ର ଭାରତର ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚର ଶତକଡ଼ା ୭୦.୧୪ ଭାଗ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ବାବଦରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଉଥିବା ସ୍ତରରେ ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚର ଶତକଡ଼ା ୭୩.୧୧ ରୁ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ବାବଦରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଭାରତର ସହର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚର ଶତକଡ଼ା ୬୧.୪୦ ଭାଗ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ବାବଦରେ ବ୍ୟୟ ହେଉଥିବାସ୍ତରରେ ଓଡ଼ିଶାର ସହର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚର ଶତକଡ଼ା ୭୦.୭୭ ଭାଗ ଏ ବାବଦରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥାନ୍ତି ?

ଓଡ଼ିଶାରେ ବ୍ୟାପକ ଅଞ୍ଚଳରେ (ଜଳସେଚିତ ହେଉ ନ ଥିବା) ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଚାଷ କରାଯାଉଥିଲେ ହେଁ କେରଳ, ଆସାମ, ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗଳା, ମାଡ୍ରାଜ ଆଦି ରାଜ୍ୟରେ ଏକର ପିଚ୍ଛା ଉତ୍ପାଦନର ପରିମାଣ ସାଧାରଣତଃ ୪୪୫୪୪, ୪୩୪୭୭୮, ୪୩୧୩୭୧ ଓ ୪୨୨୮୮୭ ହେଉଥିବାସ୍ତରରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକର ଉତ୍ପାଦନର ପରିମାଣ ମାତ୍ର ୪୧୮୦୩୦ ?

୧୯୭୫ ମସିହାରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ପ୍ରତି ୬,୧୫୭ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଥିବାସ୍ତରରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରତି ୯,୨୧୯ ଲୋକଙ୍କପାଇଁ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଥିଲେ ?

୧୯୭୭ ମସିହାରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ୧୮.୦୯ ନିୟୁତ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଲୁହାପଥର ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥିବାସ୍ତରରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ମୋଟରେ ୫.୮୭ ନିୟୁତ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ ଲୁହାପଥର ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇଥିଲା ?

ଗ୍ରାମେ ପଞ୍ଚ-ପରା ପରମ ଈଶ୍ଵର

ନରସିଂହ ନନ୍ଦ

ବାହ୍ୟାକ କଳ୍ପିତ ସମ-ସନ୍ଧ୍ୟର ମୂଳଦୁଆ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ । ଓଡ଼ିଶାର ଆଦିକବି ଶାରଳା ଦାସଙ୍କ-
 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାଜାଧର ମେହେର, ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଓ ଆଧୁନିକ କାଳର ବହୁ କବି ଓ
 ଲେଖକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜର ପ୍ରଶଂସାରେ ମୁଖରତ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଶାସନର ଅଗ୍ରଗତି ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଯାଇ
 ନରସିଂହ ନନ୍ଦ ଆମକୁ ହିସାବ କଟାବର ନଟିକତା ମଧ୍ୟକୁ ଟାଣି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ
 ଚଳାଧାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିତ ମହଲ ସହିତ ଆମକୁ ପରିଚିତ କରାଇ ପାରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମର ବିଶ୍ଵାସ ।

ସେ ଦିନର ସରଳ ଶାନ୍ତ ପଲ୍ଲୀ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଆଜି
 ହାବଲେକନ କଲେ ହତାଶ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ।
 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ମିଛ କହିବାକୁ ସେ-
 ନର ମଣିଷ ଡ଼ରୁଥିଲେ । ଗାଁର କଳକଳିଆ ବାଦ-
 ାଦ, ଦୁଃଖସୁଖ, ଉନ୍ନତ ଅବନତି ସବୁ ବୁଝୁଥିଲେ
 ପୁତ, ଭଗବତ ଟୁଙ୍ଗୀରେ ଭଗବତ ରାଜକୁ ପାଷୀ
 ନଜନନର ଅଭାବ ଅସୁବିଧା, ହାନିଲଭର ସମାଧାନ
 ଉଥିଲ ପଦେ ପଦେ କଥାରେ ସେ ଦିନର ସେଇ
 ସରଳ ସଞ୍ଜରେ ଏବଂ ଆମ ଦେଶର ପଲ୍ଲୀ
 ଲରେ ଏହି ପଞ୍ଚାୟତ ଅନୁଷ୍ଠାନହିଁ ଥିଲା

ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ଵାସନୀୟ ବିଶ୍ଵର ସଂପ୍ତା । ଦୋଷୀ ଗୁପ୍ତ
 ନଜନନର ଦୋଷ ସ୍ଵୀକାର କରୁଥିଲା । ସାଇ ଭାଇକୁ
 କୋଳାଗ୍ରତ କରୁଥିଲା, ବିବାହର ସମାଧାନ ପରେ
 ପରେ ସେଇ ଭଗବତ ଗୋସାଇଁଙ୍କୁ ପାଷୀରଖି ସବୁ
 ଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁତାର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧ ରଖୁଥିଲା
 ସେ ସୁଗର ନିଶ୍ଚିତ ମଣିଷଟି । ତା'ପରେ ଗାଁର ଉନ୍ନତ
 ଯାଜପାଠୀ, ମେଳାମଉଜବ, ଶୁଷକାସ, ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍କୃତି
 ସବୁର ଆଲୋଚନାସ୍ଥଳୀ ଥିଲା ସେଇ ଭଗବତ
 ଟୁଙ୍ଗୀର ପଞ୍ଚାୟତ ବୈଠକ ।

ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ—
“ଗ୍ରାମେ ପଞ୍ଚପଦ୍ୟ ପଢ଼ନ ଶିଖିବ,
କର ପୁଣି ଗ୍ରାମେ ସ୍ତାପନା ତାଙ୍କର
ସବେ ବାନ୍ଧ ମେଳ, ମାନ ତାଙ୍କୁ ତଳ,
ପ୍ରକାଶିବ ଗ୍ରାମେ ପୁଣି ନବ ବଳ ।”

ସେଦିନ ଯେଉଁ ବଳରେ ଏ ଦେଶର ପଞ୍ଚା
ଜୀବନ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲା । ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନର
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା ଆମ ଗାଁ ଗହଳର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ-
ଯାତ୍ରାରେ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର ସେଇ ବଳିଷ୍ଠ ପ୍ରସାର ନଷ୍ଟ
ହୋଇଗଲା । ଦେଶର ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାହା
କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ବି ପଞ୍ଚା ଜୀବନର ଶାନ୍ତି
ପରିବେଷ୍ଟିତାକୁ ତାହା ପ୍ରଶ୍ନ କରୁନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଇଂରେଜ
ଶାସନ ଅମଳରେ ଗାଁରେ ଚଣ୍ଡିକାରଙ୍କ ଚଣ୍ଡି । ସରକାରୀ-
କାରଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତ, ଚତୁର୍ଥଲଦାରଙ୍କ ହୁକୁମ୍
ବଳରେ ନିଷ୍ଠୁର ସ୍ଵଭାବ ଆଦାୟ ଯାହା ପଞ୍ଚା ଦ୍ଵାରା
ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର ସେ ପୂର୍ବ ପରିସରା ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ।
ଶାନ୍ତିର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ରାଜତ୍ଵକୁ ଇଂରେଜ ଶାସନର
ଅଶାନ୍ତ ଝଞ୍ଜା ଧୁଳିପାତ କରାଦେଲା ।

ଗଣତନ୍ତ୍ରତାର ନବ ଜାଗରଣ

ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ତିନି ଦଶକ
ପରେ ୧୯୭୧ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୨୭ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର
ଦିବସରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟ ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରାଗଲା । ଆଜି ୮ ବର୍ଷ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର ଶାସନରେ
ଓଡ଼ିଶାର ମୁମୂର୍ଷୁ ଜନତା ପ୍ରାଣରେ ନବବଳ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ସେ କଥା ଉତ୍କଳମଣି
ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଦୃଢ଼ତା ବରୁଣ
କରିଥାନ୍ତେ ।

କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାର
ପୁରପଲ୍ଲୀରେ କିଛି ଗୋଟାଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେ

ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଛି ଏକଥା ଅସ୍ଵୀକାର କର
ପାରିବ ନାହିଁ । ଦିନଥିଲା ଯେତେବେଳେ ପୁରପଲ୍ଲୀ
ଅନ୍ଧାର କୋଣରେ ସତ୍ତ୍ଵପୁତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ମଣିଷଟି, କି
ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନ ସଂସ୍ଥାର ଏକ ଅଙ୍ଗ ହୋଇ
ଗଲା ନ ଥିଲା । ଏ ଦିଗଟି ଜାତି ମଧ୍ୟରେ
ନିଜର ଦାୟିତ୍ଵ ଓ ଅଧିକାର କିଛି ଅଛି ହୋଇ
ସତେବେଳେ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଆଜି ଓଡ଼ିଶା
ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର ଶାସନ ଗାଁଗହଳରେ ଯାହା
କରୁନା କାହିଁକି, ଅନ୍ତତଃ ସେ ସୁଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେହି ଅନ୍ଧାର ମୁଲକରେ ସରକାର
ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସରକାର କଣ କଣ
କରୁଛନ୍ତି ଓ ସରକାର ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦାୟିତ୍ଵ କଣ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ତତଃ
ସତେବେଳେ ବାଣୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାରିଛି । ଏହା ଫଳ
ପଞ୍ଚା ଜନତାର ଅବତରଣ ମନେ ପୁତ୍ର
ଲୁହ ପ୍ରାୟ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ତେଜନା ପୁନର୍ବଳ
ହୋଇ ପାରିଛି । ଆଜିର ନିଦ୍ରାବଦ୍ଧ ପଞ୍ଚା
କର୍ମକଣ୍ଠୀ ଓ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର ଶାସନର କର୍ମକଣ୍ଠୀ
ଗାଁଗହଳରେ ଶୋଇ ରହିଥିବା ନରନା
ନିଦ୍ରା ଉଠାଇ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ
ନିମନ୍ତେ କର୍ମକଣ୍ଠୀ କରାଇ ପାରିଛନ୍ତି, ଅନ୍ତତଃ
ଏତକ ହିଁ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା
ଫଳ ମିଳି ପାରିଛି ।

କୃଷି ଉନ୍ନୟନ

କୃଷି ହିଁ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମୁଖ୍ୟ ଅଙ୍ଗ
ଏ ଦିଗରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସ୍ଵାବଳମ୍ବୀ
ପାରିନାହୁଁ । ଓଡ଼ିଶାର ଅନେକ ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ବୃଷୋପଯୋଗୀ ଜମି ଅନ୍ଧାର
ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଛି । କୃଷି ବିକାଶ କେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ
କେତେ ପରିମାଣରେ କି ପ୍ରକାର ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ
ହୋଇ ପାରିବ, ତାହା ପଞ୍ଚାପଦ୍ୟର କର୍ମକଣ୍ଠୀ ଓ

କୃଷକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ, ଶୁଣାମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କିମ୍ପା, ପାଣି ପତ୍ତି ଆଦି ଜରିଆରେ ଜଳସଂଚଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଇ ପାରିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦିତ ଫସଲକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବଜାରରେ ବକ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ଗାଁଗଡ଼ଲର କୃଷି ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବ । ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫସଲ ପାଇଁ କେବଳ ବର୍ଷା ପାଣି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଏ । ପଞ୍ଚାୟତ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ଶୁଣାମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ବୁଝି, ଏକାନ୍ତଭାବେ ଏକିକ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲେ, ଗାଁ ଗଡ଼ଲରେ ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଗୁଣୀ, ଯୁବକସଂଘ, ମହିଳା ସମିତି ଜରିଆରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲୟନାତ ଫସଲ, ପନିପରିବା, ନଡ଼ିଆ, ଗୁଆ, ଆମ୍ବ, ପିଜୁଳ, ସପେଟା, ଜାଗେଜଲେନ୍ଦୁ, ଜାମୁରେଳ, ମୋଜାମିକ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ଓ କଦଳୀ ବଗିଚା ଆଦି ସଫଳ ଭାବେ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଅନ୍ୟ ଆଜି ଟାଇରଲ୍ ପ୍ରଭୃତି ନୂତନ ବିଜ୍ଞାନକ ପଦ୍ଧତିରେ ଧାନ ରୁଷ କରି, କୃଷି ବିଭାଗ ଓ ବୁଲ୍ ଚରଫରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ପାମାନେ କଳ୍ପନାଶୀଳ ଭାବେ ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆଧୁନିକ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରଣାଳୀ କ୍ରମେ ଲକ୍ଷ୍ମିପୁରା ଅର୍ଜନ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ କେନାଲ ବା ଲସେଚନ ସୁବିଧା ନଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜଳ-ସଚନ ଯୋଜନା, ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବୁଲୁଡ଼ୋଜର ଟାକଟର ଆଦି ଯୋଗାଇ ଦେଲେ କୃଷିପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମି ଉତ୍ପାଦ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ଗୋ-ଜାତିର ସମୃଦ୍ଧି

କୃଷି ସଙ୍ଗେ ଗୋଜାତିର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ଉତ୍ପାଦ ହିସାବର ଶକ୍ତି, ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଛେଳ, ମାଝ, କେତେକ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦ୍ୱାରା ଗୋ-ସ୍ତରୀକାଦି ଜାତିର ସମୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ପଞ୍ଚାୟତ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଶୁକ୍ଲମ୍ୟାନ୍

କେନ୍ଦ୍ର ଓ ପଶୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟମାନ ଖୋଲିଯାଇଛି । ଗୋଖାଦ୍ୟର ଉନ୍ନତ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଚର ଉନ୍ନୟନ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇ ଗାଈ ରୁଷ କରାଯାଇଛି । ମାଝ ଆଧୁନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଭାରତୀୟମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଇ ଗାଁଗଡ଼ଲକୁ ଦୁର୍ଗ୍ଧ ଓ ଲଦୁଣୀ ଉତ୍ପାଦନର ପ୍ରଣାଳୀ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦୁର୍ଗ୍ଧ ଓ ଦୁର୍ଗ୍ଧ-ଜାତ ପଦାର୍ଥ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ

କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ଆଦୃତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭାବେ ଗୁଢ଼ାତ । ମହିଳା ସମିତି ଓ ଯୁବକସଂଘମାନେ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥଳରେ ଲାଭବାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଆର. ଆର. ଆର. ଏବଂ ହାଇଟ୍ ଲେଭେଲ୍ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଏହା-ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟିକର ଅଣ୍ଡା ମିଳୁଛି । କୁକୁଡ଼ା ଖର ମଧ୍ୟ ଏକ ଉନ୍ନତଧରଣର ପାଇରୁପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତିରେ ନିୟମିତ ଭାବେ କୃଷି, ଗୋ-ପାଳନ ଓ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆୟୋଜନ କରାଗଲେ ଗାଁଗଡ଼ଲର ଲୋକେ ଏଥିପ୍ରତି ଅଧିକ ଉତ୍ସାହୀ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ

ଗାଁଗଡ଼ଲରେ ନଳକୂଅ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମାୟତଳ ଯୋଗାଣ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ, ଉନ୍ନତ ଗୁଆ ନିର୍ମାଣ ଆଦି ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଦେଖା ଯାଉଛି ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକ-ମାନଙ୍କର ଆନ୍ତରିକତା ଓ ଉତ୍ସାହ ଯେତେ ଅଧିକ, ସେଇସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏ ସମସ୍ତ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁସ୍ୱରୂପେ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଗାଁର ଅଳିଆ ନର୍ଦ୍ଦମା ସପା, ପୋଖରୀ ପକୋ-ଢାର, କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି, କଲେର ଓ ବସନ୍ତ ପ୍ରଭୃତି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଓ ଟୀକା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବନ୍ଦୁ-
ମୁଖ୍ୟ ହିସାବ ରଖଣା, ଭରତ ଦଳରେ କଣ୍ଠୋଳି
ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ଯୋଗାଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ
ଗାମନୀକରେ ପ୍ରଜାପତି ସଭା, ସରପଞ୍ଚ, ମହିଳା
ସମିତି ଓ ଯୁବକସଂଘ ଆଦି ସହଯୋଗ କରି ସଫଳ
କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରିମଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗାମନୀକରେ
ବରପାଳ ପାଇଖାନାର ସୁସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଏବେ ଏବେ
ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ଟିକସ ଉଠିଗଲା

ପ୍ରଜାପତି ଟିକସ, ଯାନବାହାନ ଟିକସ ଓ
ବ୍ୟବସାୟ ଟିକସ ଆଦି ବରଦ୍ଧ ପ୍ରକାର କର ଘରଣି
ଗାମନୀକର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସରକାର
ସରକାର ଏବେ ସେ ସବୁ ଟିକସ ପ୍ରଜାପତିରୁ
ଉଠାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏ କର ଘର
ପୁରୁଷ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଉଠି ଯିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ
ଭିତରୁ ଅନେକ ଏବେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ଦେଖାଯାଇଛି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମତରେ
ପ୍ରଜାପତି ଲୋକେ ଟିକସ ଦେଉଥିଲେ ବୋଲି
ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଜାପତି ବୋଲି ଗୋଟାଏ
ଅଛି ଓ ତା'ର ଆମ ପ୍ରତି କିଛି ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରତି କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି । ସେ ଯାହା-
ଦେଇ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଟିକସ ବାବଦ ଆଦାୟ
ଅର୍ଥକୁ ସମସ୍ତ ଅନର୍ଥରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା । ଏବେ
ମାଛ ଗୁଣ, ଫଳ ବଗିଚା, କାଞ୍ଜିଆହୋଦା, ବାଟ-
ବଜାର ଓ ଘାଟ ଆଦି ବରଦ୍ଧ ଅଣଟିକସ ସୁଧରୁ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପତିର ବରଦ୍ଧ ଆୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ଓ
ପାରୁଛି ମଧ୍ୟ, ଅନେକ ପ୍ରଜାପତିରେ ମାଛ ଗୁଣ ଦେଖି
ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଲୋକପ୍ରିୟ ଆୟ ପ୍ରଦାନରେ ଆଦୃତ
ହୋଇ ପାରିଛି, ଏହି ସବୁ ଅଣଟିକସ ସୁଧରୁ ଆୟରୁ
ପ୍ରଜାପତିର ବରଦ୍ଧ ଲୋକସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରା-
ଯାଉଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତି ଆୟ ଓ ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା

କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ହେଉଥିବା ଜଣାମାନଙ୍କ
ପ୍ରଜାପତି ସମିତି ଓ ପ୍ରଜାପତିମାନଙ୍କ ଆୟ
ଶତକଡ଼ା ୫୦ ଭାଗ ବରଦ୍ଧ ଲୋକସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥାଏ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସୁସ୍ଥା ନିର୍ମାଣ, ପାମୟୁକଳ ଯୋଗାଣ
ମାଛଗୁଣ, ରୁଜାକଳ ଓ ଧାନକଳ ବସାଇବା ନିମନ୍ତେ
ସରକାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପତିମାନଙ୍କୁ ରଣ ସୁଧରେ ୫
ମଞ୍ଜୁର କରୁଛନ୍ତି ।

ପୁରୀ ରାଜ୍ୟରେ ନୂତନ ଗ୍ରାମପ୍ରଜାପତି ଆଇ
୧୯୭୪ରେ ଗଠିତ ହୋଇଛି ଓ ୧୯୭୮ ଗ୍ରାମପ୍ରଜାପତି
ନିୟମାବଳୀ ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇ ପ୍ରଜାପତି ପରିଷଦ
କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଜାପତିମାନଙ୍କର ପୁନର୍ଗଠନ କରାଯାଇ
ସାର୍ବ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଜାପତି ଓ ପ୍ରଜାପତି ସମିତି
ନିର୍ବାଚନ ଶେଷ ହୋଇ ନୂତନ କର୍ମଚାରୀମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି
ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ, ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷର ଅଛି, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ
ଯହ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତେ ଯେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଗାଁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିଷ୍ପାପର ଉଦ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ସେଇ ଗୋଟିଏ
ମାନମତରୁ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ହୁଏ ହେବ, ଗୋଟିଏ
ଆଉ କିଛି ଅସୁବିଧା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

ସୁସ୍ଥ ବର ଗଙ୍ଗାଧର ଲୋକପ୍ରିୟଲେ—

ବାଛି ବାଛି ସୁଧାମିଳି ପାପସାଧୁଜନ,
ହେବ ଯହ ପ୍ରଜାପତି ଗଠନ ସୁଧରୁ
ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିବ ବରଦ୍ଧ ବ୍ୟାଧି,
କରାଯାଉଥିବ ବାରବାର ସାବଧାନ
(ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ୪୩ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତୁ)

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୭୮

କମସରା ଗାଁର ଇତିହାସ

ଶ୍ରୀ ଅଚିନ୍ତନ କେନା

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ବିଭାଗୀୟ ପରିଷଦର ପରିଶ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶିତ ମାସିକ ଜଣେ ଆଞ୍ଚଳିକ ସଂରଚନା ରୂପେ ଶ୍ରୀ ଅଚିନ୍ତନ କେନା ଦଳଙ୍କର କମସରା ଆଦିବାସୀ-ଅଧ୍ୟୁଷିତ କମସରା ନାମକ ଗ୍ରାମକୁ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପାଇ ଯେଉଁ ଅନୁଭୂତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ, ଏ ଲେଖାଟିରେ ତାହାକୁ ଅତି ସହଜ ଓ ସରଳ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

ଖଣ୍ଡଦେବର ଏକ ଝାଞ୍ଜ ଅପରାଧ—ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ତେଜ ମଉଳିକାକୁ ବହୁ ସମୟ ଅଛି । ଟାଣି ଟାଣି ଖଣ୍ଡ-ପ୍ରକର ବାଳି ଆଖି କାନ ବୁଜିଦେଇ ପଢ଼ିଥାଏ—ଆମ ଗାଡ଼ି ବଣ, ପାହାଡ଼, ନଈ, ନାଳ ତେର ପହୁଡ଼ିଲ କମସରା ଗାଁରେ ।

କେତେଦିନ ଆଗରୁ ଯେଉଁ କ୍ଷେତରୁଡ଼ିକ ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଲାଲିକା ଥିଲା । ଆଜି ସେ ସମସ୍ତର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିଛି—କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ କ୍ଷେତ ଉପରେ ଲଜ୍ଜନମୂଳର ଗାରକୁ ଗାର କମସରା ଗାଁର ମାଟିକୁ ଆଡ଼ୁଇ ତତାଇ ଲାଲ ଟଡ଼ ଟଡ଼ କରୁଛି ଗାଁ ଦୁଇପାଖର ଟାଙ୍ଗର ପାହାଡ଼—ସୁଖୀ ଝୁଲୁ ଓ ରୁଡ଼ାଖାଇ ଗାଁଟିକୁ ଦେଖିଲେ ମନେ ହେବ ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ସତେ ଯେପରି ଗାଁ ।

ଗୁରୁପାଖେ ବେଢ଼ି ରହିଛି ଏହି ପାହାଡ଼ ଦୁଇଟି । ପାହାଡ଼ର ପାଦ ଦେଶରେ ଏହି କମସରା ଗାଁର ଅଧିବାସୀଏ ବସବାସ କରନ୍ତି । ଆମକୁ ଦେଖି ଗାଁ ଲୋକେ ଆମ ଗୁରୁପାଖେ ଘେରୁଗଲେ—କଥା କ'ଣ ? ଆଜିପରାଦିନରେ ଆମ କଲବସତକୁ ଏମାନେ କାହିଁକି ଆସିଲେ ? ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ସମେତକୁ ଦୂର କରିବାପାଇଁ କେତେ ଜଣ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଲୋକଙ୍କୁ ମଉସା ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରି ଗାଁର ଇତିହାସ, କମସରା ଗାଁର ନାମ କପରି ହେଲା ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଲ । ସେମାନେ କହିଲେ—ଆମ ଗାଁ ଗୋଟିଏ କନ୍ଧବୃକ୍ଷ ଗାଁ—ବହୁ ଦିନ ଆଗରୁ ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କନ୍ଧମାଳରୁ ଆସି-ଆଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଅନୁମାନ । କାରଣ ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାର ଶେଷ ପ୍ରାନ୍ତ ଆମ ଗାଁକୁ ଲାଗିକରି ରହିଛି । କେବଳ ମଝିରେ ତେଲ ନଈ । ପୂର୍ବେ ଆମ

ବଂଶଧରମାନେ ଏହୁ ଦୁଇ ପାହାଡ଼ରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର କଟାଇ ତା'ର ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମୂର୍ତ୍ତି ଓ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ବିଭକ୍ତ ଥିଲେ ବୋଲି ଆମ ଗାଁର ନାମ କମସବୁ ରଖାଯାଇଅଛି । ଅବଶ୍ୟ ଆଜି ପାହାଡ଼ର ସେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳା ନାହିଁ କି କରକର ସେ ପଥରକଟା ନହୁଣୀ ନାହିଁ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆମ ପୂର୍ବ ବଂଶଧରଙ୍କର ହାତର ଯଶ ମହାନତା ବୁକୁରେ ଚିପିହୋଇ ଛୁଡ଼ା ହୋଇଛି ବୈଦ୍ୟନାଥ ବୌଦ୍ଧ ମନ୍ଦିର । ତା'ଛଡ଼ା ଆମ ଗାଁର ଜଗତନାଥ ଓ ପାଟ-ଖଣ୍ଡା ମନ୍ଦିରର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଆମକୁ ଆମ ପୂର୍ବ ବଂଶର ପରିଚୟ ଦିଏ ।

ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମନରେ ଏକ କୌତୁହଳ ଜାତ ହେଲା ପାଟଖଣ୍ଡା ମନ୍ଦିର ଦିଗ୍‌ଗଣ୍ଡରେ ଜଣିବାକୁ । ଏହା ଏକ ବଡ଼ ପୁରୁବାଳର ଜମିଦାରୀ ଗାଁ—ଜମିଦାର ନିଜେ ଜଣେ କରି ହୋଇଥିବାରୁ ଉକ୍ତ କମସବୁ ଗାଁକୁ କନ୍ଧ ଜମିଦାରୀ ଗାଁ ବୋଲି କହନ୍ତୁ । ଗାଁର ଶତକଡ଼ା ୭୦ ଭାଗ କନ୍ଧବସତି ଓ ବାକୀ ୩୦ ଭାଗ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତି ବାହାରୁ ଆସି ବସବାସ କରି ରହିଛନ୍ତି । କନ୍ଧ ଜମିଦାରଙ୍କ ମୂଳ ଆଦିବାସୀ ପାଟଖଣ୍ଡା ଠାକୁରଣୀ ଓ କନ୍ଧ ବୁଢ଼ା-ଠାକୁରଣୀ—ଏହି ପାଟଖଣ୍ଡା ଦେବତା ଆକାରରେ ମନ୍ଦିରରେ ରହି ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପୁରୁଣା କାଳର ଖଣ୍ଡାକୁ ନାଲି କପଡ଼ିଆ ବୁଣା ଶାଢ଼ୀରେ ରଖାଯାଇ ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଦିଆଯାଇ ପୂଜା ହେଉଛି । ପୂଜା ପାଉଥିବା ଏହି ଖଣ୍ଡାଟି ସୋନପୁର ସର୍ବଜ୍ଞଜନର ସମସ୍ତ ଖଣ୍ଡାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଅସ୍ଵାଦ୍ୟ କମନକାସୀ ହୋଇଥିବାରୁ ପାଟ (ସବୁଶେଷ୍ଠ) ଖଣ୍ଡା ନାମରେ ସଜପଦ୍ୟ ପାଇଛି ।

ଏହି ପାଟଖଣ୍ଡା ଠାକୁରଣୀଙ୍କର ବଡ଼ ପଦ୍ମ ହେଉଛି ଅଶ୍ଵିନ ମ.ସର କୃଷ୍ଣ ଅଷ୍ଟମୀଠାରୁ ଦଶହରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏହି କେତେ ଦିନ ଗାଁ ଲୋକେ ଆନନ୍ଦରେ ବିଶେଷ

ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି —ବୁଲେ ଖଣ୍ଡା ଚରବାଲର ମଞ୍ଜୁରୀ ଖଣ୍ଡାଖେଳ ସାଙ୍ଗକୁ ମାଦଳ ବାଜାରେ ତାଳ ଖେଳ ନାଚ ଉଠନ୍ତି ଗାଁର ସୁବଳ ସୁବଙ୍ଗାଏ । ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଦଶଭୁଜା ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ସହିତ ପାଟଖଣ୍ଡା ପୂଜାର ବିଷୟ ସଂପର୍କ ରହିଛି । ଏ ପଦ୍ମ ଛୁଡ଼ା କନ୍ଧମାନଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗୋଟିଏ ନିଜସ୍ଵ ପଦ୍ମ ଅଛି—ସାଦାକ କନ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପଦ୍ମ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ କନ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ଏକ ଦେବୀ—ସାଦାକ ଆଶାଦେବୀ କନ୍ଧଜାତି ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଧରଣର ରହିପାରିଛନ୍ତି । ଏହି ଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ ପୋଡ଼ି ବାଦୁ ଦିଆଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଁର ଲୋକେ ଠାକୁରଣୀଙ୍କ ପ୍ରସାଦ -ରୂପେ ମାଂସକୁ ବାନ୍ଧି ରନ୍ଧାବତ୍ତା କିମ୍ପା ଖାଆନ୍ତି । ଜଗତନାଥ ମନ୍ଦିର ଗାଁର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ବିରଜମାନ । ମନ୍ଦିରର ଶ୍ରେଣୀର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଧାଧୀନ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଚାଲିଛି ।

ଏହି ଗ୍ରେଟ କନ୍ଧଗାଁର ଘର ସଂଖ୍ୟା ୨୫୨ ଠାଳ ମୋଟ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୧,୧୪୨ । ସେଥିରୁ ୩୫ ଭାଗ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଶୁଦ୍ରଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣକଲେ ବାକୀ ସବୁ କନ୍ଧ କିମ୍ବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁନ୍ନତ ଜାତି । କନ୍ଧମାନେ ଏ ଗାଁର ବିଶେଷତା । ଧରୁଜାତିର ଲୋକେ ଏଠାରେ କ'ଣକୁଣାରେ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି—ଜଣକର ବିପତ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିପତ୍ତି ବୋଲି ଏ ଏମାନେ ମନେ କରନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଚାଷୀ—ବୃକ୍ଷଜନ ଏମାନଙ୍କର ଖବିକା । ଗାଁର ସବୁମୋଟ ଜମି ପ୍ରାୟମେ ୧,୦୦୦ ଏକରରୁ ସାମାନ୍ୟ ବେଶୀ ହେବ ; ସେଥିଆ ବୃକ୍ଷଜମି ପ୍ରାୟ ୮୦୦ ଏକର ହେବ । କନ୍ଧ ବୃକ୍ଷଜାତିକ ସେତେ ଉତ୍ସାହ ନୁହେଁ—ଜମି ସହିତ ପାହାଡ଼ିଆ ନାଦିକ ଗୋଡ଼ମାଟି ଓ ଚାଷପ୍ରୋତସାଧକେ ମିଶି ରହିଛି । ଚାଷିଶିଳ୍ପୀ ଚାଷୀ ତା'ର ଲଙ୍ଗଳମୁନରେ ମାଟିକୁ ତାଡ଼ି ପସାଇ ଉପରେ ପସଲ ଫଳାଇ ଚାଲିଛି । ଆଗରୁ ଧାନଫାରି ଫସଲିଭାବେ ଗାଁ ଲୋକେ କରୁଥିଲେ—ଏବେ ଗାଁରୁ ଖାଇ ବଦଳିବାକୁ ବସିଛି—ଚାଷୀ ଏବେ ଧାନକୁ ଦୋ'ପଥା'ର

କହିଲେଣି । ନୂଆ ନୂଆ ଗୁଣବାସକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର
 ଏଥର ଟାଙ୍ଗର ଜମିରେ ଅଧିକ ଧାନ ଅମଳ
 ପାରିଛନ୍ତି ଗାଁର ୭ । ୮ ଜଣ ଗୁଣୀଗୁର । ତାହାକୁ
 ପ୍ରଥମ ଥରପାଇଁ ବଡ଼ ପରିଶ୍ରମ କରି କରାଯାଇ-
 ଏଥପାଇଁ ଗାଁ ଲୋକେ ନିକୃତ୍ତି ଯୋର ପରି ଏକ
 ଶାଖାନାକୁ ବାନ୍ଧି ପାରିଥିଲେ । ବିଲଡ଼ି ଆଳୁ,
 ପ୍ରଭୃତି ଗୁଣ ଏବର୍ଷ ଶୀତଦିନେ ନୂଆ କରି
 ଲାଭୁଥିଲା । ଓଲ ପିଆଜ ଶାରଦ ଧାନ କଟା ପରେ
 ହୋଇ ବଡ଼ଳ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଯାଇ-
 ଗୁଣୀଙ୍କର ବେଶୀ ଭଲେଣି ଫସଲପାଇଁ
 ସରକାର ଆଶା ଦିନେ ନା ଦିନେ ନିକୃତ୍ତି
 ଉପରେ ବଳ ପଡ଼ିବ, ତା'ର ଗୁଣଜମି ହେବ
 ଓ ସୁଫଳା । ନିକୃତ୍ତି ଯୋରପାଇଁ ସର୍ବ
 ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ।

ଲୋକଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଅପୂର୍ବ ଉତ୍ସାହ ସୃଷ୍ଟି
 ହୁଏ, ନୂଆ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ତାଙ୍କ ନିଜ କମସର
 ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଥିବାରୁ ତେଣୁ ସମସ୍ତେ
 ନିଜ ନିଜ ଏକ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଗାଁର ବିବିଧ ଉନ୍ନତ-
 କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି ।
 ଗୋଟିଏ ନୂଆ ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ସ୍କୁଲ ଅଛି ।
 ମାଗଣାରେ ପଢ଼ିବାର ସୁବିଧା ପାଇଛନ୍ତି ।
 ମିଦାର ପ୍ରୀତି ନାମରେ ଏକ ପଦ୍ମାଳୟ
 ପ୍ରମୋଦାଗାର ଗାଁ ମଝିରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି
 ହୋଇଛି । ଏହି ଘର ତିଆରିର ଅବେକ ଖର୍ଚ୍ଚ
 ସ୍ତ୍ରୀ ଦେବା ବହନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିସହ ଏକ
 ସଂଘ ଓ ମଞ୍ଚଳା ସମିତିର ଯୋଗାଯୋଗ
 । ଖରାବେଳେ ଝିଅବୋହୁଏ ଲେଖାପଢ଼ା ଓ
 ଶିଖନ୍ତି—ସୁବକମାନେ ଗୋଟିଏମନ ହୋଇ
 ସବୁ କଥା ବୁଝାସୁଝା କରିବାକୁ ଆଗଭର
 ଆସନ୍ତି । ସୁବକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛନ୍ତି
 ପୋଖର ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ା ଲୋକେ । କେତେକ ପିଲା

ମେଟ୍ରିକ୍ ଶେଷ କରି କଲେଜକୁ ବାହାରିଲେଣି ।
 ଏବେ ନୂଆ ନୂଆ ଗ୍ରାମନା ଗାଁରେ ଦେଖାଦେଇଛି ।

ସରକାରଙ୍କ ଲୋକସଂପର୍କ ବିଭାଗଦ୍ୱାରା ଗାଁକୁ
 ଦିଆଯାଇଥିବା ରେଡ଼ିଓ କଥା ପଢ଼ିବାରୁ ଗାଁ ଲୋକେ
 ମନକୁମନ କହିଲେ ଗୁଣବାସ ଖବର ଆମେ ବେଶୀ
 ଶୁଣୁଛୁ । ଆମକୁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଲଗୁଛି ଗାଁଗଡ଼ଳର
 ଗୁଣବାସ କଥା । ଏଇ କଥାରୁ ମୁଁ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧା
 ନିରୂପଣ କରି କହିଲି ଆହୁରି ବେଶୀ ଖବର ଜାଣିବାକୁ
 ହେଲେ ଏକ ପତ୍ନୀ ଶ୍ରୋତାମଣ୍ଡଳୀ ଗଠନ କରନ୍ତୁ ।
 ମୋଠାରୁ ଏତକ ଶୁଣି ଗାଁ ଗୁଣୀଏ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଢ଼ିବା-
 ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ବଳାଇଲେ । ସବୁଗୁଣୀ ମିଳି ମଣ୍ଡଳୀର
 ସଭ୍ୟ ହେଲେ । ସଂଗେ ସଂଗେ ମଣ୍ଡଳୀର ଫର୍ମମାନ
 ପୂରଣ କରାଗଲା—ଗାଁର ବସ୍ତୁାଳ୍ୟସ୍ତୁ ଗୁଣୀ ଏବଂ
 ସରପଞ୍ଚ ସେକ୍ରେଟରୀ ମାଣ୍ଡି ସଭାପତି ଓ ସୁବକସଂଘର
 ସେକ୍ରେଟରୀ ଆବାହକ ହେଲେ ।

ଏହି ଆଲୋଚନା ବେଳେ ଗାଁର ଅନା ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଶ୍ରୀ ଶଶୀଭୂଷଣ ମିଶ୍ର ଯେ କି ବଲ୍ଲଭୀର ଭରତ
 ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତିର ତତ୍କାଳୀନ ମ୍ୟାନ, ଆସି ଆମ
 ଆଲୋଚନାରେ ଭାଗନେଇ କହିଲେ “କମସର
 ଲୋକେ କୌଣସି କାମକୁ ପସନ୍ଦ ନାହିଁ—ଏତର
 ଯାହା ନିଷ୍ଠୁରି ନଅନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି”—ଆମ ଗାଁର
 ମାଲିମୋକଦ୍ଦମା ଆମେ ନିଜେ ବୁଝି—କୋର୍ଟ
 କଚେରୀକୁ ଯିବା ଆମ ଜାତକରେ ନାହିଁ—ଏହି
 ପାଟଖଣ୍ଡା ଠାକୁରଣୀ ଓ ଜଗତନାଥ ଆମକୁ ସବୁ-
 ବେଳେ ଭରସା ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

ରାଜ ଦିବସକୁ ଲୋକେ ଜାଣିଲେ ଆମେ ମଧ୍ୟ
 ସିନେମା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବୁ । ଲୋକଙ୍କର ଆନନ୍ଦ
 କହିଲେ ନ ସରେ । ସମସ୍ତେ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ—
 ପ୍ରାମାଣିକ ତଳତଳ ଗୁଲିଲ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ।

ସିନେମା ସରିଲା ରାତ୍ରି ୧୨ଟା ବେଳେ, ବୋଧ-
 ହୁଏ—ରାତ୍ରି ବହୁତ ହେଲାଣି । ଗାଁ ଲୋକେ ଆମ

ରୁଣପାଖେ ବେଢ଼ିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମହିଳା କହି ଉଠିଲେ ‘କ’ଣ, ଆଜପରଦିନରେ ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ିକୁ—ଆଜ ଦିନରେ ଆମ ପୁଅ ଜାତିର ପୁରୁଷମାନେ ଅଛନ୍ତି । ମନେପଡ଼ିଲା ଆଜି ସାବତ୍ରୀ ଅମାବାସ୍ୟା । ସଂଗେ ସଂଗେ କେତେ ପଳଙ୍କ କେତେ ପ୍ରକାରର ଭୋଗରାଗ ଆସି ଆମ ଆଖରେ

ଥୁଆହେଲା । ଖାଉ ଖାଉ ମୁଁ କହିଉଠିଲି “କମସର ପୁରୁଷପୁରୁଷମାନେ କେବଳ ପଥରରୁ ଆସି ପାରିଥିଲେ—ଆଜିର କମସର ଲୋକେ ପ୍ରତି ଖେଳ ଆସି ପୁଟାଇବାକୁ କେଡ଼େ ଚଞ୍ଚଳ ଓ ବ୍ୟଗ୍ର—ଆଜି କମସର ସବୁଦିନପାଇଁ ମୋର ମନେ ରହିବ” ।

(୧୦ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ)

ଖରଦିନିଆଁ ପନପରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଦେଅଧେ ନ କହିଲେ ବଲ୍ଲଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସାରେ ଗୁପ୍ତର ଅଗ୍ରଗତି ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିବ । ଖରଦିନି ଯେତେବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ବନ୍ଧ ପୋଖରୀ ଶୁଣିଯାଏ ସେ ସମୟରେ ଏ ଜିଜ୍ଞାସାର ଗୁପ୍ତୀମାନେ ଖାଲୁଆ (ବାହାଲ ଜମି) ଜମିମାନଙ୍କରେ ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ କ୍ରମ ଖୋଳି ଖରଦିନିଆଁ ପନପରିବା ପ୍ରଭୃତ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସପ୍ତମ ଦୋର ପାରିଥିଲେ । ଏହି ବର୍ଷ ଖରଦିନିଆଁ ପନପରିବା ଉତ୍ପାଦନର ପ୍ରଭୃତତା ହେତୁ ସମସ୍ତ ଦାଟ, ବଜାରରେ ଜୁନ ମାସ ଶେଷ ପୂର୍ତ୍ତା

ତାଜା ପନପରିବା ଗ୍ରାହକମାନେ କଣିକାକୁ ପାଇଁ ଓ ବଲ୍ଲଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସାରେ ଖରଦିନିଆଁ ପନପରିବା ଏହାହିଁ ସବୁପ୍ରଥମ କହିଲେ ତଳେ ।

ବଲ୍ଲଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସାରେ ଗୁପ୍ତର ଅଗ୍ରଗତିରୁ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ନମୁନା ଓ ଗୁପ୍ତର ଉଲ୍ଲେଖ ଦର୍ଶନ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଛି ତାହା ଗୁପ୍ତୀମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ପୁଷ୍ଟ ଆଗେଇ ନେବ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର କର୍ମ ଚପୁରତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତୀ ଦୃବଦୃଶରେ ପ୍ରତିଧ୍ବନିତ ହେଉ ଏହାହିଁ ମୋର

ରାଜ୍ୟ ପଶ୍ୟାଗାର କରପୋରେସନ

ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଭିନ୍ନ କୃଷିଜାତ
ପଦାର୍ଥକୁ ବହୁଦିନଯାଏ ସାଇତି ରଖିବା ହେଲେ
ପଶ୍ୟାଗାର କରପୋରେସନର ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।
ପିନାଚ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଏଭଳି ସାଇତି ରଖି ପରେ ସେ
କୁ ବିକ୍ରୟ କରିବା ଫଳରେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ
ଶିକ୍ଷା ନିଉଦାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ଛଡ଼ା
ପଶ୍ୟାଗାରରେ ଗଢ଼ିତଥିବା କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବନ୍ଧକ
ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ସ୍ତୋତ୍ର ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ରୁଣ
ପ୍ରାପ୍ତକାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।

ସରକାର ରଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ନିମ୍ନ
ତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରୁଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କମିଟିଙ୍କ ସୁପାରିଶ
ଯାତ୍ରୀ ୧୯୫୮ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ରାଜ୍ୟ
ପଶ୍ୟାଗାର କରପୋରେସନ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।
ପଶ୍ୟାଗାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା
ଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ସେଝିଭଳି ଅପତୟ ବା ଶକ୍ତି
ରୁ, ସେ ସବୁକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ କମାଇବା ସଙ୍ଗେ
ନ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ରୁଣୀମାନଙ୍କ ରୁଣସରକୁ ଲଘବ
କରି ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ରୁଣପ୍ରଦାନର
ପ୍ରଣାଳୀ କରିବା । ପଶ୍ୟାଗାର ପରିକଳ୍ପନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ଫଳରେ ରୁଣୀମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ
ହୁତ ହୋଇପାରିବେ ।

ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର—୧୯୬୮

(୧) ଅର୍ଥାଭାବରେ ପଡ଼ି ରୁଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ଉତ୍ପନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ତରବରଥାଗ୍ରାହୀ କମ୍ ଦାମରେ
ବିକ୍ରି କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପଶ୍ୟାଗାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଫଳରେ
ଉତ୍ପନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀକୁ ପଶ୍ୟାଗାରରେ ସାଇତି ରଖିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ
ବନ୍ଧକରଖି ଜରୁରୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭୁଲାଇବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ
ରୁଣ ପାଇପାରିବେ ।

(୨) ପଶ୍ୟାଗାରମାନଙ୍କରେ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ
ସାଇତି ରଖି ରୁକ୍ଷିତା ଅନୁଯାୟୀ ନିୟୁତ୍ତିତ ପରିମାଣରେ
ବଜାରକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ଏହା
ଫଳରେ ଉତ୍ପାଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପନ୍ନଦ୍ରବ୍ୟ
ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ପାଇପାରିବେ ଏବଂ ଖାଉଟିମାନେ
ମଧ୍ୟ ଯଥାସମ୍ଭବ ନ୍ୟାୟ୍ୟ ଦରରେ ଖରିଦ କରି
ପାରିବେ ।

“୧୯୫୭ ମସିହାର କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଉତ୍ପନ୍ନ
ଓ ପଶ୍ୟାଗାର) କରପୋରେସନ୍ ଆଇନ୍” ପ୍ରଣୟନ
କରାଯାଇ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ବିକ୍ରିବଟା ସହିତ
ରୁଣପ୍ରଦାନ ସୁବିଧାକୁ ସଂଯୋଗ କରିଦିବା ଫଳରେ
୧୯୫୭ ମସିହାରେ ପଶ୍ୟାଗାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ
ରୂପରେଖ ଲାଭକଲା । ଏହି ଆଇନ୍ ଅନୁଯାୟୀ
ପଶ୍ୟାଗାରର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବିହନ,

ସାର, ସୁସାଧୁକ ସାର ଓ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ୧୯୭୨ ମସିହାର ପଶ୍ୟାଗାର କର୍ତ୍ତୃପୋରେସନ୍ ଆଇନ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ପଶ୍ୟାଗାରର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିସର ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ଏବଂ ସିମେଣ୍ଟ, ଲୁହା, କାଗଜ, ଚମଡ଼ା, କାର୍ପାସ ଇତ୍ୟାଦି ସାମଗ୍ରୀକୁ ମଧ୍ୟ ପଶ୍ୟାଗାରର କାର୍ଯ୍ୟପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଗଲା ।

ଏହି କର୍ତ୍ତୃପୋରେସନ୍ ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ୯ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ସର୍ବମୋଟ ୧୦ଟି ପଶ୍ୟାଗାର ଓ ୫ଟି ଶାଖା-ପଶ୍ୟାଗାର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :—

- ପଶ୍ୟାଗାର—ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା—ନଟଣୀ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲା—ଗୁଣପୁର ଓ ସପ୍ତଗଡ଼ା ।
- କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲା—କେସିଙ୍ଗା, ଜୁନାଗଡ଼ ଓ ଗଡ଼ିଆଳ ସେଡ଼ା ।
- ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା—ବଲାଙ୍ଗିର, ଟିଟିଲୁଗଡ଼ ଓ କଣ୍ଟାବାଞ୍ଜି ।
- ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା—ଝାରସୁଗୁଡ଼ା
- ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା—ଗଜଗାଙ୍ଗପୁର
- ଡେକାନାଲ ଜିଲ୍ଲା—ଅନୁଗୋଳ
- କଟକ ଜିଲ୍ଲା—ଆଠଗଡ଼
- ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା—ବୁଦବ'ଲ

- ଶାଖା-ପଶ୍ୟାଗାର—ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା—ସାରମିଶ୍ରପୁର
- ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା—ବେଲପାହାଡ଼ ଓ ରେଙ୍ଗାଲି ।
- କଟକ ଜିଲ୍ଲା—ବଡ଼ମ୍ବା ଓ ନରସିଂଗପୁର ।

୧୯୭୭-୭୮ ମସିହାରେ ଏ ସମସ୍ତ ପଶ୍ୟାଗାର ଜରିଆରେ ୭,୦୯୪ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ କାରବାର ହୋଇଥିଲା । ପଶ୍ୟାଗାରମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ତମ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ପଶ୍ୟାଗାର କର୍ତ୍ତୃପୋରେସନ୍ ରେ ଶତକଡ଼ା ୫୦.୫୦ ହାରରେ ମୋଟରେ ୨୨ ଟଙ୍କା ଅଂଶ ମୂଲ୍ୟନ ଖଟା ଯାଇଛି ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ପାଦନ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଟଙ୍କା, ୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଆଡ଼ିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ରାଜ୍ୟ ଆବଦ୍ଧ କରୁଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀ ଉତ୍ପାଦନତାତ୍ତ୍ଵକ ସହ ପରିଶୋଧ କରିବା ସମତା ଥିବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ତାଙ୍କର ଅର୍ଥାଭାବ ରହିଥିଲେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ବିଆଡ଼ି ପାରିବ । ପଶ୍ୟାଗାରର ରସିଦକୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ ।

ପଶ୍ୟାଗାରମାନଙ୍କରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଶାସନ ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟ ସାଇତି ରଖାଯାଉଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶିତ କମ୍ପାନୀ ଅସରତ୍ୟୁ ଘଟେ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ସାମାଜିକ ପଶ୍ୟାଗାରରେ ଗଢ଼ିତ ରଖନ୍ତି । ୧୯୭୪ ମସିହା ପରେ ନିର୍ମିତ ପଶ୍ୟାଗାରରେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନ ଗଢ଼ିତ ରଖିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ବଦଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ବିଆଡ଼ିଆଇଥାଏ । ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପଶ୍ୟାଗାର ଜରିଆରେ ଏ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଗହମ, ଗୁଜର, ଧାନ ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍ପାଦ ପଶ୍ୟାଗାରମାନଙ୍କରେ ରଖିହୁଅନ୍ତି ।

ଭାରତର ଶାନ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପୋରେସନ୍ ସୀକା ହେବା ପରେ ପଶ୍ୟାଗାରର କାର୍ଯ୍ୟପରିସର ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଜର, ଗାଈ, ଚିନି, ବୁଟ ଡାଲି, ମଇଦା, ପୁଚ୍ଚ ଇତ୍ୟାଦି ସାମଗ୍ରୀ

(୪୨ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତୁ)

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର-୧୯୮୧

ଜାତୀୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଓ ସୁବସମାଜ

ପ୍ରମୋଦକୃମାର ମିଶ୍ର

ନୂତନ ଉପାୟରେ ଜାତିର ବିଭିନ୍ନ ଅବସ୍ଥାର ଶୁଦ୍ଧି ଉତ୍ତର କରିବା ହିଁ ଜାତୀୟ ପୁନର୍ଗଠନ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଦେଶର କୃଷି, ଶିଳ୍ପ, ଯାତାଯାଜୀ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଗମନାଗମନ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରର ଉନ୍ନତି ବିଧାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଆରଣ୍ୟକ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ ହୋଇ ନ ଖାଦ୍ୟପେୟ, ପରିଧେୟ ଓ ବାସଗୃହ ପରିମାଣରେ ନ ପାଇଲେ ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଶାବନର ମାନକୁ ଉନ୍ନତ କରି ନ ପାରିଲେ, ତାହା ସତ୍ୟରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତିର ଓ ଜାତୀୟ ପ୍ରଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ନିଷ୍ଠିତ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାସକଗୋଷ୍ଠୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମିଳିତ ଲାଭ ଓ ସମର୍ଥନ ଲାଭ କରି ଜାତୀୟ ପୁନର୍ଗଠନ ଯତ୍ନପ୍ରୟୋଗ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦେଶର ସୁବସମାଜକୁ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ।

ଆମ ଦୁଃଖ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ବରଣ କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମବଳର ପ୍ରତିଦାନରେ ବନ୍ଦନା ନୀଳାଚଳୀ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ମୁକ୍ତି ହେଲା ।

ସ୍ୱାଧୀନତାପରେ ଆମର ସମ୍ମୁଖରେ ବିରାଟ ସମସ୍ୟାମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି । ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ଶାସନର ରଥଚକ୍ଷୁ ତଳେ ଏ ଦେଶର ଜନତା ନିଷ୍ପେଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କଷାଦାତରେ ନିର୍ମୂଳକ ହୋଇ ଅଶେଷ ଜନତା ଅଜ୍ଞାନାନ୍ଧକାରର ଅତଳ ଗହ୍ୱରରେ ଭିଜି ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ ପରେ କୋଟି କୋଟି ଜନତାର ସର୍ବସ୍ୱ ଉନ୍ନତ କରି ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ବିଶ୍ୱଦରବାରରେ ସମ୍ମାନିତ କରିବାପାଇଁ ଜାତୀୟ ସରକାର ତଥା ଜନସାଧାରଣ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି ।

ନବଶରତ ନିର୍ମାଣର ଉତ୍ତମାସରେ ତିନୋଟି ପଞ୍ଚବର୍ଷିକ ଯୋଜନା ଅଭିହୀନ ହୋଇଛି । ଏଯାବତ୍ କୃଷି, ଶିଳ୍ପ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ଗମନାଗମନ ଓ ପରିବହନ, ଜଳସେଚନ, ଖଣିଉଦ୍ଭାସନ, ସମାଜକଲ୍ୟାଣ, ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ, ବନ୍ଦନିର୍ମାଣ, ସମବାୟ, ମହାବୃକ୍ଷ, ପଶୁପାଳନ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରେ ପ୍ରଭୁତ ବିକାଶ ସାଧିତ ହୋଇଛି ।

ଜାତିର ଉନ୍ନତି ଓ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣରେ ସୁସମ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ସୁସ୍ଥ,

ସକଳ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ କୃଷିକେନ୍ଦ୍ରୀକ ଗ୍ରାମରେ ଉତ୍ପାଦନକୃତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଛି । ଶାନ୍ତ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଉଚିତ ବ୍ୟୟ, ନିମ୍ନ ଆବାହ, ଜଳସେଚନ, ଉନ୍ନତବୃଦ୍ଧି ଓ ସାରଯୋଗାଣ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଅଧୁନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚାଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଜମିଦାଣ୍ଡ ଉଚ୍ଛେଦ, ସମବାୟ ସମିତି ପ୍ରାପନ ପ୍ରଭୃତି ଫଳରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାଫଲ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରାଯାଇ ପାରିଛି । ସମବାୟ ଭିତ୍ତିରେ କୃଷକର ବିଜ୍ଞାନିକ ଗ୍ରାମ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆଶା ଦେଖା ଦେଇଛି । ପ୍ରାଣକୃତ ଯୋଜନା, ଗ୍ରାମ-ନାଶଲ ଯୋଜନା, ଦାମୋଦର ଯୋଜନା, ମୟୂରୀ ଯୋଜନା, ଭୂଗୋଳ ଯୋଜନା ଓ ନାଗାର୍ଜୁନ ସାଗର ଯୋଜନା ପ୍ରଭୃତି ଗଢ଼ିଉଠିଛି ।

କୃଷି ଉପରୁ ନିର୍ଭରଶୀଳତାକୁ ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକ କରିବା ଓ ଦେଶକୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନତତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଶାଳୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ରୁତ ଶିଳ୍ପାୟନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଦେଶର ପ୍ରଚୁର ବଜ୍ରମାଲ, ଖଣିଜସଂପଦ, ଜଳବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ତଥା ଜନଶକ୍ତିର ଉପଯୁକ୍ତ ବିନିଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଛି । ପଥର କୋଇଲି, ଖଣିଜତୈଳ, ଲୌହ, ମାଙ୍ଗାନିଜ, ଅରୁ, ତମ୍ବା, ବରୁଣାଲୁହ, ଖେମାଲୁହ, ମନୋଜାଲୁହ, ସୁରେନିଅମ, ଆଲୁ-ବେଷ୍ଟିୟ, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଲବଣ ପ୍ରଭୃତି ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଛି । ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ପାଦନରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମର ବିଶେଷ ସାଫଲ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରାଯାଇଛି । ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଅଧୁନା କାର୍ପାସ ଶିଳ୍ପ, ଝୋଟଶିଳ୍ପ, ପଶମ ଶିଳ୍ପ, ରେଶମ ଶିଳ୍ପ, ଲୌହ ଓ ଲୁଗା ଶିଳ୍ପ, ବିଭିନ୍ନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ନିର୍ମାଣ ଫଳରେ ନୂତନ ଯୁଗର ପୁରପାତ ହୋଇଛି । ସରକାରୀ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରୁତ-ବାହକ ସ୍ୱରୂପ ରାମନାଗମନ ଓ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇ ଅନୁବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବହୁବାଣିଜ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି ।

କୃଷି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ବିଲୋପ ପରେ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ସମାଜବାଦୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗଠନଦ୍ୱାରା ଜନ-ସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥୀନ ଚିନ୍ତାର ବିକାଶ ସାଧନ ଦିଗରେ ପ୍ରଞ୍ଚାୟତ୍ତର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଉନ୍ନୟନ ଉଚିତତାରେ ଏକ ମାଇଲ ପ୍ରମୁ । ପକ୍ଷୀ ଜୀବନର ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ ଓ ଔଦ୍ୟୋଗିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମ-ଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା ପରିକଳ୍ପିତ ହୋଇଛି ।

ଜାଗସ୍ ଅଭ୍ୟୁଦୟର ଅବରୁଦ୍ଧ ପଥକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରି ଗଣଜୀବନର ଜାଗୃତ ଓ ତୈତନ୍ୟକୁ ସଂଗଢ଼ିତ ରଖିବା ନିମିତ୍ତ ଅଜ୍ଞତା ଓ ନିରସରତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟାପକ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସ୍ୱାର୍ଥୀନତାର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସମସ୍ତ ସ୍ତରରେ ଶିକ୍ଷାର ମାନୋନ୍ୱତ କରି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନୈତିକତାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ସୃଷ୍ଟି ତଥା ଜାଗସ୍ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଆଣିଦେବା ଦିଗରେ ବ୍ୟାପକ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟାପକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ କଲେଜ, ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂକଲେଜ, ମେଡିକଲ କଲେଜ ଓ କୃଷିକଲେଜମାନ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଛି । ଅର, ମୂଳ ଓ ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ପ୍ରାପନ କରାଯାଇଛି ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି । ଶାସ୍ତ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଯୁବମଙ୍ଗଳ, ମେଲେରିଆ, ବାତକୃର, କୃଷ୍ଣ, ଯକ୍ଷ୍ମା, ବସନ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ସଂକ୍ରମକ ରୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟାପକ ଅଭିଯାନ, ଚିକିତ୍ସାଳୟର ଶଯ୍ୟାସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି, ପରିବାର ନିୟୋଜନ, ମାତୃ-ମଙ୍ଗଳ ଓ ଶିଶୁକଲ୍ୟାଣ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାପନ, ସଦ୍‌ଗୁଣରେ ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦମାର ଉନ୍ନୟନ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଳଯୋଗାଣ ପକ୍ଷୀ ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକୁ ବେତାର ଯନ୍ତ୍ର ଯୋଗାଣ ତଥା

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଗଠନ ଇତ୍ୟାଦି ବହୁବିଧ ବ୍ୟାପକ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭଲ ଦଶାଳ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ସ୍ଵାସ୍ଵତ୍ଵକ ସମତା
ପରିଦୃଷ୍ଟ ହେବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସ୍ଵସ୍ଵୀୟ
ଐକ୍ୟ ଓ ସହଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାଲାଗି ସ୍ଵାସ୍ଵତ୍ଵକ
ଏକତା ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । “ ସ୍ଵାକ୍ଷର୍ୟ
ଏକାନ୍ତେମୀ ” ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଭାଷାଗତ ଭିନ୍ନତା
ସାଧନ କରୁଛି । ଲୋକନୃତ୍ୟ, ନାଟକ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ
ତରଫର ସଙ୍ଗିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା ଲାଗି “ ଜାଣାୟ
ସ୍ଵଗୀତ ଏକାନ୍ତେମୀ ” ଓ ଚିତ୍ରକଳାର ବିକାଶ ପାଇଁ
‘ ଲଳିତ କଳା ଏକାନ୍ତେମୀ ’ ଗଠିତ ହୋଇଛି ।
ଆଦିବାସୀ ସମାଜର ଆଦମ ସ୍ଵସ୍ଵତ୍ଵରୁ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ
ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଵତ୍ଵକ ଭିନ୍ନସ୍ଵଭାବ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରଗତି ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଛି । ଯୁବକଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ
ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁଶିକ୍ଷିତ କରିବାପାଇଁ ଯୁବୋପାଦାନ, କ୍ରୀଡ଼ା
ପ୍ରତିଯୋଗିତା, କବି ସମ୍ମିଳନୀ ପ୍ରଭୃତି ଅନୁଷ୍ଠିତ
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟବୋଧ ସୃଷ୍ଟି
କରାଯାଇଛି ।

ଏହିପରି ଭାବରେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭଲ ଜାଣାୟ ପୁନର୍ଗଠନ
ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଛି । ଦେଶକୁ ପ୍ରଗତି
ପଥରେ ଆଗେଇନେବା ତଥା ମହାର୍ଘ ସ୍ଵାର୍ଥୀନତାର
ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ଵ ନେବଳ ସରକାର ବା ସାଧାରଣ
ନାଗରିକମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ଦେଶ ଓ ଜାତିର
ଉଦ୍‌ଧୃତ ଯୁବକଯୁବତୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ
ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।
ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵର ସ୍ଵରରେ ଆଧାରତ ହୋଇ ଆମର
ସ୍ଵାର୍ଥୀନତା ବଞ୍ଚ ରହିବ । ପୁଣି ସେହିମାନଙ୍କର ସ୍ଵସ୍ଥ,
ସାଧନା ଓ ଶ୍ରମର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଗଠିତ ନୂତନ
ନବଭାରତ । ସାମ୍ବନ୍ଧିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ନେଇ ଦେଶର
ବୃଦ୍ଧର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନଲାଗି ଏ ଦେଶର ଯୁବସମାଜକୁ
ପରପ୍ରେମାସ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆଜି ସ୍ଵସ୍ଵୀୟ ପ୍ରଭେଦ ଯୋଜନାର ସଫଳତା
ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚ୍ୟାଧିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ,
ବୈଷୟିକ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଯୁବକ ଓ ଶିକ୍ଷକ । ତେଣୁ
ନିମ୍ନ ପ୍ରଭେଦ ସମାଜ, ସ୍ଵାକ୍ଷର୍ୟ ସ୍ଵାର୍ଥୀନତା କଳତ
ଇତ୍ୟାଦିରେ ନିଜର ବହୁମୁଖ ଶ୍ରମ, ସମୟ ଓ ଶକ୍ତିର
ଅପବ୍ୟୟ ନକରି କଠିନ ଅଧ୍ୟବସାୟରେ ବ୍ୟାପ୍ତ
ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶ୍ରମବହୁଳତା ପରିତ୍ୟାଗ କରି
ମାନସିକ ପୃଷ୍ଠି ସହିତ ଶାସ୍ତ୍ରଗତ ପୃଷ୍ଠି ସାଧନ
କରିବାକୁ ହେବ ।

ସାମାଜିକ ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
କରି ଯୁବସମାଜକୁ ଭାଷା ଜୀବନର ରଞ୍ଜିତ ସୌଧ
ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସୁସ୍ଥ ସାମାଜିକ ଜୀବନ
ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟ, ସହଯୋଗ
ଓ ସୁସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।
ଅଧୁନା ଏ ଦେଶରେ ଅଗଣିତ ଜନତା ଅଜ୍ଞାନ
ଅରକାରର ଅତଳ ଗହ୍ଵରରେ ନିମଜ୍ଜିତ । ତେଣୁ
ଅବସର ସମୟରେ ଯୁବକ ଯୁବତୀମାନେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର
ସୂଚ୍ୟାଧିକ୍ୟ ନିରାକର ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷର କରିବାର
ଦାୟିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସାମାଜିକ
ଜୀବନରେ ଜାତି, ଧର୍ମ, ଶିକ୍ଷା, ଆତ୍ମଜାତ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିକୁ
ଆଧାର କରି କୌଣସି ବିଭଜନ ରେଖା ସୃଷ୍ଟି କରିବା
ଅନୁଚିତ । ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସେମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନତା
ବିମୟ ଚିନ୍ତାକରିବା ଯୁବସମାଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆଧୁନିକ
ସମାଜରେ ଯେଉଁ ଭଲ ଭାବରେ ଅନ୍ୟାୟ, ଅମାତ,
ଲୁଚ୍ଚ, ମିଛ, ଦୁର୍ନୀତି ଇତ୍ୟାଦି ବଢ଼ିଗଲୁଛି, ତାର
ପ୍ରତିରୋଧ ଲାଗି ଯୁବସମାଜର ମଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ଵ ଅଛି ।
ସମାଜ ବା ଶାସନର ଭଲ ପ୍ରଭେଦ ଥିବା
କର୍ମକର୍ତ୍ତାଗଣଙ୍କର ଯେଉଁ ଅମାତର ଚିତ୍ତ
ସମାଲୋଚନାରେ ଯୁବକଯୁବତୀମାନେ ଆଜି ବ୍ୟାପ୍ତ,
ଉଦ୍‌ଧୃତରେ ସେମାନେ ଯେପରି ତଦନୁପ

ସମାଲୋଚନାର ପାଦ ନ ହେବେ, ସେଥିପାଇଁ ଜାଗର ହେବା ବ୍ୟୟ । କୃଷି ଓ କୃଷକର ଉନ୍ନତ-ବିଧାନଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ତଥା ବରଦାମ ହ୍ରାସରେ ମଧ୍ୟ ଯୁବସମାଜ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଆମର ଗୌରବର ଜଣାଣ ଜାଗରୁ ପଠାଳାକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ବିଶ୍ୱ-ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ଶାନ୍ତିକାମୀ ଶସ୍ତ୍ର ହିସାବରେ ଭାରତର ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧମ ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ ହେଉଛି, ତା'ର ବ୍ୟାଘାତ ଯେପରି ନ ହେବ ଏବଂ ଶସ୍ତ୍ରର ନ୍ୟୁନତା ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ତଳେ ହେଲେ ଅନ୍ୟ କାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବ, ସେଥିପ୍ରତି ଯୁବସମାଜ ଜାଗର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯୋଜନାର ଅର୍ଥ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମହତ୍ତ୍ୱ, ନାଗରିକର ଅଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ସରକାରୀ ଆଇନକାନ୍ଦନ ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ପର୍କରେ ଅଗଣିତ ନରନାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଜାଗରୁ ଭାବର ସମ୍ଭାର କରାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଯୁବକ ଯୁବିକାଙ୍କ ଉପରେ ।

ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରରେ ବିଶ୍ୱାସଦାତକ ବଦର ତାନି ଏବଂ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମରେ ଭରତ୍ସୋମ୍ନୀ ପାକିସ୍ତାନଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ସେତେବେଳେ ଯୁବକଯୁବିକାମାନେ ସାମରିକ ବାହିନୀ ତଥା ବେସାମରିକ ପ୍ରଭରଷା ବାହିନୀରେ ଯୋଗଦାନ କରି ଆମର ପ୍ରଭରଷା ଶକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ତର କରିବା ବ୍ୟୟ । ଉତ୍ତେଜନା

ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଓ ସମାଜ ବିପ୍ଳୋଧୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷାଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯୁବସମାଜ ଆଗରୁ ହେବା ଦରକାର । ପ୍ରେମ, ଶାନ୍ତି, ଐକ୍ୟ ସହନଶୀଳତା ଓ ମାନବିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବୋଧଦ୍ୱାରା ଦେଶକୁ ପ୍ରଗତି-ପଥରେ ଆଗେଇ ନେବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଧର୍ମ ବା ଆଞ୍ଜଳିକତାକୁ ଆଧାର କରି କୌଣସି ପକାର ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦେଶ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ତେଣୁ ଜାଗରୁ ଏକତା ଓ ସହତ ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ଦେଶର ଯୁବକ ଯୁବିକାମାନେ ପରୋପକାରୀ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଗୌରବମୟୀ ଭାରତଜନନୀର ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନରଣ ସ୍ୱାଧୀନତାର ମୂଲ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ବାଞ୍ଛିତ୍ୟ ବିଦେଶୀ ଶାସକର ନିର୍ମମ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରି କେତେ ଅଶରୀର ଆତ୍ମା ଆଜି ଅନ୍ତରାକ୍ଷ ପଥରେ ଏ ଜାତିର ଦାୟାଦମାନଙ୍କର କର୍ମକୁଶଳତା ନିଶ୍ଚୟ କରୁଛନ୍ତି । ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ବିଶ୍ୱରେ ପମୃତ ସାଧନ କରି ବିଶ୍ୱବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ଯତ୍ନସ୍ୱୀ ହେବାକୁ ହେଲେ ଜାଗରୁ ସୁନଗଠନକୁ ଉତ୍ତମ କରି ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଆଜି ଯୁବସମାଜକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଐକ୍ୟ ଓ ସହତ ରକ୍ଷାକରି ପୂଜ୍ୟ ବାପୁଜୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହାମାନବଙ୍କ ନିଦ୍ଦେଶିତ ଆଦର୍ଶକୁ ପାଠ୍ୟେୟ କରି ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସା ମାର୍ଗରେ ଆଜି ଯୁବସମାଜ ତଥା ଏ ଦେଶର ଅଗଣିତ ଜନତାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଉତ୍କଳ ବିହନ ଯୋଗେ କୃଷିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି

ସବୁପ୍ରକାର ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନରେ ଛାରତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ ପାରିଛି ଏବଂ କେତେକ ପରିମାଣରେ ଉତ୍କଳ ବିହନ ବିଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ରପ୍ତାନ କଲଣି ।

ଏ' ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନ କଅଣ ? ଏହାଦ୍ୱାରା କି ଅସମ୍ଭବତ ଫଳ-ଫାସଲ କରାଯାଇପାରେ ? ଏହା କେଉଁଠୁ ଆସିଲା ଏବଂ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୃଦ୍ଧିର ଏକ ନୂତନ ଯୁଗ ଆଣିପାରିଛି ଓ ଦେଶକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଗରେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ କରିଛି ତାହା ଜଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଦେଶରେ ଏଭଳି ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ କି ପରିମାଣରେ ଶ୍ରମ ଓ ବୈଷୟିକ କୌଶଳ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି ?

ଦୁଃସ୍ଥ ଡିର ପ୍ରତିକାର

ଖାଦ୍ୟ ଦିଗରେ ଆମେ ଯେଭଳି ଅଭାବ ଅନାଟନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛୁ ତା'ର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିକାର ହେଉଛି ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନ । ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ବୈଷୟିକ କମିଟି ଗଠିତ ହୋଇ କେତୋଟି ବସ୍ତୁ ବସ୍ତୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଫଳାଫଳ କିପରି ହୋଇଛି ତାହା

ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏ ସୂଚକରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତାମତ ଦେଇଛନ୍ତି :—

“ ୧୯୭୭ ମସିହା ଗରମ ଋତୁରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପାଗଯୋଗ ସତ୍ତ୍ୱେ, ପଶ୍ଚିମା ପାଇଁ ବସ୍ତୁ ଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନରୁ ପ୍ଲାମ୍ବୁ ଧରଣର ବିହନ ଅପେକ୍ଷା ଶତକଡ଼ା ୫୦ ରୁ ୧୦୦ ଛଗ ଅଧିକ ଫସଲ ଅମଳ ହୋଇଛି । ଏହି ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଆଜରୁର (ମାନ୍ଦ୍ରାଜ), ଏଣ୍ଡିକୂଲମ (କେରଳ), ହିଷ୍ଟା (ଆରୁ ପ୍ରଦେଶ), କଟକ (ଓଡ଼ିଶା), କୋଲକା (ମହାରାଷ୍ଟ୍ର), କର୍ଣ୍ଣାଲ (ହରିଆନା), ଆଲଗଡ଼ (ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ) ଓ ମେହସାନା (ଗୁଜରାଟ) । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଫଳାଫଳ ମଧ୍ୟ ଅତୁଳି ଭଲ ହୋଇଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣାଲ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ବିହନ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ଋଷୀକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା ୧୮ ଛଗ ଋଷୀ ପ୍ଲାମ୍ବୁ ବିହନ ଲଗାଇ ଏକର ପିଛା ଯେଉଁ ପରିମାଣ ଶସ୍ୟ ଅମଳ କରୁଥିଲେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ତିନିଗୁଣା ଫସଲ ପାଇଥିଲେ । ହିଷ୍ଟା, ଏଣ୍ଡିକୂଲମ ଓ ଆଲଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଭିନ୍ନ ଧରଣର ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ଅମଳ ପରିମାଣ ଆଖି ଦୂରୁଥିବା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ଲାମ୍ବୁ ଧରଣର ଅମଳ ଭୂଳନାରେ ଉତ୍କଳ ବିହନରୁ ଅମଳ ପରିମାଣ

ପଥେଷୁ ଦେଶୀ ହୋଇଥିବାର ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମିଳିଥିଲା । ଏଣୁକୁଳମ ଜିଲ୍ଲାରେ କେତେକ ସହଯୋଗୀ ଗୃହୀ ଏକର ପିଣ୍ଡ ୪,୭୦୦ କଲୋଗ୍ରାମ ଶସ୍ୟ ଅମଳ କରୁଥିଲେ । ସବୁ ପ୍ରକାର ଉନ୍ନତ କୃଷି ଉପକରଣ ଲାଗାଇ ପରାମର୍ଶମୂଳକ କୃଷି ପାର୍ମିମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଏ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଉତ୍ପାଦନର ହାର ପଥେଷୁ ଅଧିକ ।”

ତେଣୁ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କୃଷକମାନେ ଯେ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ସେଥିରେ ବିପ୍ଳବ ହେବାର ଚିହ୍ନ ନାହିଁ । ୧୯୭୭-୭୭ ମସିହାରେ ପ୍ରାୟ ୫ ନିୟୁତ ଏକର ଜମିରେ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନ ଲାଗାଯାଇଥିବାର ଅଟକଳ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ, ୧୯୭୭-୭୮ ଖଣ୍ଡା ଉତ୍ତରେ ୭ ନିୟୁତ ଏକରରେ ଏହି ଗୃଷ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୧୯୭୭-୭୮ ରବି ଋତୁରେ ୯ ନିୟୁତ ଏକରରୁ ଅଧିକ ଜମିରେ ଏହି ବିହନ ଗୃଷ ହେବାର ହିସାବ କରାଯାଇଛି । ମୋଟ ଉପରେ ଖଣ୍ଡା ଉତ୍ତରେ ଉନ୍ନତ ବିହନ ଗୃଷ ହୋଇଥିବା ଜମିର ପରିମାଣ ଶତକଡ଼ା ୨୦ ଓ ରବି ଋତୁରେ ଶତକଡ଼ା ୮୦ ଭାଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

୧୯୭୮ ଖଣ୍ଡା ଉତ୍ତରେ ୧୪୫୨ ନିୟୁତ ଏକରରେ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନ ଗୃଷ କରାଯିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ୧୯୭୭-୭୭ ରେ ଏଭଳି ଗୃଷ ହୋଇଥିବା ଜମି ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ ପରିମାଣ ଚଳିଗୁଣ ଅଧିକ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଚ୍ଛାଦ, କୌଶଳ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଚିତ୍ତନ ଓ ଟେକ୍ନୋଲୋଜିର ସମ୍ମିଶ୍ରଣହିଁ ଉନ୍ନତ ବିହନ ବିକାଶର କାରଣ । ଏହି ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ୧୯୭୧ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ କି ପ୍ରଥମ ଫକର ମକା ଗୃଷ ପାଇଁ କାହାରକୁ ଗୁଡ଼ ଦିଆଗଲା । ତା ପରେ ୧୯୭୩ ମସିହାରେ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସମନ୍ୱିତ ମକା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ଅଧିକ ଫକର ମକା ଉତ୍ପାଦନ ହେଲା । ଅତି

ଉଚ୍ଚକୋଟିର ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବ୍ୟବହାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହିବର୍ଷ ଜଣାଥିବା ବିହନ କର୍ମରେସନ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନ ମକା ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାଦନ କୃଷକମାନେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି କୃଷକମାନଙ୍କ ବିହନର ଯେଉଁକି ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚ କର୍ମରେସନ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କୃଷକମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ସଫଳତାର ସହିତ ଏଡ଼ାଇ ପାରିଥିଲେ । ସେହିପରି ମେକ୍ସିକୋ ଜାତୀୟ ଗହମ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁଲିଲା ।

୧୯୭୪ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଫକର ଯଥା (ଜୁଆର) ଓ ୧୯୭୫ ରେ ପ୍ରଥମ ଫକର ବାଜରର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ହେଲା । ସେହି ବର୍ଷ ଡି. ଏନ୍-୧ ଧରଣର ଧାନ ବିହନ ପରାମର୍ଶମୂଳକ ଭାବେ ଗୃଷ କରାଗଲା । ୧୯୭୬ ମସିହାରେ ଡି. ଏନ୍-୧ ଓ ଆଇ. ଆର ୮ ନାମକ ଦୁଇଟି ବାଜର ଧରଣର ଧାନ ବିହନ ସାର ଭାରତରେ ପ୍ରଚଳନ କରାଗଲା ଏବଂ ଏ. ଡି. ଡି-୨୭, ଟାଇନାନ୍-୩ ଓ ତାଇରୁ-୭୫ ଧାନ ବିହନ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୃଷ କରାଗଲା । ୧୯୭୫-୭୬ ମସିହାରେ ମେକ୍ସିକୋ ଦେଶୀୟ ବାଜର ଗହମ ଗୃଷ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା ।

ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ସମସ୍ୟା

ବିହନ ଉତ୍ପାଦନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ତରୀଣ ବିବରଣୀ ଖୁବ୍ ସହଜ ମନେ ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ପଛରେ ଲୁଚି ରହିଛି ତିନୋଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା । ଭାରତ ଭଳି ଯେଉଁ ଦେଶମାନେ ଅଳ୍ପ ହାରର ଫସଲ ଅମଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନବରତ ସଂଗ୍ରାମ ଚଳାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ । ସେସବୁ ସମସ୍ୟା ହେଲା (କ) କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳ ଓ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜଳବାୟୁ ପକ୍ଷେ ଉପଯୋଗୀ ହେଲାଭଳି ବହୁଳ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନ ବା ଫକର ବିହନର

ବିକାଶ କମିଶନ କରାଯାଇ ପାରିବ, (ଖ) ଯଥାଯଥ ନିୟମ ବିହନର ବିକାଶ ଦିଶାଇବା ପରେ କମିଶନ ସେହି ବିହନର ପରିମାଣ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ ଯେପରିକି ଶରତ ଭଳି ଏକ ବିରାଟ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଗୁଣୀ ବୃକ୍ଷାବୃକ୍ଷି ବେଳେ ଏକ ସମୟରେ ଏଭଳି ବିହନ ପାଇ ପାରିବେ ଏବଂ (ଗ) ପରିଶେଷରେ, ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଦରକାର ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ କଲମରେ କମିଶନ ନିୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରାକ ବନ୍ଧନ ଓ ଗୁଣବେଳେ ବିହନରେ ଭେଜାଇ ମିଶିଯିବ ନାହିଁ । କୃଷି ଗବେଷଣା ପ୍ରଦେଶ ଗାନ୍ଧୀମାନଙ୍କରେ ଆମର ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାନମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ଓ ଆମଦାନୀ କରାଯାଇଥିବା ବିହନ ଉପରେ ଅନବରତ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଗବେଷଣାଲବ୍ଧ ଫଳ ପ୍ରଥମ ସମସ୍ୟାଟିର ଉତ୍ତର ଦେଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ କୁହାଯାଇ ପାରେ ଯେ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଧରଣର ଖଣ୍ଡି ବିହନ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ମିଳିବା ପାଇଁ ତନ ଗୁରୁବର୍ଷ ଲଗି ଥାଆନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ଶରତ ସରକାର ତଥା ରାଜ୍ୟସରକାରମାନେ ୧୯୭୭ ମସିହାରେହିଁ ନୂଆ ଧରଣର ବିହନ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଗୁଣ କରି ପଥାସମ୍ଭବ ଶୀଘ୍ର କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଣିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ତେଣୁ ଜାଣାୟୁ ବିହନ କର୍ମୋତ୍ତେସନ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ବିଗରୁ ଅଭ୍ୟାସ ନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯଥା—(୧) କର୍ମୋ-ରେସନ ରାଜ୍ୟସରକାରମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ହେମପୁର ଓ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର କୁନ୍ତୁର-ଠାରେ ଦୁଇଟି ମୂଳ ବିହନ ଫାର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ, (୨) ଏହି ଦୁଇଟି ଫାର୍ମରେ ଯେତକ ମୂଳ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଉଥିଲା ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଆହୁରି ଅଧିକ ବିହନ କୃଷି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ ଫାର୍ମ ଓ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କୃଷକମାନଙ୍କ ଜମିଆରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିଲା ।

ତୃତୀୟ ସମସ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ ବିହନର ବିଶୁଦ୍ଧତା ରଖି କରିବାର ସମସ୍ୟାକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତନୋଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରେ : (କ) କଡ଼ାକଡ଼ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚୋରାଧାନ ଅଧୀନରେ ଯେପରି ମୂଳ ବିହନଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନ ପରେ ପୁଣି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ, ସେ ଦିଗରେ କର୍ମୋତ୍ତେସନ ନିୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ, (ଖ) ଆହୁରି ଓ ଉତ୍ତମକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ସେହି ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବାଚା-ବରଣରେ ମୂଳ ବିହନକୁ ସଫାଫ ରଖିବା ପାଇଁ କର୍ମୋତ୍ତେସନ ସୁବିଧାନିକ ଗୋଦାନ ତିଆରି କରିଥିଲେ, (ଗ) ମୂଳ ବିହନ ବସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ କର୍ମୋତ୍ତେସନ ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ନିୟାମକ ବିଭାଗ (Quality Control Department) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି-ଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରଗତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା ତଦନୁପାତରେ ସଫଳତା ହାସଲ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆଜି ଆନ୍ଦେମାନେ ସବୁପ୍ରକାର ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବିହନରେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବନଶୀଳତା ହାସଲ କଲଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ଉପମତ ହୋଇଛୁ ଏବଂ ସେସବୁକୁ ବିଦେଶକୁ ବ୍ରୋମା କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିଛୁ ।

ଉନ୍ନତ ବିହନର ଅଧିକ ଗୃହୀତା

ଆମ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ ବିହନର ଗୃହୀତା ଏତେ ବେଶୀ ହୋଇଛି ଯେ କେତେକ ନୂଆ ଧରଣର ବିହନର ମୂଲ୍ୟ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି କାରଣ ଏଭଳି ବିହନ ଯେତେ ମିଳୁଛି ତା' ଅପେକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କ ଗୃହୀତା ଅଧିକ ହୋଇଛି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ଶେକିବା ପାଇଁ ଶରତ ସରକାର ଏବେ ନିକଟରେ ଜାଣାୟୁ

ବିହନ କର୍ପୋରେସନ ଓ ଗ୍ରାହଣୀ କୃଷି ଗବେଷଣା ପରିଷଦଙ୍କ ସହକାରେ କେତେକ ବ୍ୟବସାୟ କରାଯିବ । ଚାହା ପଲରେ ବିହନ କାହାରକୁ ଉତ୍ପାଦିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଗେ ମୂଳ ବିହନକୁ ଉତ୍ପାଦନ ସେଥିରୁ ଆହୁରି ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯିବ । ଏହି ପରିଷଦର ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବସାୟ ହୋଇଛି ଯେ ନିଜଟି ଭବିଷ୍ୟତରେ କେଉଁ କେଉଁ ଉତ୍ପାଦ ବିହନ ଗୁଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତି ଉତ୍ପାଦିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ତାହା ଗ୍ରାହଣୀ କୃଷି ଗବେଷଣା ପରିଷଦ ଜାଣାଏ ବିହନ କର୍ପୋରେସନକୁ ସ୍ୱରାଜ ଦେବେ ଏବଂ ଏଭଳି ବିହନ ବାହାରକୁ ଉତ୍ତରୀ ପୂର୍ବରୁ ଗୁଣାମାନଙ୍କ ଚାହାର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ କର୍ପୋରେସନ ବ୍ୟବସାୟ କରାଯିବ ।

ବିହନ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପ୍ରମାଣୀକରଣ

ବିହନ ଉତ୍ପାଦନରେ ଅପଲ କଥା ହେଲା ତା'ର ଗୁଣ । ତେଣୁ ବିହନର ଗୁଣ ପ୍ରମାଣୀକୃତ କରିବା ପାଇଁ କୃଷକ ବ୍ୟବସାୟୀ କର ନ ଗଲେ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ବ୍ୟବସାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏଥିପାଇଁ ଗୁଣ-ସରକାରମାନେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସହାୟତା ନିମନ୍ତେ ବିହନ ପରୀକ୍ଷାଗାରମାନ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ପରୀକ୍ଷାଗାର ଚାଲିମୁଦ୍ରା ବିହନ ପରୀକ୍ଷା କର୍ମଗୁଣ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଗ୍ରାହଣୀ କୃଷି ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିହନ ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟକ ଚାଲିମ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ବିହନ ପରୀକ୍ଷା ଲବୋରେଟୋରୀ ଆନୁଜୀବିକ ବିହନ ପରୀକ୍ଷା ସଦର ସଭ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ହୋଇଛି ।

ବିହନ ପାଗେଇବା

କେବଳ ଉତ୍ତର ଓ ହିନ୍ଦୁ ଜାଣାଏ ବିହନର ଉତ୍ପାଦନ ଓ ପ୍ରମାଣୀକରଣ କରିଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ସ୍ତରୁ ଫସଲ ଫଳାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଭାବରେ ପାଗ ହୋଇଥିବା ଓ ଖାଣି ବୋଲି

ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ବିହନ ଗୁଣାପାଇ ପାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିହନକୁ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ପାଗଯୋଗ କରି ବସ୍ତା ବା ଓଳିଆରେ ମଜକୁତ କରି ବାହା ରଖିବାକୁ ହେବ । ଆମ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫସଲ ଗୁଣା ସମୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବା ଗରମ ଓ ଓଦାତା ପାଗରେ ଏହାର ଉତ୍ପାଦନା ଶକ୍ତି ଏହି ଭାବରେ ସଂରକ୍ଷିତ ରହି ପାରିବ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କର୍ପୋରେସନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, (କ) ଗରମ ପଦନ ବା ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ବିହନଗୁଡ଼ିକ ଶୁଖାଇ ଯଥାଯଥ ଆହୁତାର ସ୍ତର ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ବିହନଗୁଡ଼ିକ ବହୁଳାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରାପଦରେ ଫପାଦି ରଖାଯାଇ ପାରିବ, (ଖ) ଯଦି ସାହାଯ୍ୟରେ ବିହନଗୁଡ଼ିକୁ ସଫାକରି ସେଥିରେ ପୋକମତ୍ସ ଔଷଧ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଉଛି, (ଗ) ଅସମୟରେ ଗଜା ନ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଘାସମଞ୍ଜି ଇତ୍ୟାଦି ନ ରହିବା ପାଇଁ ବିହନ ବସ୍ତାକୁ ଯଥାଯଥଭାବେ ସିଲେଇ ଓ ମୁଦ ଭଗାଯାଉଛି ।

ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ କର୍ପୋରେସନ ନିଜର କେତୋଟି କମଣ କାରଖାନା (ପ୍ରୋସେସିଂ ପ୍ଲାଣ୍ଟ) ଗଠନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୁଣ୍ୟ ସରକାର ତଥା ବେସରକାରୀ ବିହନ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଏଭଳି କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ସହାୟତା ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର ବିହନର ଯୋଗାଣ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢାଇ ଦେବାପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର (୧) ପାଖାପାଖି ଏକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଫାର୍ମ ଗଠନକୁ ଉତ୍ତାପ ଦେଉଛନ୍ତି—ଯଥାଯଥ ଗୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ମୂଳ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏସବୁ ଫାର୍ମକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାର ଓ ବୈଷୟିକ କର୍ମଗୁଣ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, (୨) ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ମୂଳ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ପାଖ

ହୁମାୟୁନ ଦଶ ହଜାର ଏକର ବିଶିଷ୍ଟ କେତେକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିହନ ପାର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି, (୩) ଏସବୁ ବିହନ ପାର୍ମ ଗୁରୁ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଯାଗାରେ ମୂଳ ବିହନର ଉତ୍ପାଦନ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ରେଳସ୍ଥିତ ଭୁକ୍ତ ଶୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାଦିତ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଏଠାରେ ଉତ୍ପାଦିତ ବିହନର କିମ୍ପା ଓ ଶୁଦ୍ଧତାର ବ୍ୟାପକ ବୈଷୟିକ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ବିହନ ଗ୍ରାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବପୂର୍ବ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନରେ ନିୟୁକ୍ତ ରହିବେ ।

୨୮ ପୁଷ୍ପାଚ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ପଞ୍ଚଦଶେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଲଘୁ ଅଧିକାର,
ଅବଶ୍ୟ ଦେଶର ହେବ ବହୁଉପକାର
ଧାର୍ମିକ ସୁଜନ ଦେଖି କଲେ ପଞ୍ଚାୟତ,
ନିଶ୍ଚୟ ସମାଜ ହେବ ଧର୍ମର ଆୟତ୍ତ ।

ତେବେ ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜନର ଅଭାବ ନାହିଁ, ଅଭାବ ଅଛି ବେବଳ ମନର । ଯଦି ଓଡ଼ିଶା ପଞ୍ଚାୟତର ନବ ନିର୍ଦ୍ଦାତ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଅନ୍ତରାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତକଲ୍ୟେ ତାଙ୍କର ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭୁଲାଇବାକୁ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ

କରନ୍ତେ ତା'ହେଲେ ଏ ଜାତିର ପୁରପଞ୍ଚାୟତ ସେଇ ପୂର୍ବ କମଳାୟ ତାନ୍ତି ବିକଶିତ ହୋଇ ଉଠନ୍ତା ଓ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ କଳ୍ପିତ ରାମରାଜ୍ୟ ବା ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ବାସ୍ତବରେ ରୂପାୟିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତା ।

ସେଥିପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ତାଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନର ଶରତକୁ ଆଖିରେ ରଖି ଗାଁକୁ ଉଚ୍ଚତମ ଆସନ ଦେଇ କହିଥିଲେ "ମୋ ମତରେ ଯଦି ଗାଁ ଗୁଡ଼ିକ ଲୋପପାଏ, ତେବେ ଶରତ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇଯିବ, ଶରତ ଆଉ ଶରତ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ" ।

ଆ ମ ରା ଜ୍ୟ

ମରୁଡ଼ିଗ୍ରସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ

ଓଡ଼ିଶାର ମରୁଡ଼ିଗ୍ରସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଦୂର ହୋଇ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଚାଲୁଛି ଏବଂ ଆସନ୍ତା ଫସଲ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଚାଲୁ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ମରୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ଲୋକେ ଦୁଃଖ ଶ୍ରେଣୀ ଥିବାରୁ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ତ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏଣୁ ଏ ଦିଗରେ ମରୁଡ଼ିଗ୍ରସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ନିବେଦନ ଫଳରେ କେତେକ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ମାନ-ସମେତ ବଡ଼ ବେସରକାରୀ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ ସମ୍ମାନ ଆଗରୁ ହୋଇ ବାହାର ଥିଲେ ଏବଂ ଏମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ମରୁଡ଼ିଗ୍ରସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ

ବେସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହି ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ବେସରକାରୀ ସମ୍ମାନୀନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେଦୂର ସାହାଯ୍ୟ କଲେଣି ତା'ର ଏକ ବିବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

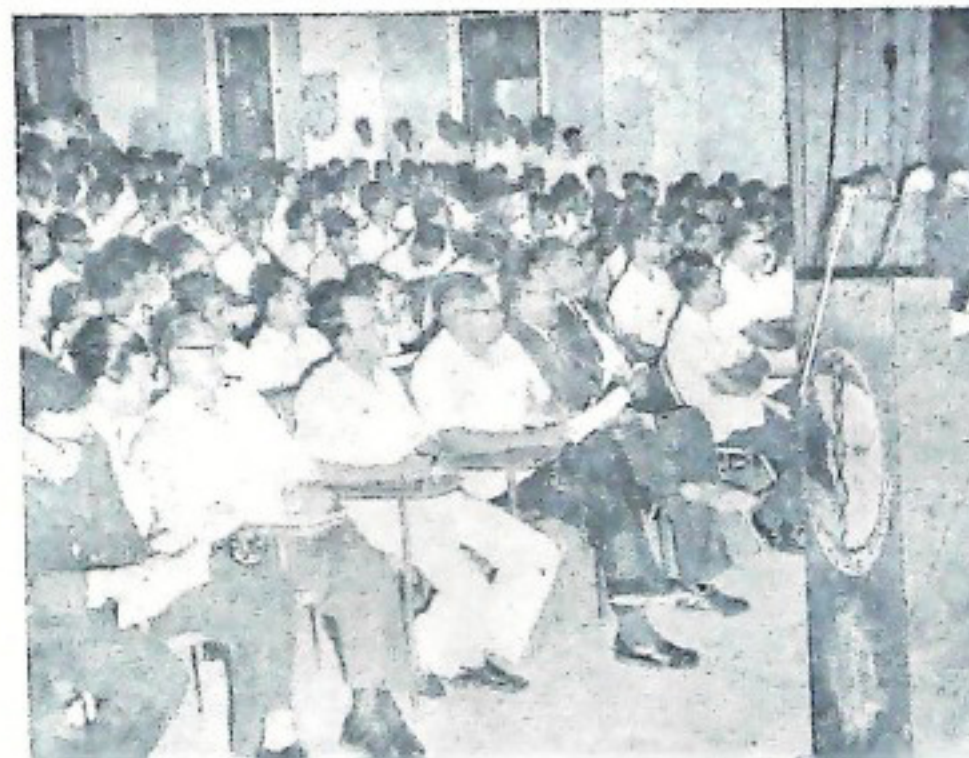
ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନ—ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଡେକାନାଲ ଜିଲ୍ଲା ହିନ୍ଦୋଲ ସର୍କିଉଜନରୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲକୁ ଏକ କିଲୋ ଗୁଜଳ ଏବଂ ବସ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦୁଇ କିଲୋ ହିସାବରେ ଗୁଜଳ ମାଗଣା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୭,୦୪୭ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି-ସାରିଲେଣି ଏବଂ ୨୨୦ ଟନ୍ ଗୁଜଳ ବାଣ୍ଟିଛନ୍ତି ।

ରତ୍ନଭବନଠାରେ ଅଗଷ୍ଟ ୧୨ ତାରିଖ ଦିନ ରାଜ୍ୟପାଳ ଡକ୍ଟର ଏସ୍. ଏସ୍. ଅନନ୍ତାଚାରି ଏବଂ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ ବି.କି. ଶରାଙ୍ଗ ସ୍ଵାଗତ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନ

ଅଗଷ୍ଟ ୧୯ ତାରିଖ ଦିନ ବିହାରର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବିଜୟାନନ୍ଦ ବାକୁନଗୋ ଶ୍ରୀରାମ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜର ଛାତ୍ର ଓ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ମୁର୍ଦ୍ଦାରାଜେ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖଦିନ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଶିଳ୍ପ ଓ ଦାଣ୍ଡିକ୍ୟ
 ଉପରେ (ଲୋକସଂପର୍କ) ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ ହରିହର ପଟ୍ଟେଲ ପରିଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚିତ୍ରେ ସମ୍ପାଦ

ଶିଳ୍ପ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହରିହର ପଟ୍ଟେଲ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ସମସ୍ତ ସେତୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି ।
 ଚିତ୍ରେ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେଲ, ଶ୍ରୀମତୀ ପଟ୍ଟେଲ (ବାମପାର୍ଶ୍ଵରେ) ଏବଂ ଭଲେକଟର ଶ୍ରୀ ଏ. ଏନ୍.
 ଚିତ୍ରାଣି, ପି. ଏ. ଏସ୍. (ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ଵରେ)

କଲଣ୍ଡି ବ୍ରିଜ୍
 କଲଣ୍ଡି ବ୍ରିଜ୍
 KOLANDI BRIDGE
 RAJASTHAN
 BY
 SHRI HARINAR PATIL
 MINISTER INDUSTRIES-RAJASTHAN

ଚ ଭେ, ସମ୍ମାନ

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପ୍ରଥମ ସେନା ସ୍ତମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୁରସ୍କାର ୧୯୬୮ ମସିହା ଜନଶକ୍ତି ଦିବସ ପ୍ୟାରେଡ୍ରେ ଉପଲକ୍ଷେ ଉଦ୍ଘାଟନା କରାଯାଇଥିଲା । ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଧର୍ମାତ୍ମକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପ୍ୟାରେଡ୍ରେ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମଜ୍ୟୋତୀ ମୋହନ ପ୍ରଧାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ତ୍ରିପାଠୀ ପୁରସ୍କାରଟି ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପ୍ୟାରେଡ୍ରେ ୧୯୬୮ ମସିହା ଜନଶକ୍ତି ପ୍ୟାରେଡ୍ରେ ଉପଲକ୍ଷେ ପୁରସ୍କାର ସମ୍ପର୍କରେ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମଜ୍ୟୋତୀ ପ୍ରଧାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଘାଟନା କରାଯାଇଥିବା ପୁରସ୍କାରଟି ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।
 ସି. ସ. ଜଗନ୍ନାଥ (କର୍ମଚାରୀ) ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

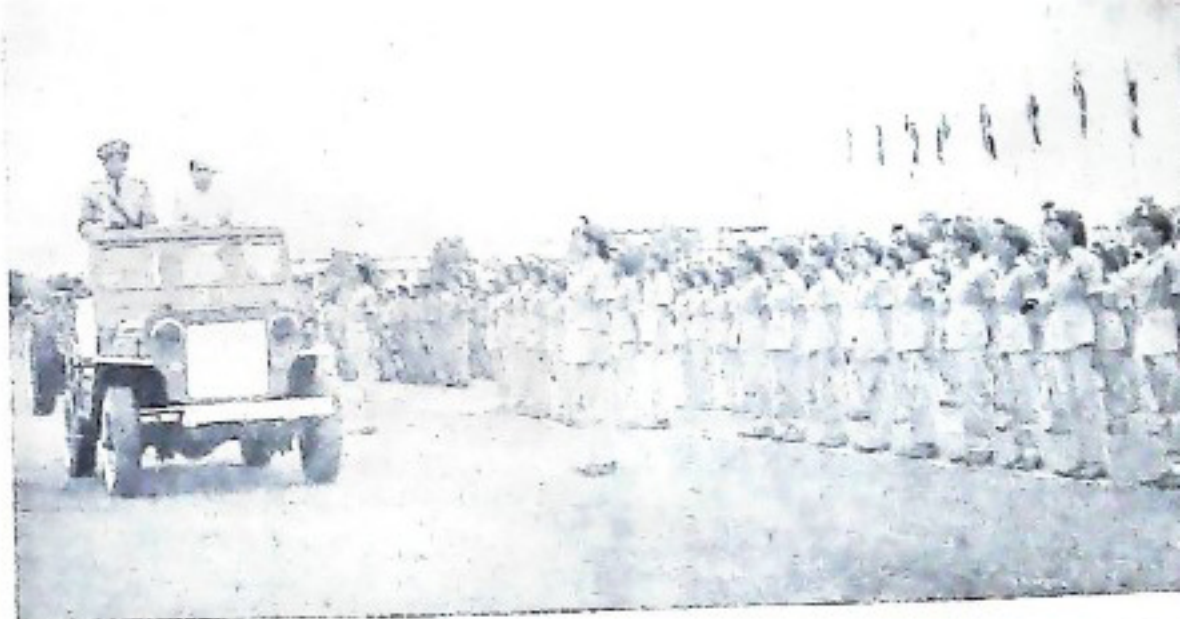

ଡିଡ଼େ, ସମ୍ଭାବ

ଭାରତ ବର୍ଷ ବୃକ୍ଷନେତ୍ରୀଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପର୍ବପର୍ବାଣିରେ ଜନଶିକ୍ଷା ଦିବସ ପର୍ବପର୍ବାଣିରେ ଉପଲକ୍ଷେ ପୁରସ୍କୃତ ସିଲ୍ଭ୍ ଉପସ୍ଥାପନା ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ମୋହନ ପ୍ରଧାନଙ୍କଠାରୁ ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର (ସିଲ୍ଭ୍ ଏନ୍. ସି. ସି. ଭବନ) ସରକାରୀ ମେଜର ରଞ୍ଜନ ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭାରତ ବର୍ଷ ବୃକ୍ଷନେତ୍ରୀଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପର୍ବପର୍ବାଣିରେ, ଜନଶିକ୍ଷା ଦିବସ ପର୍ବପର୍ବାଣିରେ ଉପଲକ୍ଷେ ପୁରସ୍କୃତ ସିଲ୍ଭ୍ ଉପସ୍ଥାପନା ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ମୋହନ ପ୍ରଧାନଙ୍କଠାରୁ ଭେମନ୍ତେଶ୍ୱର ମଲ୍ ହି ପରମ୍ପୁ ସ୍କୁଲର କୁମାରୀ ବାଣୀ ମହାପାତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଚିତ୍ରନେତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଡାକ୍ତରୀ ଭଳି ହୋଇଥିବା ସ୍ଵାଧୀନତା
 ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ଉପସ୍ଥାପନା ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ପରିଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସମ୍ପାଦ

ଚିତ୍ରନେତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଏକ ଡାକ୍ତରୀ ଭଳି ହୋଇଥିବା ସ୍ଵାଧୀନତା
 ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ଉପସ୍ଥାପନା ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ପରିଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ।

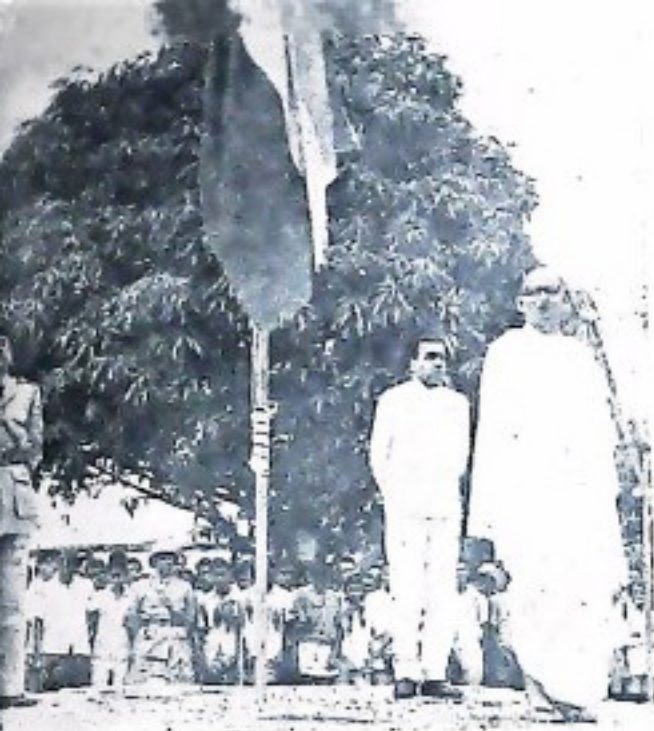

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ମୁଖ୍ୟ-ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଚାରୀ, ବସନ୍ତ-
ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପରତ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ଓ ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବନମାଳୀ
ପଟ୍ଟନାୟକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଗଷ୍ଟ ୨୨ ତାରିଖ ବନ ପରିଦର୍ଶନ
କରୁଛନ୍ତି ।

ଚିତ୍ରେ ସମ୍ଭାବ

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ମୁଖ୍ୟ-ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଚାରୀ ଓ
ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଗଷ୍ଟ ୨୨ ତାରିଖ ବନ ପରିଦର୍ଶନ
କରୁଛନ୍ତି ।

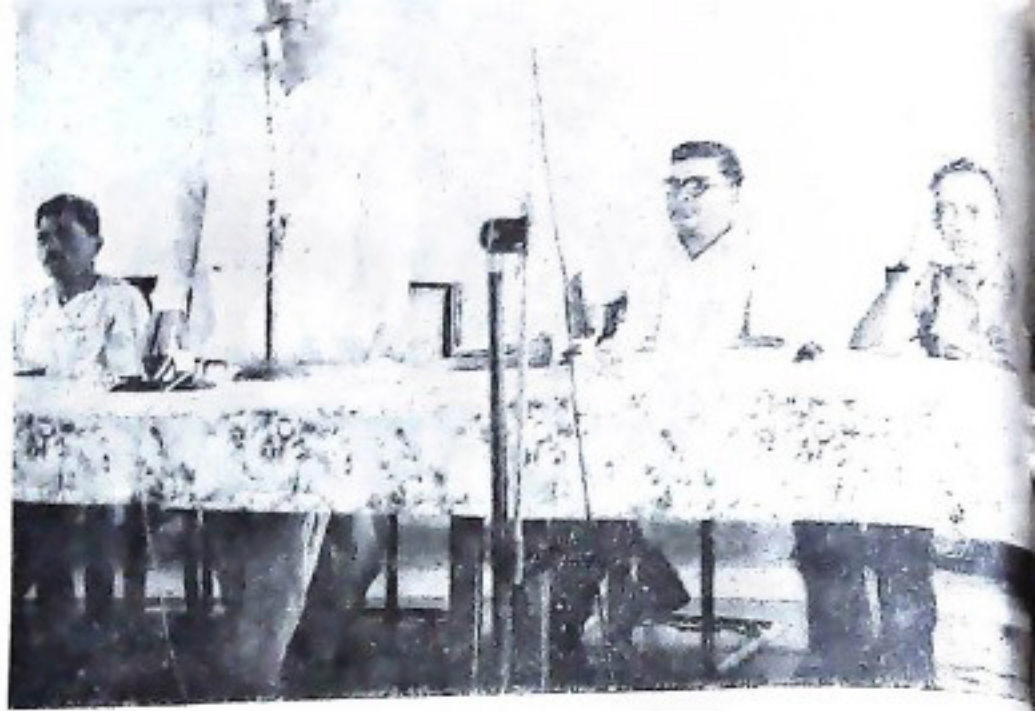

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତାପନା କର୍ମ ଉପଲକ୍ଷେ ଭବାନୀପାଟଣା-
 ଠାରେ ଗୋଟାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବନ୍ଧୁନାଥ ମହାପାତ୍ର
 ଉପସ୍ଥାନିତ ।

ଚିତ୍ତେ ସମ୍ପାଦ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗଠନରେ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ପୋଲିସ୍ ପ୍ୟାରେଡ୍ ପୂର୍ବ
 ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ୟାରେଡ୍‌ର ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉତ୍ତରାରେ ନୂତନ ଯୁଗ ଜାଣିବା ଦିନ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଶ୍ରୀ ସରମାନଙ୍କ
 ଏକ ସମ୍ମିଳନରେ ଦୁର୍ଗ ଓ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜ କରନ୍ଦ ମିଶ୍ର
 ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଅଭିଷେକ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନ

ଭଦ୍ରକ ମଣ୍ଡଳରେ ଚଳୁଥିବା ତଳେ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କର 'ନାଟ୍ୟକଳା' ନାମକ ଗୋଟିଏ ସାଂସ୍କୃତିକ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶିଶୁମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଏକ ଉତ୍ସବର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ ।
 ୧୯୬୨ର ୧୩୯ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସମବାୟ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜ କରନ୍ଦ ମିଶ୍ର ଭବିଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳ ରିଲିଫ୍ କମିଟି—ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରେଗରୀ ଓ ଜଲେଶ୍ଵର ଅଞ୍ଚଳରେ, କଟକ ଜିଲ୍ଲା ମହାକାଳପଡ଼ା, ରାଜନଗର, ଏରସମା, ଥାଠରଡ଼ା, ନରସିଂହପୁର ଏବଂ ବଡ଼ମୁଠାରେ, ସୁସ୍ଥ ଜିଲ୍ଲା ଦଶପଲ୍ଲୀ, ଗଣିଆ ଓ ନୂଆଗାଁ ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲା ଖଜୁରିପଡ଼ା ବୁକ୍ ଓ ହରଭଙ୍ଗା ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ, କୋସପୁଟ ଜିଲ୍ଲା କାଣ୍ଡିପୁର, ନୟପୁର, ଦଶମନ୍ତପୁର, ନାରାୟଣ ପାଟଣା, ବନ୍ଦଗାଁ, ପାଡ଼ୁଆ, ଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ପଟ୍ଟାଙ୍ଗୀ, ପିମ୍ପେଲଗୁଡ଼ା ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ପ୍ରଭୃତି ୧୭ଟି ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ, ହରପଡ଼ା ଓ ପୁରୁଡ଼ା ପ୍ରଭୃତି ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବଂ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା ବେତନଟୀ ଓ ବଡ଼ସାଗୁ ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାହାଯ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ସ୍ଥାପନକରି ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଅଞ୍ଚଳର ମୟୂର ଗ୍ରନ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସହାଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହି କମିଟି ୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପମସ୍ତ ଶକ୍ତିର ଏକଲକ୍ଷ ଅଣତରଣି ହଜାର ବେକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ମାଗଣା ସାହାଯ୍ୟ ବିତରଣ ଛଡ଼ା ଏହି କମିଟି ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କାମ ହାତକୁ ନେଇ ତଦ୍ଵାରା ବହୁଲୋକଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳ ଆକାରରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଭାରତ ସେବକ ସମାଜ—ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ 'ଶାନ୍ତ୍ୟାମ୍ବୁ କାମ' ପରିକଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ଅନେକ-ଗୁଡ଼ିଏ କାମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । କାଥ୍ଲିକ୍ ସାହାଯ୍ୟ ସମିତିକଠାରୁ ଶାନ୍ତ୍ୟାମ୍ବୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ସେମାନେ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ଏହିଭଳି କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । କାଥ୍ଲିକ୍ ସାହାଯ୍ୟ ସମିତି ଯେଉଁ ୧,୦୦୦ ବସ୍ତା ଶାନ୍ତ୍ୟାମ୍ବୁ ଦାନ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥି ଭିତରୁ ୨,୩୫୦ ବସ୍ତା ଗହମ ମିଳିସାରିଲଣି । ଭାରତ ସେବକ ସମାଜ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ବସ୍ତା, ବାଲିଆପାଳ, ସୋସ୍ତେ ଓ ରେମୁଣା ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ, କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଏରସମା ବୁକ୍

ଅଞ୍ଚଳରେ, ସୁସ୍ଥ ଜିଲ୍ଲା ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଓ ସଦର ସବ୍ଡିଭିଜନ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବଂ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା ରସଗୋବିନ୍ଦପୁର ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୟୂର ସହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇଛନ୍ତି ।

କାଶା (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ ଏଜେନ୍ସି ଫର୍ ସୋସିଆଲ୍ ଆକ୍ସନ୍)—ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ରଦ୍ଦର ସବ୍ଡିଭିଜନ୍ରେ, କଟକ ଜିଲ୍ଲା ସୁନ୍ଦରା ଓ କୋସର ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ, କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ସୁନ୍ଦରା ନକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ଛବିପୁର ସବ୍ଡିଭିଜନ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେମାନଙ୍କର ମୟୂର ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ବଳରୁ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ 'ଶାନ୍ତ୍ୟାମ୍ବୁ କାର୍ଯ୍ୟ' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେଉଥିବା ଏକୋଇଶିଟି କାମରେ ୧୯,୦୦୦ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଗତ ଜୁନ୍ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ୨୮ଟି କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ଧାମନଗର ବୁକ୍ରେ ଆହୁରି ୨୦ଟି କାମ ରୁକିଛି ।

ସି. ସି. ଆଇ./ସି. ସି. ଆର. ଏସ. (କାଥ୍ଲିକ୍ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ କାଥ୍ଲିକ୍ ରିଲିଫ୍ ସୋସାଇଟି)—ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଞ୍ଜାମ ଏଜେନ୍ସି ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋହନା ବୁକ୍, ଆର୍. ଉଦୟ-ଗିଣ୍ଟ ବୁକ୍ ଓ ଭଞ୍ଜନଗର ଏଜେନ୍ସି ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାର ଖରଣିଆ ବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୟୂର ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳ ନବକୀରନ ମଣ୍ଡଳ—ଅକ୍ସଫର୍ଡ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ତେଜାନାଳ ପର୍ଜକ୍, କାମାସାନଗର, ଅନୁଗୋଳ ଓ କଙ୍କଡ଼ାହାଡ଼ ଅଞ୍ଚଳ ମୟୂର ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଉପଶ୍ରେକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନଠାରୁ କେତେକ ଶିଶୁଶାନ୍ତ୍ୟ ଛଡ଼ା ପରୁଣ ହଜାର ଟଙ୍କା

ଉତ୍କଳ ସୁସଙ୍ଗ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର-୧୯୨୮

ପାଇଁ । ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମାଗଣା ସାହାଯ୍ୟ
କରିବେ ।

**ଫୁଲବାଣୀଠାରେ ନୂତନ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ
ସଂସ୍ଥା ଗଠନ ।**

ଭାରତ ବର୍ଷ ଗଞ୍ଜାମ-୨ ସର୍କଲର ଫୁଲବାଣୀଠାରେ
ଗୋଟିଏ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା (ଆସେସମେଣ୍ଟ
ଇଉନିଟ୍) ଆରମ୍ଭ କରିବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର
ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ନିଶେ ସହକାଶ କମିଟିଆରୁ ଟାକ୍ସ
ଅଫିସର ଏହି ସଂସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ଵରେ ରହିବେ ।
ଫୁଲବାଣୀ ଜିଲ୍ଲାର ବୌଦ୍ଧ ଓ ଫୁଲବାଣୀ ସବ୍ଡିଭିଜନ୍
ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସଂସ୍ଥାର ପରିସରଭୁକ୍ତ । ଏହାକୁ
ଏପରି ଭାବରେ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହାଦ୍ଵାରା
ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଭଲର ଓ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉ-
ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ (ଆସେସି) କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଓ
ରେଜିଷ୍ଟ୍ରିକରଣ, ସ୍ଟେଟ୍ମେଣ୍ଟ ପ୍ରମି ପାଇବାପାଇଁ
କଥା ସରକାରୀଭାବେ ଡିବିଜି (ରିଟର୍ଣ୍ଣ) ଦାଖଲ
କରିବାପାଇଁ ଅଧିକ ସୁବିଧା ହେବ । ଯେଉଁ ଭଲର
ଓ କରଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର

ବ୍ୟବସାୟ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ,
ଏହି ସଂସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ଅଫିସରଙ୍କଦ୍ଵାରା
ସେମାନଙ୍କର କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ।
କିନ୍ତୁ କିଛି ଭଲର ଓ କରଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟବସାୟ
ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିବ, ସେମାନଙ୍କର
କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ଭଞ୍ଜନଗରଠାରେ ଥିବା ସର୍କଲ
ସଦର ମହକୁମାରେ ପୂର୍ବପରି ପ୍ରଚଳିତ ରହିବ ।
ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଭଲର ଓ କରଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ, ଟେକ୍ସ୍ଟିଲ୍ କରଣ
ସାଟିଫିକେଟର ସଂଶୋଧନ ଓ ଟିକସ ପଇଠ, “ସି”
ଘୋଷଣା ପରି ଦାଖଲ ଏବଂ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ ଇତ୍ୟାଦି
କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଭଞ୍ଜନଗର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଟେକ୍ସ୍ଟିଲ୍ ସେକ୍ଟର ଅଞ୍ଚଳର ଭଲର ବା କରଧାର୍ଯ୍ୟ
କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ,
ସେମାନେ ଏହି ସୁବିଧାର ସୁଯୋଗ ନେବା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ଫୁଲବାଣୀ କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସଂସ୍ଥା ଦାୟିତ୍ଵରେ
ଥିବା ଅଫିସରଙ୍କ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ସହଯୋଗ
କରିବେ ।

(୧୨ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ)

ରଖିବା ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ସଜଗାଙ୍ଗପୁର,
ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ବୃନ୍ଦବାଲି, କଟକ ଜିଲ୍ଲାର
ଆଠଗଡ଼, ଭେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲାର ଅନୁଗୋଳଠାରେ
ପଶ୍ୟାଗାର ଏବଂ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ବଡ଼ମ୍ବା ଓ
ନରସିଂହପୁରଠାରେ ଶାଖା-ପଶ୍ୟାଗାରମାନ ନିର୍ମାଣ
କରାଯାଇଛି ।

କେବଳ ଲୁଭ ଆଶାରେ ପଶ୍ୟାଗାର ପରିକଳ୍ପନାକୁ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ
ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଗଢ଼ିତ କରି ରଖିଲେ ସେ ସବୁର କିମ୍ପା
କମି ଉଠେ ନାହିଁ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ
ସଚେତନ କରିବା ହେଲା ଏହି ପରିକଳ୍ପନାର ମୂଳ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

୧୯୭୮ ମସିହା ଫଳଗଛ ରୋପଣ ସପ୍ତାହ ପାଳନ ଗୂରା ଓ ଗଛ ରିଆତି ମୂଲ୍ୟରେ ମିଳୁଛି

ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ଅବ୍ୟବହୃତ ଜାଗା ଏବଂ ଗୁଆ କେନାଲ, ବ୍ୟବହାରକୁ ଲାଗିଥିବା ଅବ୍ୟବହୃତ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଫଳ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିବା ଦିଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାପାଇଁ ୧୯୭୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୫ ତାରିଖ ଦିନେ 'ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଫଳଗଛ ରୋପଣ ସପ୍ତାହ' ପାଳନ କରାଯିବ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରିଆତି ଦିନରେ ଫଳଗଛ ଗୁରା ଯୋଗାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ କୃଷି ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ପୁରୀ, ଗଞ୍ଜାମ, ସମ୍ବଲପୁର ଓ କଟକ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଧିକ ବା ଚତୁର୍ଥ ଜମିରେ ଫଳଗଛରୋପଣ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଶତକଡ଼ା

୫୦ ଭାଗ ରିଆତି ଦେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସରକାର ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । 'ଅର୍ଥସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ' ଅନୁଯାୟୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଟକ ଓ ରାଉରକେଲା ସହରବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଶତକଡ଼ା ୫୦ ଭାଗ ରିଆତି ମିଳିପାରିବ । ଅମ୍ବ, ସପେଟା, ନାଗପୁର ସମ୍ଭ୍ରମ, ମୋନାମିକ ଫଳ ଗୁରା ପ୍ରତ୍ୟେକର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦.୨୫ ରଖାଯାଇଛି । ପିଲୁଡ଼ି, ଆଡ଼, ଜାମବେଲ, ଲରୁ, ଏବଂ ଲେମ୍ବୁ ଗଛର ମୂଲ୍ୟ ଗଛପ୍ରତି ଟ ୨୦.୨୫ ପରିଚା ରଖାଯାଇଛି । କଦଳୀ ପୁଆ ଟ ୦.୨୫ ପରିଚା ମୂଲ୍ୟରେ ଓ ସପୁରୀ ପୁଆ ଟ ୦.୧୫ ମୂଲ୍ୟରେ ମିଳିପାରିବ ବୋଲି ଜଣାଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଡେଂଗୁ ବା ଠେଙ୍ଗା ଜ୍ୱର

ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଡେଂଗୁ ବା ଠେଙ୍ଗା ଜ୍ୱରର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଦେଖାଦେଇଅଛି । ଏହା ଏକ ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗ ଲାଗି ମାତୃମୂଳ ନୁହେଁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅସଫା ଆଚକ୍ଷିତ ଦେବାର କାରଣ ଅଛି । ଜ୍ୱର ଦେଖା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧା, ଗଣ୍ଡି ଓ ମାଂସପେଶୀ ବିନ୍ଧା ଏବଂ ଦେହରେ ଘୋଳାବନ୍ଧା ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ୱର ତିନି ସପ୍ତାହ ପରେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ଦେହରେ ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ଗୁଣ୍ଡି ବାହାରିଥାଏ । ଜ୍ୱର ଗୁଣ୍ଡିବା ପରେ ଦେହ ଭୀଷଣ ଦୁର୍ବଳ ଓ ଅବଶ ହୁଏ ।

ଏହି ରୋଗ 'ଇଡିଗ' ନାମକ ଏକ ମଶା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମଶାମାନେ ଦିନରେ କାମୁଡ଼ନ୍ତି । ଏମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଭର ପାଖରେ ଅଣ୍ଡା ଦେଇ ବଢ଼ନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଭର ପାଖରେଥିବା ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ମାଳ, ଭଙ୍ଗା ମାଠିଆ, ଗଣ୍ଡିଆ ଟିଣ ଇତ୍ୟାଦି ଯେଉଁ ଥରେକ ଅଳପ ପାଣି ରହିଥାଏ । ସେଥିରେ ଏମାନେ ରହିବାକୁ ଭଲ ପାନ୍ତି ଓ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ାନ୍ତି । ତେଣୁ ଭର ନିକଟରେ ଯେପରି ପାଣି ନ ରହେ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ପାଣି ରହୁଥିବା

ଜାଣା ଯୋଡ଼ିଦେବା ଦରକାର । ଉଦା ମାଠିଆ, ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଧୂଆଁ
 ଖଣ୍ଡିଆ ଟିଣ, ମଡେଲ ଇତ୍ୟାଦି ଯୋଡ଼ି ପକାଇବା ଦିଅନ୍ତୁ ।
 ଉପର । ଏହି ପାଖରେଥିବା ଗ୍ଲୋଟ ଗ୍ଲୋଟ ବୁଦ୍ଧି ଶେଷ ଦେଖା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନିକଟସ୍ଥ
 ସମା କରାଯାଉ ଦରକାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମଣିଷ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର, ବା ଉଚ୍ଚରକ୍ତ ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ ।

କୋଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ସମୟରେ ଉତ୍ତରୀର ଗୁଡ଼ିଆ
 ବ୍ୟବସାୟ ଉତ୍ତର ଏ. ଏନ୍. ଗୋପାଳଙ୍କ ଉତ୍ତରୀର ସୂକ୍ଷ୍ମମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର,
 ନାଗପୁର ସଂସ୍କୃତବର୍ଷ ମୁଖିକାବଳୀ ଡ. ଏ. ବି. ମହଲା କଲେଜର ଏକ ମଡେଲ
 ବିଷୟର ଦେଖିଛନ୍ତି ।

୩

ଉତ୍କଳ ପ୍ରଗତି, ସେପ୍ଟେମ୍ବର - ୧୯୬୮

ଅଧିକ ଅମଳଶ୍ୟମ ବାଜର

ମହାନଦୀର ବନ୍ଦେଇ ଗଡ଼ଜାତ ପେଇଁଦିନୀ ସୁଖୀମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହଦେବଙ୍କୁ
 ସେପତେମ୍ବର ତାରିଖ ଦିନ ପାଲମ ବନ୍ଦୀର ଘାଟରେ ହାତୀକ ଅଭିନନ୍ଦନ କରାଯାଇଛି ।
 ଉପ : (ବାମରୁ ଦକ୍ଷିଣକୁ) ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ପଟ୍ଟେକ, ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହଦେବ,
 ଶ୍ରୀ ପି. କେ. ଦେବୀ, ଶ୍ରୀ ମୋହନ ନାରାୟଣ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. କେ. ଦାସ ।

କରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଡ଼ଜାତ ପେଇଁଦିନୀ ସୁଖୀମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହଦେବଙ୍କୁ
 ନାରାୟଣ ସିଂହଦେବଙ୍କୁ ନିବନ୍ଧନରେ ଉତ୍ତମାତ୍ମକ ପଦ୍ମପ୍ରଦାନ ପରେ
 ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ସଭ୍ୟବୃନ୍ଦ, ଏମ୍. ଏଲ୍. ଏ., ସାହାଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଓ
 କର୍ମଚାରୀମାନେ ହାତୀକ ଅଭିନନ୍ଦନ କରାଯାଇଛି ।

